

การใช้สื่อสังคมเพื่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1
โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการปราณบุรี
จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

นายสุภชัย พึ่งพงษ์

การศึกษาค้นคว้าอิสระนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต
แขนงวิชาเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

พ.ศ. 2560

**The Use of Social Media for English Language Learning of Mathayom Suksa I
Students at Triam Udom Suksa Phatthanakan Pran Buri School
in Prachaup Khiri Khan Province**

Mr. Supphachai Phuengphong

An Independent Study Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements for
the Degree of Master of Education in Educational Technology and Communications

School of Educational Studies

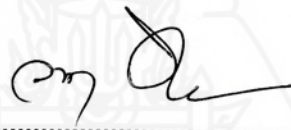
Sukhothai Thammathirat Open University

2017

หัวข้อการศึกษาค้นคว้าอิสระ	การใช้สื่อสังคมเพื่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการปทุมธานี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์
ชื่อและนามสกุล	นายศุภชัย พึ่งพงษ์
แขนงวิชา	เทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา
สาขาวิชา	ศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
อาจารย์ที่ปรึกษา	รองศาสตราจารย์ ดร.วาสนา ทวีกุลทรัพย์

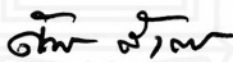
การศึกษาค้นคว้าอิสระนี้ ได้รับความเห็นชอบให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรระดับปริญญาโท เมื่อวันที่ 26 กุมภาพันธ์ 2561

คณะกรรมการสอบการศึกษาค้นคว้าอิสระ

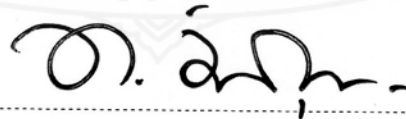
..... ประธานกรรมการ

(รองศาสตราจารย์ ดร.วาสนา ทวีกุลทรัพย์)

..... กรรมการ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ศันสนีย์ สังสรรค์อนันต์)

..... (รองศาสตราจารย์ ดร.ทวีวัฒน์ วัฒนกุลเจริญ)

ประธานกรรมการประจำสาขาวิชาศึกษาศาสตร์

ชื่อการศึกษาค้นคว้าอิสระ การใช้สื่อสังคมเพื่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการปทุมธานี
จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

ผู้ศึกษา นายศุภชัย พึ่งพงษ์ รหัสนักศึกษา 2592700328

ปริญญา ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต (เทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา)

อาจารย์ที่ปรึกษา รองศาสตราจารย์ ดร.วาสนา ทวีกุลทรัพย์ ปีการศึกษา 2560

บทคัดย่อ

การวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการใช้สื่อสังคมเพื่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการปทุมธานี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

กลุ่มตัวอย่างในการวิจัย คือ นักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่กำลังเรียนในปีการศึกษา 2560 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการปทุมธานี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จำนวน 173 คน ได้มาโดยการสุ่มอย่างง่าย เครื่องมือการวิจัยเป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับการใช้สื่อสังคมเพื่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ การวิเคราะห์ข้อมูลใช้ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์เนื้อหา

ผลการวิจัยปรากฏว่า โดยภาพรวมนักเรียนมีการใช้สื่อสังคมเพื่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้านอยู่ในระดับมาก ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด มีดังนี้ (1) นักเรียนมีทักษะการใช้เครื่องมือและอุปกรณ์อยู่ในระดับปานกลาง และใช้สมาร์ทโฟนกันมาก (2) วัตถุประสงค์ของการใช้สื่อสังคม เพื่อเรียนรู้คำศัพท์ (3) ประโยชน์ของการเรียนด้วยสื่อสังคม ทำให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ร่วมกับเพื่อนในห้องเรียน (4) ประเภทของสื่อสังคมที่นักเรียนใช้ คือ ยูทูป ใช้เพื่อเป็นแหล่งความรู้และฝึกทักษะทางภาษาอังกฤษ (5) ทักษะภาษาอังกฤษที่เรียนด้วยสื่อสังคม คือ ทักษะการอ่าน (6) คุณภาพของบทเรียนในสื่อสังคม คือ บทเรียนมีเนื้อหาเหมาะกับระดับนักเรียน และมีคำอธิบายชัดเจน ภาพเคลื่อนไหวน่าสนใจ สีของตัวอักษรมองเห็นได้ชัดเจน (7) รูปแบบของบทเรียนในสื่อสังคมที่นักเรียนใช้มาก คือ นิทาน (8) สถานที่ที่ใช้สื่อสังคม คือ โรงเรียน ความถี่ในการใช้ พบว่า ใช้ทุกวัน และระยะเวลาในการใช้ระหว่างเวลา 08.00-12.00 น. และ (9) ปัญหาการใช้สื่อสังคมเกิดจากประสิทธิภาพของระบบเครือข่าย

คำสำคัญ สื่อสังคม วิชาภาษาอังกฤษ มัธยมศึกษา

Independent study title: The Use of Social Media for English Language Learning of Mathayom Suksa I Students at Triam Udom Suksa Phatthanakan Pran Buri School in Prachuap Khiri Khan Province

Author: Mr. Supphachai Phuengphong; **ID:** 2592700328;

Degree: Master of Education (Educational Technology and Communications);

Independent study advisor: Dr. Wasana Taweekulasap, Associate Professor;

Academic year: 2017

Abstract

The purpose of this research was to study the use of social media for English language learning of Mathayom Suksa I students at Triam Udom Suksa Phatthanakan Pran Buri School in Prachuap Khiri Khan Province.

The research sample consisted of 173 Mathayom Suksa I students at Triam Udom Suksa Phatthanakan Pran Buri School in Prachuap Khiri Khan Province during the 2017 academic year, obtained by simple random sampling. The research instrument was a questionnaire on the use of social media for English language learning. Data were analyzed using the frequency, percentage, mean, standard deviation, and content analysis.

Research findings showed that the overall use of social media for English language learning by the students was at the high level. When specific aspects of the use were considered, it was found that the items receiving the highest rating mean under each specific aspect were the following: (1) the item in the aspect of the students' uses of the social media was that on the students having the skills for using instruments and accessories at the moderate level and their using of smart phones at the high level; (2) the item in the aspect of the objective of using the social media was that on the use for learning vocabulary; (3) the item in the aspect of benefits of the use of social media for learning was that on the benefit for learning together with classmates in the classroom; (4) the item in the aspect of types of social media being used was that on You Tube which was used as a source of knowledge and for English skill practice; (5) the item in the aspect of English skills learned with the social media was that on the reading skill; (6) the item in the aspect of quality of lessons in the social media was that on the lesson having appropriate contents for the level of students, having clear explanations, interesting animation, and the colors of letters being able to be seen clearly; (7) the item in the aspect of types of lesson used most by the students was that on fairy tales; (8) the item in the aspect of the place where students used the social media was that on the school; the frequency of the use was every day; and the time interval of the use was between 8.00 – 12.00 o'clock; and (9) the item in the aspect of problems of the use of social media was that on the problems concerning efficiency of the network system.

Keywords: Social media, English Language, Mathayom Suksa

กิตติกรรมประกาศ

การศึกษาค้นคว้าอิสระเล่มนี้สำเร็จได้ ด้วยความกรุณาและความช่วยเหลืออย่างดียิ่งตลอดจนความเอาใจใส่ในการแก้ไขข้อบกพร่อง และคำแนะนำต่างๆ จากรองศาสตราจารย์ ดร.วาสนา ทวีกุลทรัพย์ อาจารย์ที่ปรึกษาค้นคว้าอิสระที่กรุณาให้คำแนะนำ รวมถึงติดตามการทำวิจัยเล่มนี้อย่างใกล้ชิดเสมอมา นับตั้งแต่เริ่มต้นจนกระทั่งสำเร็จเรียบร้อยอย่างสมบูรณ์ และขอขอบคุณ รองศาสตราจารย์ ดร.ศันสนีย์ สังสรรค์อนันต์ กรรมการสอบที่ให้คำแนะนำที่ดีต่อการศึกษาค้นคว้าอิสระในครั้งนี้ ผู้วิจัยชาวซึ่งในความกรุณาของท่านเป็นอย่างยิ่งและขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ ที่นี้

ขอขอบพระคุณผู้ทรงคุณวุฒิทุกท่าน ได้แก่ รองศาสตราจารย์นवलเสน่ห์ วงศ์เชิดธรรม ผู้ทรงคุณวุฒิด้านวัดและประเมินผล รองศาสตราจารย์ ดร.ธนิต ภูศิริ ผู้ทรงคุณวุฒิด้านเทคโนโลยีและอาจารย์ ดร.ไปรยา เดชาธรรมพล ผู้ทรงคุณวุฒิด้านเนื้อหา ที่กรุณาเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ ตรวจสอบความถูกต้องของเครื่องมือ และให้คำแนะนำที่เป็นประโยชน์ เพื่อดำเนินการแก้ไข เพิ่มเติมให้การศึกษาค้นคว้าอิสระฉบับนี้สมบูรณ์มากยิ่งขึ้น

ขอขอบคุณพระคุณท่านผู้อำนวยการ โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการปทุมธานี ที่ได้สนับสนุนและส่งเสริมให้ผู้วิจัยได้ศึกษาหาความรู้เพิ่มเติม ขอขอบคุณเพื่อน พี่น้องนักศึกษาปริญญาโท แขนงวิชา เทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา รุ่นที่ 20 ทุกคนที่ได้ดูแลช่วยเหลือ และให้กำลังใจกันเสมอมาเป็นอย่างดี

สุดท้ายนี้ ความสำเร็จและความภาคภูมิใจในการศึกษาค้นคว้าอิสระในครั้งนี้ เป็นผลมาจากกำลังใจที่ผู้วิจัยได้รับจากบิดา มารดา ที่ได้สนับสนุนในด้านการเรียน จนผ่านพ้นไปได้ด้วยดี ขอขอบพระคุณครูบาอาจารย์ทุกท่าน และมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราชที่ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ทั้งปวงให้แก่ข้าพเจ้าจนทำให้การเรียนสำเร็จลุล่วงทุกประการ

ศุภชัย พึ่งพงษ์

กุมภาพันธ์ 2561

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	จ
กิตติกรรมประกาศ	ฉ
สารบัญตาราง	ฅ
บทที่ 1 บทนำ	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	7
ขอบเขตของการวิจัย	8
นิยามศัพท์เฉพาะ	9
ประโยชน์ที่ได้รับ	11
บทที่ 2 วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง	12
สื่อสังคม	12
การเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ	22
โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการปราณบุรี	29
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	30
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	32
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	32
เครื่องมือการวิจัย	33
การเก็บรวบรวมข้อมูล	40
การวิเคราะห์ข้อมูล	41
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	43
ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป	44
ตอนที่ 2 วัตถุประสงค์ของการใช้สื่อสังคมเพื่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ของนักเรียน	45
ตอนที่ 3 ประโยชน์ของนักเรียนที่เรียนด้วยสื่อสังคม ในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ	46
ตอนที่ 4 ประเภทของสื่อสังคมที่นักเรียนใช้ในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ	48

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
ตอนที่ 5 การใช้สื่อสังคมในการเรียนทักษะภาษาอังกฤษ ของนักเรียนที่เรียนด้วยสื่อสังคม	52
ตอนที่ 6 คุณภาพของบทเรียนและรูปแบบของสื่อสังคมที่มีต่อการเรียน ภาษาอังกฤษของนักเรียน	52
ตอนที่ 7 สถานที่ ความถี่ และระยะเวลาที่ใช้สื่อสังคม ในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียน	56
ตอนที่ 8 ปัญหาการใช้สื่อสังคมเพื่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียน	58
ตอนที่ 9 ข้อเสนอแนะ	59
บทที่ 5 สรุปการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	61
สรุปการวิจัย	61
อภิปรายผล	65
ข้อเสนอแนะ	67
บรรณานุกรม	68
ภาคผนวก	73
ก รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือวิจัย	74
ข เครื่องมือการวิจัย	76
ค แบบประเมินคุณภาพของแบบสอบถาม	93
ง ค่าความสอดคล้องของแบบสอบถามและค่าความเที่ยง	109
ประวัติผู้วิจัย	118

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 3.1 จำนวนของกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยจำแนกตามสัดส่วน ของนักเรียน	33
ตารางที่ 3.2 จำนวนแบบสอบถามที่แจก และที่ได้รับคืน	40
ตารางที่ 4.1 ข้อมูลทั่วไป	44
ตารางที่ 4.2 วัตถุประสงค์ของการใช้สื่อสังคมเพื่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียน	45
ตารางที่ 4.3 ประโยชน์ของนักเรียนที่เรียนด้วยสื่อสังคมในการเรียนภาษาอังกฤษ	47
ตารางที่ 4.4 ประเภทของสื่อสังคมที่นักเรียนใช้ในการเรียนภาษาอังกฤษ	48
ตารางที่ 4.5 การใช้สื่อสังคมประเภทเฟซบุ๊กของนักเรียนในการเรียนภาษาอังกฤษ	49
ตารางที่ 4.6 การใช้สื่อสังคมประเภทไลน์ของนักเรียนในการเรียนภาษาอังกฤษ	49
ตารางที่ 4.7 การใช้สื่อสังคมประเภทยูทูปของนักเรียนในการเรียนภาษาอังกฤษ	50
ตารางที่ 4.8 การใช้สื่อสังคมประเภททวิตเตอร์ของนักเรียนในการเรียนภาษาอังกฤษ	50
ตารางที่ 4.9 การใช้สื่อสังคมประเภทยูทูปของนักเรียนในการเรียนภาษาอังกฤษ	51
ตารางที่ 4.10 การใช้สื่อสังคมประเภทอินสตาแกรมของนักเรียนในการเรียนภาษาอังกฤษ	51
ตารางที่ 4.11 การใช้สื่อสังคมในการเรียนทักษะภาษาอังกฤษของนักเรียนที่เรียน ด้วยสื่อสังคม	52
ตารางที่ 4.12 คุณภาพด้านเนื้อหาของบทเรียนของสื่อสังคม ที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียน	53
ตารางที่ 4.13 คุณภาพด้านการนำเสนอบทเรียนของสื่อสังคม ที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียน	54
ตารางที่ 4.14 คุณภาพของบทเรียนด้านภาพนิ่ง ภาพเคลื่อนไหว และเสียง ของการใช้สื่อสังคมที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียน	54
ตารางที่ 4.15 คุณภาพของบทเรียนด้านการออกแบบทางเทคนิค ของสื่อสังคมที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียน	55
ตารางที่ 4.16 รูปแบบของบทเรียนของสื่อสังคม ที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียน	56

สารบัญตาราง (ต่อ)

	หน้า
ตารางที่ 4.17 สถานที่ที่ใช้สื่อสังคมในการเรียนอังกฤษของนักเรียน	57
ตารางที่ 4.18 ความถี่ที่ใช้สื่อสังคมในการเรียนอังกฤษของนักเรียน	57
ตารางที่ 4.19 ระยะเวลาที่เข้าใช้สื่อสังคมในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียน	58
ตารางที่ 4.20 ปัญหาการใช้สื่อสังคมเพื่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียน	58

บทที่ 1

บทนำ

1. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การใช้สื่อสังคมมีบทบาทสำคัญในการดำเนินชีวิตของคนรุ่นใหม่โดยเป็นแหล่งรวมกลุ่มกันของผู้คนในลักษณะเครือข่ายหรือชุมชนเสมือน สื่อสังคมเป็นเครื่องมือสำคัญในการติดต่อสื่อสารสามารถทำ กิจกรรมต่างๆ ได้ทั้งเพื่อการศึกษา ธุรกิจ และความบันเทิง ซึ่งล้วนมีผลในการดำรงชีวิตของคนในสังคม การให้บริการสื่อสังคมมีหลายรูปแบบ เช่น เว็บไซต์ต่าง ๆ การแชท การส่งอีเมลล์ และประชาสัมพันธ์ การเปิดรับข้อมูล เป็นต้น การใช้สื่อสังคมมีอิทธิพลต่อสังคมเป็นอย่างมาก กล่าวคือ การใช้เพื่อเปิดรับข้อมูล ประชาสัมพันธ์ข้อมูลในด้านการศึกษา การค้นคว้า การวิจัย การจัดการความรู้ การเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงาน เป็นพื้นที่สาธารณะที่สมาชิก คือ คนทุกเพศ ทุกวัย ทุกเชื้อชาติ ศาสนา ทุกระดับการศึกษา ทุกสาขาอาชีพและทุกกลุ่มสังคมย่อยจากทั่วโลก เป็นผู้สื่อสารหรือเขียนเล่าเนื้อหาเรื่องราว ประสบการณ์ในรูปแบบบทความ ภาพและวิดีโอที่สมาชิกเขียนและทำขึ้นเอง หรือพบเจอจากสื่ออื่น ๆ แล้วนำมาแบ่งปันให้กับผู้อื่นที่อยู่ในเครือข่ายของตนผ่านทางระบบอินเทอร์เน็ต สื่อสังคมเติบโตอย่างรวดเร็วและต่อเนื่องก่อให้เกิดวิวัฒนาการด้านเทคโนโลยีหลากหลายประเภท

กระทรวงศึกษาธิการ (2551, น. 6) ได้กำหนดแนวทางในการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศว่า “ในสังคมโลกปัจจุบัน การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศมีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งในชีวิตประจำวัน เนื่องจากเป็นเครื่องมือสำคัญในการติดต่อสื่อสาร การศึกษา การแสวงหาความรู้ การประกอบอาชีพ การสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรมและวิถีทัศน์ของชุมชนโลก และตระหนักถึงความหลากหลายทางวัฒนธรรมและมุมมองของสังคมโลก นำมาซึ่งมิตรไมตรีและความร่วมมือกับประเทศต่างๆ ช่วยพัฒนาผู้เรียนให้มีความเข้าใจตนเองและผู้อื่นดีขึ้น เรียนรู้และเข้าใจความแตกต่างของภาษา และวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณี สังคม เศรษฐกิจ การเมือง การปกครอง มีเจตคติที่ดีต่อการใช้ภาษาต่างประเทศ และใช้ภาษาต่างประเทศเพื่อการสื่อสารได้ รวมทั้งเข้าถึงองค์ความรู้ต่างๆ ได้ง่ายและกว้างขึ้น และมีวิสัยทัศน์ในการดำเนินชีวิตภาษาต่างประเทศที่เป็นสาระการเรียนรู้พื้นฐาน ซึ่งกำหนดให้เรียนตลอดหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน คือ ภาษาอังกฤษ ส่วนภาษาต่างประเทศอื่น เช่น ภาษาฝรั่งเศส เยอรมัน จีน ญี่ปุ่น อาหรับ

บาลี และภาษากลุ่มประเทศเพื่อนบ้าน หรือภาษาอื่นๆ ให้อยู่ในดุลยพินิจของสถานศึกษาที่จะจัดทำรายวิชาและจัดการเรียนรู้ตามความเหมาะสม”

การเรียนการสอนภาษาอังกฤษควรมีการนำเทคโนโลยีเข้ามามีบทบาทในชีวิตมนุษย์ในหลายด้าน แม้กระทั่งด้านการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ การนำเทคโนโลยีเข้ามาประยุกต์ใช้จะช่วยให้อุสขผู้สอนและผู้เรียนมีอิสระในการเลือกรับข้อมูลความรู้ นอกจากนี้ การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้เทคโนโลยีถือเป็นการเรียนรู้ที่ไม่จำกัดแค่เพียงอยู่ในห้องเรียนสี่เหลี่ยม แต่เป็นการเรียนรู้ที่ไร้พรมแดน ปรหัยัดเวลา สะดวกสบาย ทันสมัย และไม่มีขอบเขต อย่งไรก็ตาม การเลือกใช้เทคโนโลยีในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษนั้น ผู้สอนจะต้องคำนึงถึงความเหมาะสมของเทคโนโลยี จึงจะช่วยให้อุสขผู้เรียนสามารถใช้ภาษาอังกฤษทั้งทักษะการฟัง พูด อ่าน และเขียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ (ฐปทอง กว้างสวาสดี, 2557, ม.ป.น.)

1.1 สภาพที่พึงประสงค์

สภาพที่พึงประสงค์ในการใช้สื่อสังคมเพื่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีดังนี้ (1) การใช้สื่อสังคมการเรียนการสอน และ (2) การเรียนการสอนภาษาอังกฤษ

1.1.1 สภาพที่พึงประสงค์ด้านการใช้สื่อสังคมการเรียนการสอน

สื่อสังคมที่สามารถนำมาใช้เป็นสื่อการสอนได้ทั้งในส่วนองภาษาที่ผู้เรียนได้พบและใช้อยู่ รวมทั้งการนำงานรูปแบบต่างๆ ที่ปรากฏอยู่ทั่วไปในเว็บไซต์ต่างๆ ทั้งข้อเขียน ข่าว บทความ ภาพ เพลง ภาพยนตร์ ฯลฯ มาใช้ การใช้สื่อสังคมจึงมีส่วนร่วมอย่างสำคัญในการสนับสนุนเป้าหมายหลักและยุทธศาสตร์สำคัญในการพัฒนาคนตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (พ.ศ.2560-2564) (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2559, น. 65) “ยุทธศาสตร์ที่ 1 การเสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพของมนุษย์ มีเป้าหมายที่เน้นการพัฒนาคนให้มีการเรียนรู้ด้วยตนเองอย่างต่อเนื่อง ส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิต” การใช้สื่อสังคมเหล่านี้ นอกจากจะสร้างความตื่นตาตื่นใจและความสนุกสนานเพลิดเพลินแก่ผู้เรียนแล้ว

แก้วตา กรุงวงษ์ (2555, น. 128) ได้กล่าวไว้ว่า สื่อสังคมยังมีส่วนสร้างเสริมคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้เรียนทั้งในเรื่องของการรวมพลังสร้างสรรค์สังคมและอนุรักษ์วัฒนธรรมไทยด้วย เมื่อโลกในความเป็นจริงของผู้เรียนเปลี่ยนไป โลกในการเรียนรู้ของพวกเขาต้องเปลี่ยนไปด้วย ผู้เรียนได้นำประสบการณ์จากการใช้สื่อสังคมที่รายล้อมอยู่รอบตัวมาใช้ในการสังเกต พินิจพิจารณา วิเคราะห์ทั้งด้านภาษา สังคมและสภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงไป ส่วนครูผู้สอนก็ยังคงมีภาระในการค้นหาสื่อสังคมที่เหมาะสมและหลากหลายสำหรับผู้เรียน สื่อสังคมอุดมไปด้วยเทคโนโลยีและการสื่อสารสมัยใหม่ที่เปิดโอกาสให้เกิดการเรียนรู้ และสามารถเรียนรู้

เป็นรายบุคคลและเป็นกลุ่มได้อย่างมหาศาล เทคโนโลยีเหล่านี้ช่วยให้เกิดการเรียนรู้โดยใช้ประสาทสัมผัสหลายอย่างในการสะท้อนความคิดเห็น รวมทั้งการร่วมมือกันในการเรียนรู้ก็ไม่มีจำกัดเวลา สถานที่หรือโครงสร้างของรูปแบบการเรียนรู้ นอกจากนี้ ยังสามารถช่วยกระตุ้น และสนับสนุนให้เกิดกระบวนการค้นหาความรู้ ช่วยให้ผู้เรียนสร้างความรู้ความเข้าใจใหม่ๆ ขึ้น และไม่ได้เป็นเพียงการส่งต่อ ถ่ายโอนความรู้ หรือข้อมูลเท่านั้น แต่ยังรวมถึงการมีปฏิสัมพันธ์ด้วยเทคโนโลยีของข้อมูลข่าวสารและการสื่อสารทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงศิลปะและวิธีการของการเรียนการสอนอย่างมากมาย ผู้เรียนไม่ต้องการข้อมูลที่ย่อมาแล้วและมาส่งต่อให้ แต่ผู้เรียนต้องการที่จะเรียนรู้โดยการกระทำ ซึ่งเขาสามารถสร้างความเข้าใจขึ้นมาได้เองโดยการใช้พื้นฐานของการทดลอง การลองผิดลองถูก ตลอดจนการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกัน”

ดังนั้น ผู้วิจัยเห็นว่าสื่อสังคมมีบทบาทมากในการเรียนการสอน เพราะเป็นตัวกลางที่เชื่อมต่อระหว่างครูและนักเรียน ไม่ว่าจะสื่อสังคมจะถูกนำเสนอในรูปแบบใด ล้วนแต่เป็นกระบวนการที่สร้างประสิทธิภาพที่ดีต่อครูและนักเรียน ซึ่งครูจะสามารถประยุกต์ใช้สื่อสังคมกับการศึกษาเพื่อนำมาเป็นช่องทางในการจัดการเรียนการสอนอย่างมีระบบและมีประสิทธิภาพเพื่อให้ทันต่อยุคสมัยที่เปลี่ยนแปลงได้ และจะทำให้ผู้เรียนสนใจกับการเรียนการสอนของผู้สอนเพิ่มขึ้น

1.1.2 สภาพที่พึงประสงค์ด้านการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ

ในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ควรมีการจัดการเรียนการสอนด้วยการสื่อสารภาษาอังกฤษเป็นหลัก เนื่องจากเป็นภาษาสากลที่มีการใช้อย่างแพร่หลายมากที่สุดภาษาหนึ่ง โดยที่องค์ความรู้ที่สำคัญของโลกส่วนใหญ่ถูกบันทึกและเผยแพร่เป็นภาษาอังกฤษ จึงมีความจำเป็นที่ต้องจัดให้ผู้เรียนมีความรู้ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเป็นเครื่องมือเข้าถึงองค์ความรู้และก้าวทันโลก รวมถึงพัฒนาตนเองเพื่อนำไปสู่การเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันในอนาคต ดังจะเห็นจากกระทรวงศึกษาธิการได้กำหนดนโยบายการปฏิรูปการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ โดยใช้กรอบมาตรฐานความสามารถทางภาษาอังกฤษที่เป็นสากล ดังนี้ (1) The Common European Framework of Reference for Languages (CEFR) เป็นกรอบความคิดหลักในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของประเทศไทย ทั้งในการออกแบบหลักสูตร การพัฒนาการเรียนการสอน การทดสอบ การวัดผล การพัฒนาครู รวมถึงการกำหนดเป้าหมายการเรียนรู้ (2) ปรับจุดเน้นการเรียนการสอนภาษาอังกฤษให้เป็นไปตามธรรมชาติของการเรียนรู้ โดยเน้นการสื่อสาร (Communicative Language Teaching: CLT) โดยปรับการเรียนการสอนจากการเน้นไวยากรณ์มาเป็นเน้นการสื่อสารที่เริ่มจากการฟัง ตามด้วยการพูด การอ่าน และการเขียนตามลำดับ (3) ส่งเสริมให้มีการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่มีมาตรฐานตามกรอบมาตรฐานหลัก ด้วยหลักสูตรแบบเรียนสื่อสารการเรียนการสอน แต่ด้วยวิธีการที่แตกต่างกันได้ ทั้งนี้ตามความพร้อมของแต่ละสถานศึกษาและแสดงถึงความ

ถนัด (4) ให้มีการเรียนการสอนวิชาสนทนาภาษาอังกฤษเป็นการทั่วไป และมีการเรียนการสอนภาษาอังกฤษแบบเข้มข้น รวมถึงจัดให้เป็นสาระเพิ่มเติมในลักษณะวิชาเลือกได้ด้วย เพื่อให้ผู้เรียนเลือกเรียน ตามความสนใจความถนัด และศักยภาพและความสนใจของผู้เรียน และ (5) ส่งเสริมให้มีการใช้สื่อ เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการศึกษาเป็นเครื่องมือสำคัญในการช่วยพัฒนาความสามารถทางภาษาของครูและผู้เรียน ทั้งการส่งเสริมให้มีการผลิต การสรรหา e-content (การพัฒนาสื่ออิเล็กทรอนิกส์เพื่อการเรียนการสอน) Learning applications (โปรแกรมประยุกต์เพื่อการเรียนการสอน) รวมถึงแบบฝึกและแบบทดสอบที่ได้มาตรฐานและมีคุณภาพสำหรับการเรียนรู้ รวมทั้งส่งเสริมให้มีการใช้ช่องทางการเรียนรู้ผ่านโลกดิจิทัล (กระทรวงศึกษาธิการ, 2557, น. 1 – 2)

1.2 สภาพที่เป็นอยู่ปัจจุบัน

สภาพปัจจุบันการใช้สื่อสังคมเพื่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการปราณบุรี สามารถสรุปได้ดังนี้

1.2.1 สภาพปัจจุบันการใช้สื่อสังคมการเรียนการสอน พบว่า (1) ครูได้นำสื่อสังคมมาใช้ในการเรียนการสอนโดยการสร้างเครือข่ายทางสื่อสังคมเพื่อปฏิสัมพันธ์กับนักเรียนโดยตรง (2) ครูใช้เครื่องคอมพิวเตอร์ประจำห้องเรียนของโรงเรียนในการใช้สื่อสังคมในการสอน (3) นักเรียนสามารถใช้สื่อสังคมเพื่อทำกิจกรรมในห้องและทบทวนการเรียนได้จากคำแนะนำของครูใน โดยใช้สมาร์ตโฟนของตนเอง โดยใช้ระบบเครือข่ายร่วมกับของโรงเรียน และ (4) ระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ตของโรงเรียนเป็นการให้บริการแบบร่วมกันระหว่างบุคลากรในโรงเรียนและนักเรียน และมีจุดกระจายสัญญาณที่เพียงพอต่อการใช้ในการทำกิจกรรมและสืบค้นข้อมูลต่าง ๆ ของนักเรียน

1.2.2 สภาพปัจจุบันการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในปัจจุบัน (2559) พบว่า

(1) การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของครูโดยส่วนใหญ่จะเน้นการสอนแบบบรรยาย เนื่องจากต้องการเน้น โครงสร้างด้านไวยากรณ์ให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางเรียนที่สูงขึ้น (2) โรงเรียนได้ดำเนินการตามนโยบายของกระทรวงศึกษาธิการ โดยใช้กรอบมาตรฐานความสามารถทางภาษาอังกฤษที่เป็นสากล The Common European Framework of Reference for Languages (CEFR) ในการจัดการเรียนการสอนโดยครูผู้สอนต้องเข้ารับการอบรมด้านการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ (Boot Camp) มาก่อน เพื่อนำความรู้และประสบการณ์ที่ได้มาปรับปรุงและพัฒนาการกระบวนการจัดการเรียนการสอน และ (3) โรงเรียนยังให้การสนับสนุนครูชาวต่างชาติในการสอนในรายวิชาฟังและพูดให้นักเรียนได้เกิดความคุ้นเคยในด้านสำเนียงภาษาอังกฤษ และการสื่อสาร

1.3 สภาพปัญหาที่เกิดขึ้น

จากสภาพที่พึงประสงค์กับสภาพที่เป็นอยู่ปัจจุบันของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการปราณบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ในการใช้สื่อสังคม เพื่อการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ สามารถวิเคราะห์สภาพที่ปัญหาจากการสังเกต และสัมภาษณ์นักเรียนได้ ดังนี้

1.3.1 สภาพปัญหาของการนำสื่อสังคมมาใช้ พบว่า (1) ครูบางส่วนยังใช้สื่อสังคมในการจัดการเรียนการสอนไม่ชำนาญ และใช้เทคโนโลยีสารสนเทศน้อย (2) เครื่องคอมพิวเตอร์ของครูที่เข้าถึงอินเทอร์เน็ตมีความล้าสมัย ประกอบกับนักเรียนบางส่วนใช้ระบบเครือข่ายมือถือทำให้การเชื่อมต่อของครูและนักเรียนไม่สัมพันธ์กัน (3) นักเรียนบางคนยังขาดทักษะในการค้นคว้าแหล่งข้อมูล ไม่สามารถวิเคราะห์แหล่งข้อมูลความรู้ที่ถูกต้องได้ และไม่ปฏิบัติตามคำแนะนำของครูทำให้ไม่เข้าใจบทเรียน จึงทำให้ไม่สามารถทบทวนหรือปฏิบัติตามคำสั่ง งานที่ได้รับมอบหมายได้ถูกต้อง และ (4) ระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ตของโรงเรียนเป็นการให้บริการแบบร่วมกันระหว่างบุคลากรในโรงเรียนและนักเรียน ส่งผลให้ระบบเครือข่ายเกิดความขัดข้องและล่าช้าในการจัดการเรียนการสอนโดยใช้สื่อสังคม

1.3.2 สภาพปัญหาของการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ พบว่า (1) ครูนิยมใช้การสอนบรรยายเป็นหลัก และยังเน้นการสอนให้ท่องจำจากการถ่ายทอดความรู้จากครูเพียงอย่างเดียว มีบางทีครูให้นักเรียนค้นคว้าและมอบหมายงานโดยใช้สื่อสังคม (2) ครูผู้สอนที่เข้ารับการอบรมด้านการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษโดยการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ และ (3) มีการเปลี่ยนครูต่างชาติที่เข้ามาสอนนักเรียนบ่อยครั้ง ส่งผลให้นักเรียนปรับตัวไม่ทันต่อสำเนียงที่เปลี่ยนทำให้ไม่เข้าใจในสิ่งที่ต้องเรียนเท่าที่ควร ซึ่งพบว่า นักเรียนใช้สื่อสังคมในการฟังสำเนียงภาษาอังกฤษของชาวต่างชาติ

1.4 ความพยายามในการแก้ปัญหา

จากสภาพปัญหาข้างต้น โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการปราณบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ได้มีความพยายามในการแก้ปัญหา ดังนี้ (1) จัดให้มีการอบรมการใช้สื่ออิเล็กทรอนิกส์และติดตามผล พร้อมทั้งให้ความช่วยเหลือ และครูต้องส่งเสริมการใช้สื่อสังคมกับนักเรียน ให้คำแนะนำ สอนวิธีการใช้ การค้นหาแหล่งข้อมูลที่มีความน่าเชื่อถือ และมอบหมายงานโดยผ่านสื่อสังคมให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ และ (2) ส่งเสริมการปฏิบัติตามแนวปฏิบัติตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการเรื่อง นโยบายการปฏิรูปการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ อย่างจริงจัง (กระทรวงศึกษาธิการ, 2557, น. 1 – 2)

นอกจากนี้ มีงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง พบว่า ยังไม่มีการวิจัยเกี่ยวกับการใช้สื่อสังคมเพื่อ การเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา เขต 10 เป็น โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการปทุมธานีสังกัดอยู่ แต่พบงานวิจัย ในช่วงปี พ.ศ. 2552 ถึง พ.ศ. 2557 ที่เกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ อยู่ 6 เรื่อง คือ

รัตนา เพ็ญฟู (2552) ได้วิจัยเรื่อง “การสร้างบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนเพื่อ การเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1” ผลการวิจัยพบว่า บทเรียน คอมพิวเตอร์ช่วยสอนมีประสิทธิภาพ โดยคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนทั้งหมดจากการทำแบบทดสอบ ระหว่างเรียนคิดเป็นร้อยละ 79.27 และคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนทั้งหมดจากการทำแบบทดสอบ หลังเรียนคิดเป็นร้อยละ 77.65 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ คือ 75/75 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ คำศัพท์ภาษาอังกฤษหลังเรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนใหญ่เห็นด้วยว่า ช่วยให้มีความรู้ในเนื้อหามากยิ่งขึ้นและชอบเรียนด้วย บทเรียนคอมพิวเตอร์

ชลธิชา ศรีสุข (2553) ได้วิจัยเรื่อง “ชุดการเรียนรู้ด้วยคอมพิวเตอร์ผ่านเครือข่าย กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ เรื่อง ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวันสำหรับ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ในโรงเรียนเขตพื้นที่การศึกษาฉะเชิงเทราเขต 2” ผลการวิจัยพบว่า ชุดการเรียนรู้ มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนด 80/80 มีความก้าวหน้าทางการเรียนเพิ่มขึ้นจากเดิม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระดับ .05 และความคิดเห็นในระดับมาก

ประภาพรพรณ เทเวลา (2554) ได้วิจัยเรื่อง “การจัดการเรียนรู้ด้วยแผนการจัดการ เรียนรู้ด้วยเทคนิคเรียนด้วยช่วยกัน (Learning Together) โดยใช้บทเรียนสำเร็จรูป วิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง การใช้พจนานุกรม อังกฤษ - ไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1” ผลการวิจัยพบว่า บทเรียนสำเร็จรูปมีประสิทธิภาพเท่ากับ 87.4/81.16 มีความก้าวหน้าทางการเรียนรู้เพิ่มขึ้นร้อยละ 61.50 ความสามารถในการอ่านจับใจความหลังใช้สูงกว่าก่อนใช้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก

เปรมิกา คำโย (2555) ได้วิจัยเรื่อง “ผลการเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วยโปรแกรม บทเรียน เรื่อง Article ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1” ผลการวิจัยพบว่า โปรแกรมบทเรียนมีประสิทธิภาพ 81.06/80.83 ดัชนีประสิทธิผลที่พัฒนาขึ้นมีค่าเท่ากับ 0.7332 และมีความพึงพอใจในระดับมาก

วิมลศรี ภักดี (2557) ได้วิจัยเรื่อง “การพัฒนาสื่อเสริมทักษะการเรียนรู้การพูด ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ด้วยการดูแอนิเมชัน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1” ผลการวิจัย พบว่า สื่อเสริมทักษะการเรียนรู้การพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ด้วยการดูแอนิเมชัน มีประสิทธิภาพ 80.46/78.83 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด คือ 70/70 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.1 และมีความพึงพอใจโดยรวมในระดับมาก

พชร สว่างวงษ์ (2557) ได้วิจัยเรื่อง “การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านผ่านนิทานสำหรับเด็กของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนลาดปลาเค้าพิทยาคม” ผลการวิจัยพบว่า ประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะสูงขึ้นตามเกณฑ์ 80/80 และนักเรียนมีความรู้ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษดีขึ้น

โดยสรุป จากการศึกษางานวิจัยเกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ พบว่า ได้มีการทำวิจัยเกี่ยวกับชุดการเรียนด้วยคอมพิวเตอร์ผ่านเครือข่าย บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน บทเรียนสำเร็จรูป โปรแกรมบทเรียน การ์ตูนแอนิเมชัน และแบบฝึกทักษะการอ่าน ทำให้นักเรียนมีความก้าวหน้าทางการเรียนเพิ่มขึ้น และมีความพึงพอใจโดยรวมอยู่ในระดับมาก

1.5 แนวทางที่ผู้วิจัยจะดำเนินการแก้ปัญหา

โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการปราณบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ได้มีการจัดอบรมเพื่อพัฒนาความรู้ความสามารถในการใช้สื่อสังคมแก่ครูผู้สอนในการสอนนักเรียน ทั้งนี้ก็ยังคงพบว่า ครูบางส่วนยังไม่สามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้เพราะขาดทักษะพื้นฐานในการใช้สื่อสังคม ความเคยชินกับการสอนในรูปแบบเดิมๆ และไม่สนใจในเทคโนโลยี เนื่องจากปัจจัยด้านของวัยที่สูงอายุจึงไม่นิยมใช้สื่อสังคม ส่งผลให้ไม่สามารถจัดการเรียนการสอนแก่นักเรียนผ่านสื่อสังคมได้ ส่วนในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ พบว่า ครูบางส่วนที่ได้รับการอบรมตามนโยบายการปฏิรูปการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของกระทรวงศึกษาธิการตามช่วงเวลาที่กำหนด ได้มีการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญมากขึ้น และมีการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศประกอบการสอน มีการจัดกิจกรรมที่หลากหลาย ผู้วิจัยจึงมีความสนใจในการศึกษาการใช้สื่อสังคมเพื่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษด้วยสื่อสังคมให้มีประสิทธิภาพต่อไป และพัฒนาครูผู้สอนที่ยังไม่พร้อมในการจัดการเรียนการสอนโดยใช้สื่อสังคม

2. วัตถุประสงค์การวิจัย

2.1 วัตถุประสงค์ทั่วไป

เพื่อศึกษาการใช้สื่อสังคมเพื่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการปราณบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

2.2 วัตถุประสงค์เฉพาะ

- 2.2.1 เพื่อศึกษาวัตถุประสงค์ของการใช้สื่อสังคมเพื่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียน
- 2.2.2 เพื่อศึกษาประโยชน์ของนักเรียนที่เรียนด้วยสื่อสังคมในการเรียนภาษาอังกฤษ
- 2.2.3 เพื่อศึกษาประเภทของสื่อสังคมที่นักเรียนใช้ในการเรียนภาษาอังกฤษ
- 2.2.4 เพื่อศึกษาการใช้สื่อสังคมในการเรียนทักษะภาษาอังกฤษของนักเรียนที่เรียนด้วยสื่อสังคม
- 2.2.5 เพื่อศึกษาคุณภาพของบทเรียนและรูปแบบของสื่อสังคมที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียน
- 2.2.6 เพื่อศึกษาสถานที่ ความถี่ และระยะเวลาที่ใช้สื่อสังคมในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียน
- 2.2.7 เพื่อศึกษาปัญหาการใช้สื่อสังคมเพื่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียน

3. ขอบเขตของการวิจัย

3.1 รูปแบบการวิจัย : การวิจัยเชิงสำรวจ

3.2 ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการปราณบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จำนวน 306 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่กำลังเรียนในปีการศึกษา 2560 จำนวน 173 คน โดยมีกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างตามตารางทาโร่ ยามาเน่ (Taro Yamane, 1973, p. 125) ที่ความเชื่อมั่นระดับ 95% ได้มาโดยการสุ่มอย่างง่าย

3.3 ขอบข่ายด้านเนื้อหาการวิจัย ครอบคลุม เรื่อง การใช้สื่อสังคมเพื่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ครอบคลุม ด้านวัตถุประสงค์ของการใช้สื่อสังคม ประโยชน์ของนักเรียนที่เรียนด้วยสื่อสังคม ประเภทของสื่อสังคมที่นักเรียนใช้ ทักษะภาษาอังกฤษของนักเรียนที่เรียนด้วยสื่อสังคม คุณภาพของบทเรียนและรูปแบบที่ใช้ในสื่อสังคม สถานที่ ความถี่ และระยะเวลาที่ใช้สื่อสังคม และปัญหาการใช้สื่อสังคมของนักเรียน

3.4 เครื่องมือการวิจัย คือ แบบสอบถามเกี่ยวกับการใช้สื่อสังคมเพื่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการปราณบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

3.5 ระยะเวลาในการวิจัย เดือนธันวาคม พ.ศ. 2560

4. นิยามศัพท์เฉพาะ

4.1 การใช้ หมายถึง การดำเนินการเพื่อให้เกิดการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ในวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการปราณบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

4.2 สื่อสังคม หมายถึง สื่ออิเล็กทรอนิกส์ที่ทำงานอยู่บนพื้นฐานของระบบเครือข่ายสังคม เป็นสื่อกลางในการแบ่งปันเรื่องราวต่าง ๆ เหตุการณ์ บทความ ประสบการณ์ รูปภาพ วิดีโอ และเพลง เกี่ยวกับเนื้อหาในวิชาภาษาอังกฤษที่ครูได้จัดการเรียนการสอนให้นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการปราณบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ได้เรียนรู้ในรูปแบบของ ข้อความ ภาพนิ่ง ภาพเคลื่อนไหว และเสียง

4.3 วิชาภาษาอังกฤษ หมายถึง การเรียนการสอน ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศในรายวิชาภาษาอังกฤษที่อยู่ในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 ที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอนนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการปราณบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

4.4 นักเรียน หมายถึง ผู้เรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ของโรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการปราณบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 10 ที่เรียนในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2560

4.5 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการปราณบุรี หมายถึง สถานศึกษาในที่อยู่ในกลุ่มเครือข่ายของโรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการในลำดับที่ 4 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 10 ที่ได้เปิดการเรียนการสอนในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นและชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โดยจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551

4.6 การใช้สื่อสังคมเพื่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ หมายถึง การนำสื่อสังคมมาใช้เป็นช่องทางจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการปราณบุรี

4.7 วัตถุประสงค์ของการใช้สื่อสังคมเพื่อการเรียนภาษาอังกฤษ หมายถึง สิ่งที่ต้องการให้บรรลุในการใช้สื่อสังคมเพื่อการเรียนภาษาอังกฤษ ครอบคลุม (1) การใช้เพื่อฝึกทักษะด้านคำศัพท์ (2) ด้านหลักไวยากรณ์ (3) ด้านการค้นคว้า และ (4) ด้านการติดต่อสื่อสาร

4.8 ประโยชน์จากการใช้สื่อสังคมเพื่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ หมายถึง ผลลัพธ์หรือข้อดีที่ได้จากการใช้สื่อสังคม ครอบคลุม (1) ด้านความรู้ (2) ด้านคุณลักษณะที่พึงประสงค์ และ (3) ด้านการปฏิสัมพันธ์

4.9 ประเภทของสื่อสังคม หมายถึง ชนิดของสื่อสังคมที่ใช้เพื่อการเรียนภาษาอังกฤษ ตามวัตถุประสงค์ ได้แก่ เฟซบุ๊ก ไลน์ ยูทูป ทวิตเตอร์ กูเกิลพลัส และอินสตาแกรม ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการปราณบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

4.10 ทักษะภาษาอังกฤษ หมายถึง ความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการปราณบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ครอบคลุม (1) ทักษะคำศัพท์ (2) ไวยากรณ์ (3) ทักษะด้านการฟัง (4) ทักษะด้านการพูด (5) ทักษะด้านการฟัง (6) ทักษะด้านการอ่าน และ (7) ทักษะด้านการเขียน

4.11 คุณภาพของบทเรียนของสื่อสังคม หมายถึง ความเหมาะสมของบทเรียนของสื่อสังคม ครอบคลุม (1) คุณภาพเนื้อหา (2) คุณภาพการนำเสนอ (3) คุณภาพด้านภาพนิ่ง ภาพเคลื่อนไหว และเสียง และ (4) คุณภาพด้านการออกแบบทางเทคนิค ที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ

4.12 รูปแบบของบทเรียนของสื่อสังคม หมายถึง ลักษณะของบทเรียนในสื่อสังคมที่เรียนใช้ในการเรียนภาษาอังกฤษ ครอบคลุม (1) ละคร (2) การ์ตูน (3) นิทานในรูปแบบบทเรียน (4) การสอนเสมือนในห้องเรียน (5) การสอนสด และ (6) การสัมภาษณ์

4.13 สถานที่ที่ใช้สื่อสังคม หมายถึง บริเวณที่มีการใช้สื่อสังคมเพื่อการเรียนภาษาอังกฤษ ครอบคลุม (1) บ้าน (2) โรงเรียน (3) ห้างสรรพสินค้า (4) ร้านอินเทอร์เน็ต และ (5) ทุกสถานที่

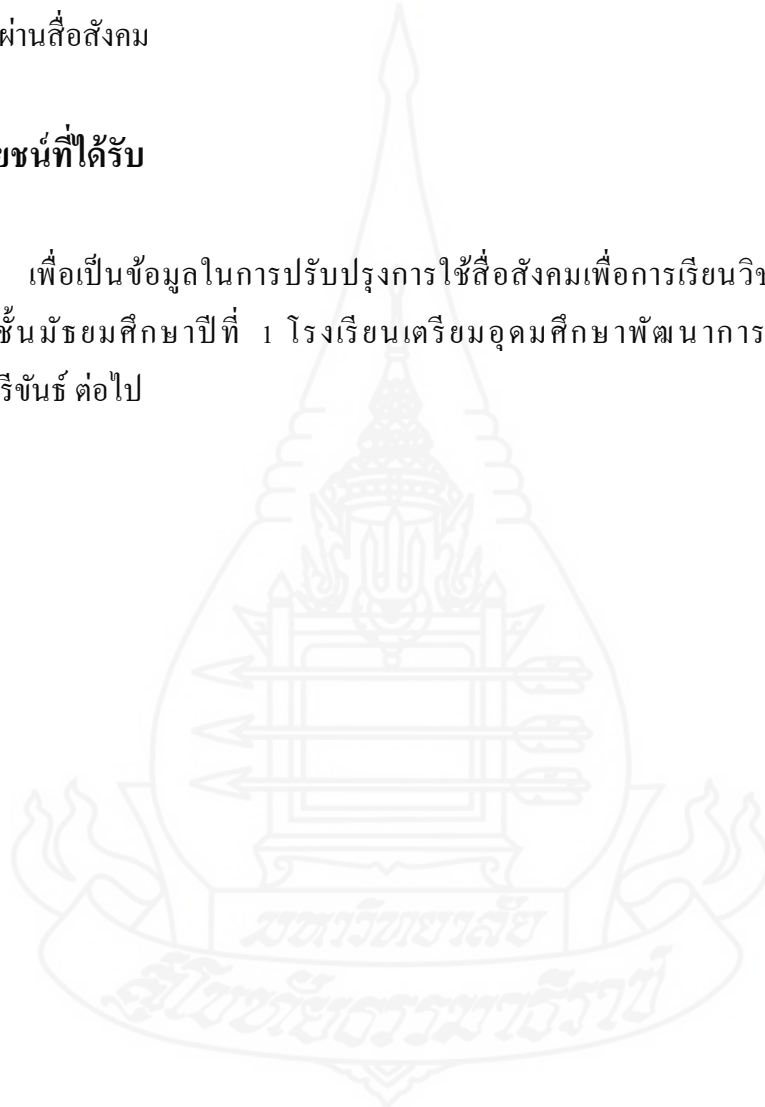
4.14 ความถี่ที่เข้าใช้สื่อสังคม หมายถึง ความบ่อยครั้งในการเข้าใช้สื่อสังคมเพื่อการเรียนภาษาอังกฤษ ครอบคลุม (1) การใช้วันละ 1 ครั้ง (2) การใช้มากกว่า 1 ครั้ง (3) การใช้ทุกวัน (4) การใช้ 1-2 วัน/สัปดาห์ (5) การใช้ 3-4 วัน/สัปดาห์ และ (6) การใช้ 5-6 วัน/สัปดาห์

4.15 ระยะเวลาที่เข้าใช้สื่อสังคม หมายถึง ช่วงเวลาที่นักเรียนใช้สื่อสังคมเพื่อการเรียนภาษาอังกฤษ ครอบคลุม (1) เวลา 08.00-12.00 น. (2) เวลา 13.00-16.00 น. (3) เวลา 17.00-20.00 น. และ (4) ตั้งแต่เวลา 20.00 น. ขึ้นไป

4.16 ปัญหาการใช้สื่อสังคม หมายถึง สิ่งที่ทำให้การใช้สื่อสังคมเกิดความขัดข้องหรือไม่บรรลุวัตถุประสงค์ในการใช้ในการเรียนภาษาอังกฤษ ครอบคลุม (1) ด้านความสามารถและทักษะของนักเรียน (2) ด้านการไม่มีอุปกรณ์และระบบเครือข่าย (3) การไม่มีประสิทธิภาพของระบบเครือข่าย (4) เนื้อหาของสื่อสังคมขาดการปรับแก้ให้ทันสมัย (5) เสียงภาษาอังกฤษที่ชาวต่างชาติออกเสียงในสื่อสังคม (6) ด้านเวลาในการใช้สื่อสังคม และ (7) ครูไม่มอบหมายงานที่ให้นักเรียนทำผ่านสื่อสังคม

5. ประโยชน์ที่ได้รับ

เพื่อเป็นข้อมูลในการปรับปรุงการใช้สื่อสังคมเพื่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการปทุมธานี จังหวัดปทุมธานีต่อไป

บทที่ 2

วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

การดำเนินการวิจัย เรื่อง การใช้สื่อสังคมเพื่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการปราณบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ผู้วิจัย
ได้รวบรวมวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องครอบคลุม ดังนี้ (1) สื่อสังคม (2) การเรียนการสอนวิชา
ภาษาอังกฤษ (3) โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการปราณบุรี และ (4) งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. สื่อสังคม

ผู้วิจัยได้รวบรวมวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับสื่อสังคม มีรายละเอียดครอบคลุม (1)
ความหมายของสื่อสังคม (2) ลักษณะของสื่อสังคม (3) ประเภทของสื่อสังคม และ (4) การใช้สื่อ
สังคมในการเรียนการสอน

1.1 ความหมายสื่อสังคม

คำว่าสื่อสังคมมีหน่วยงานบางแห่งได้ให้ความหมายของสื่อสังคม ดังนี้

ราชบัณฑิตยสถาน (2556) ได้บัญญัติคำว่า “Social Media” ไว้ว่า “สื่อสังคม”
หมายถึง สื่ออิเล็กทรอนิกส์ ซึ่งเป็นสื่อกลางที่ให้คุณค่าทั่วไปมีส่วนร่วมสร้างและแลกเปลี่ยน
ความคิดเห็นต่างๆ ผ่านอินเทอร์เน็ต

กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและสื่อสาร (2559) ได้กล่าวถึง สื่อสังคม หมายถึง
สื่อ ข้อมูล สารสนเทศ ภาพ มัลติมีเดีย หรือสื่อดิจิทัล สื่ออิเล็กทรอนิกส์ที่ใช้ช่องทางการติดต่อแบบ
สามารถโต้ตอบหรือแบ่งปันร่วมกันผ่านระบบอินเทอร์เน็ตหรือระบบเครือข่ายโทรศัพท์มือถือ ทั้งนี้
บุคคลทั่วไปสามารถ สื่อสาร นำเสนอ แบ่งปัน และเผยแพร่ข้อมูลออกสู่สาธารณะ โดยใช้
คอมพิวเตอร์ notebook แท็บเล็ต หรือสมาร์ทโฟน ทำให้เกิดเครือข่ายสังคมขึ้นจากการติดต่อร่วมกัน
ของบุคคลทั่วโลก

สภาการหนังสือพิมพ์แห่งชาติ (2553) ได้ให้ความหมาย สื่อสังคม หมายถึง ช่อง
ทางการสื่อสารผ่านเว็บไซต์ และโปรแกรมประยุกต์บนสื่อใดๆ ที่มีการเชื่อมต่อกับอินเทอร์เน็ต ซึ่ง
ผู้ใช้สามารถสื่อสารเนื้อหาถึงกันได้

ส่วนผู้รู้หรือผู้เชี่ยวชาญ ได้ให้ความหมายของสื่อสังคมไว้ ดังนี้

อรวรรณ วงศ์แก้วโพธิ์ทอง (2553, น. 63-69) ได้กล่าวว่า สื่อสังคม หมายถึง สื่อดิจิทัลหรือซอฟต์แวร์ที่ทำงานอยู่บนพื้นฐานของระบบเว็บ หรือเว็บไซต์บนอินเทอร์เน็ตที่เป็นเครื่องมือในการปฏิบัติการทางสังคมที่มีผู้สื่อสารจัดทำขึ้น โดยที่ผู้เขียนจัดทำขึ้นเอง หรือพบเจอสิ่งต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องราว เหตุการณ์ บทความ ประสบการณ์ รูปภาพ วิดีโอ และเพลง แล้วนำมาแบ่งปันเนื้อหา ข้อมูล ข่าวสาร ประสบการณ์ และพูดคุยให้ผู้ใช้ในโลกออนไลน์ ในเครือข่ายของตนได้รับรู้ ทั้งข้อความ ภาพนิ่ง ภาพเคลื่อนไหว และเสียง กับคนที่อยู่ในสังคมเดียวกัน ได้อย่างรวดเร็ว มีประสิทธิภาพ รวมถึงการใช้ประโยชน์ร่วมกัน

กานดา รุณนะพงศา สายแก้ว (2554) ได้กล่าวว่า สื่อสังคม หมายถึง สื่ออิเล็กทรอนิกส์ที่ทำให้ผู้ใช้แสดงความเป็นตัวตนของตนเอง เพื่อที่จะมีปฏิสัมพันธ์กัน หรือแบ่งปันข้อมูลกับบุคคลอื่น

พิชิต วิจิตรบุญรักษ์ (2554, น. 99-103) กล่าวว่า สื่อสังคม หมายถึง สื่อที่ผู้ส่งสารแบ่งปันสาร ซึ่งอยู่ในรูปแบบต่าง ๆ ไปยังผู้รับสารผ่านเครือข่ายออนไลน์ โดยสามารถโต้ตอบกันระหว่างผู้ส่งสารและผู้รับสาร หรือผู้รับสารด้วยกันเอง

วิลเลียมสัน (Williamson, 2013, p. 9) ได้กล่าวว่า สื่อสังคม เป็นส่วนหนึ่งของเทคโนโลยีที่เรียกว่า เว็บ 2.0 (Web 2.0) คือ เครื่องมือต่าง ๆ ที่ทำงานบนเครือข่ายอินเทอร์เน็ตและเครือข่ายโทรศัพท์เคลื่อนที่ที่อนุญาตให้แต่ละบุคคลเข้าถึง แลกเปลี่ยน สร้างเนื้อหา และสื่อสารกับบุคคลอื่น ๆ และการเข้าร่วมเครือข่ายออนไลน์ต่าง ๆ ซึ่งปัจจุบันบริการเครือข่ายอินเทอร์เน็ตมีการนำมาใช้ในการสื่อสารระหว่างบุคคล เพื่อการสื่อสารทางธุรกิจ หรือการสื่อสารของหน่วยงานราชการ ตลอดจนองค์กรต่าง ๆ

โดยสรุป สื่อสังคม หมายถึง สื่ออิเล็กทรอนิกส์ที่ให้บุคคลทั่วไปมีส่วนร่วมในการสร้างและแลกเปลี่ยนความคิดเห็นต่าง ๆ โดยใช้ช่องทางการติดต่อสื่อสารแบบสามารถโต้ตอบหรือแบ่งปันร่วมกันผ่านระบบอินเทอร์เน็ตและระบบเครือข่ายโทรศัพท์มือถือ เพื่อเผยแพร่ข้อมูลออกสู่สาธารณะกับบุคคลที่อยู่ในเครือข่ายสังคมเดียวกัน ได้อย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ

1.2 ลักษณะของสื่อสังคม

สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา (2556) ได้กล่าวถึงลักษณะของสื่อสังคมว่า มีลักษณะเป็นการสื่อสารแบบสองทาง ซึ่งมีคุณลักษณะที่สำคัญ กล่าวคือ (1) มีรูปแบบการทำงานในลักษณะออนไลน์ และ (2) สามารถที่จะใช้สร้างและเพิ่มเติมเนื้อหาได้

ภิเชก ชัยนิรันดร์ (2553) ได้กล่าวว่า สื่อสังคม มีลักษณะ ซึ่งสรุปสาระสำคัญได้ดังนี้

1. แพร่กระจายด้วยปฏิสัมพันธ์เชิงสังคม มีลักษณะคล้ายกับสมัยก่อน เมื่อมีเรื่องราวที่น่าสนใจเกิดขึ้น จะมีการพูดคุยจนกลายเป็นกระแสทางสังคม (Talk of the town) แต่เมื่อมาอยู่ในโลกออนไลน์การแพร่กระจายจึงง่ายขึ้น โดยการแบ่งปันเนื้อหา (Content sharing) จากคนหนึ่งไปสู่อีกคนหนึ่งและกระจายไปเป็นกลุ่มอย่างรวดเร็ว

2. เปลี่ยนแปลงสื่อเดิม ที่แพร่กระจายข่าวสารแบบทางเดียว (One to many) เป็นรูปแบบการสนทนาที่สามารถมีผู้เข้าร่วมได้หลาย ๆ คน (Many to many) และเมื่อมีการรวมกลุ่มพูดคุยในเรื่องที่สนใจร่วมกันหรือวิพากษ์วิจารณ์สินค้า บริการต่าง ๆ โดยไม่มีใครเข้ามาควบคุมเนื้อหาของสนทนา

3. เปลี่ยนจากผู้บริโภคเนื้อหาเป็นผู้ผลิตเนื้อหา จากเดิมผู้รับจะรับสื่อจากโทรทัศน์ วิทยุ หนังสือพิมพ์ ซึ่งมีผลต่อผู้รับสารเป็นอย่างมาก โดยไม่มีต้นทุนทำให้ทุกคนสามารถผลิตเนื้อหาและกระจายไปยังผู้รับสารได้อย่างเสรี

โดยสรุป ลักษณะของสื่อสังคม มีดังนี้ (1) การสื่อสารแบบสองทาง (2) การแพร่กระจายด้วยปฏิสัมพันธ์เชิงสังคม (3) การเปลี่ยนแปลงสื่อเดิมที่แพร่กระจายข่าวสารแบบทางเดียวเป็นรูปแบบการสนทนาที่สามารถมีผู้เข้าร่วมได้หลาย ๆ คน และ (4) การเปลี่ยนจากผู้บริโภคเนื้อหาเป็นผู้ผลิตเนื้อหา

1.3 ประเภทของสื่อสังคม

เชมณัฐ มิ่งศิริธรรม (2559, น.70-80) ได้กล่าวว่า สื่อสังคมที่ใช้งานในปัจจุบันแบ่งออกเป็น 5 ประเภท ได้แก่ (1) Blog (2) Social Networking (3) Micro blog (4) Media Sharing และ (5) Social News and Bookmaking ซึ่งสรุปสาระสำคัญได้ ดังนี้

1. Blog มาจากคำเต็มว่า Weblog บางครั้งอ่านว่า Weblog, Web log ซึ่ง Blog ถือเป็นเครื่องมือสื่อสารที่ใช้งานบนเว็บไซต์มีลักษณะเหมือนกับเว็บบอร์ด ผู้ใช้ Blog สามารถเขียนบทความของตนเองและเผยแพร่ลงบนอินเทอร์เน็ตได้โดยง่าย Blog เปิดโอกาสให้บุคคลที่มีความสามารถในด้านต่าง ๆ เผยแพร่ความรู้ด้วยการเขียนได้อย่างเสรี ตัวอย่างเว็บไซต์ที่เป็น Blog เช่น Learners, Gotoknow, Wordpress, Blogger เป็นต้น

2. Social Networking เครือข่ายสังคมออนไลน์ เป็นรูปแบบของเว็บไซต์ในการสร้างเครือข่ายสังคมในอินเทอร์เน็ต เพื่อให้ผู้ใช้เขียนและอธิบายความสนใจหรือกิจกรรมที่ทำเพื่อเชื่อมโยงความสนใจและกิจกรรมกับผู้อื่นในเครือข่ายสังคมด้วยการสนทนาออนไลน์ การส่งข้อความ การส่งอีเมล การอัปโหลดเพลง รูปถ่ายเพื่อแบ่งปันกับสมาชิกในสื่อสังคม เป็นต้น เครือข่ายสังคมที่เป็นนิยมในปัจจุบัน เช่น Facebook, Hi5, Bebo, myspace และ Google+ เป็นต้น

3. Micro Blog เป็นรูปแบบหนึ่งของบล็อกที่จำกัดขนาดของข้อความที่เขียน ผู้ใช้สามารถเขียนข้อความได้สั้นๆ ตัวอย่างของ Micro Blog เช่น Twitter Pownce Jaiku และ tumblr เป็นต้น โดย Twitter เป็น Micro Blog ที่มีผู้นิยมใช้มากที่สุด โดยสามารถเขียนข้อความแต่ละครั้งได้เพียง 140 ตัวอักษร

4. Media Sharing เป็นเว็บไซต์ที่ให้ผู้ใช้อัปโหลดรูปภาพ เพิ่มข้อมูล เพลง หรือวิดีโอ เพื่อแบ่งปันให้กับสมาชิก หรือเผยแพร่ต่อสาธารณชน ตัวอย่างเว็บไซต์ที่เป็น Media Sharing เช่น YouTube Flickr และ 4shared เป็นต้น

5. Social News and Bookmaking เป็นเว็บไซต์ที่เชื่อมโยงไปยังบทความ หรือเนื้อหาในอินเทอร์เน็ต โดยผู้ใช้เป็นผู้ส่งและสามารถให้คะแนนและเลือกบทความหรือเนื้อหาที่น่าสนใจที่สุดได้ ผู้ใช้สามารถเก็บเนื้อหาหรือเว็บไซต์ที่ชื่นชอบได้ รวมทั้งยังแบ่งปันให้กับผู้อื่นได้ด้วย

ภิเชก ชัยนิรันดร์ (2556) ได้กล่าวถึง ประเภทของสื่อสังคม ซึ่งสรุปสาระสำคัญได้ดังนี้

1. Twitter (ทวิตเตอร์) เป็นรูปแบบหนึ่งของบล็อก ที่จำกัดขนาดของการโพสต์แต่ละครั้งไว้ที่ 140 ตัวอักษร โดยแรกเริ่มผู้ออกแบบทวิตเตอร์ ต้องการให้ผู้ใช้เขียนเรื่องราวที่กำลังทำอะไรอยู่ในขณะนี้ แต่กิจการต่างๆ ได้นำทวิตเตอร์ไปใช้ในทางธุรกิจไม่ว่าจะเป็นการสร้าง การเชื่อมต่อบนเครือข่ายสังคมออนไลน์เพื่อเพิ่มยอดขาย การสร้างแบรนด์ หรือเป็นเครื่องมือสำหรับการบริหารความสัมพันธ์ลูกค้า ทั้งนี้ ยังสามารถใช้เป็นเครื่องมือในการประชาสัมพันธ์รับความใหม่ๆ บนบล็อกได้ด้วย ทวิตเตอร์เป็นที่นิยมอย่างรวดเร็วจนทำให้เว็บไซต์ประเภทเครือข่ายสังคมออนไลน์ต่างๆ เพิ่มคุณลักษณะที่ให้ผู้ใช้งานบอกได้ว่าตอนนี้มีปฏิสัมพันธ์สิ่งใดอยู่

2. LINE (ไลน์) เป็นแอปพลิเคชันให้บริการข้อความ ร่วมกับบริการระบบโทรศัพท์ผ่านอินเทอร์เน็ต ทำให้ผู้ใช้สามารถสร้างกลุ่มแชต ส่งข้อความ ภาพ คลิปวิดีโอ หรือจะพูดคุยโทรศัพท์แบบเสียงก็ได้ โดยข้อมูลที่ถูกส่งขึ้นไปนั้น ไม่คิดค่าบริการทั้งหมด ซึ่งไลน์สามารถใช้ได้ในระบบปฏิบัติการ IOS Android Windows Phone PC และ BlackBerry คุณลักษณะของไลน์ประกอบด้วย การส่งข้อความ การสนทนาด้วยเสียง การเปลี่ยนพื้นหลังหน้าห้องแชต การสนทนาแบบกลุ่ม Official LINE และการส่งสติ๊กเกอร์สื่อสาร

ต่อมาไลน์ได้ถูกพัฒนาไปไกลกว่าการเป็นแค่แอปพลิเคชันเพราะไลน์ได้คุณลักษณะ Home และ Timeline เข้ามาจนกลายเป็นสื่อสังคมอย่างหนึ่ง สามารถโพสต์ข้อความบ่งบอกสถานะ ภาพ คลิปวิดีโอ และพิกัด โดยมีจุดเด่นที่การแสดงอารมณ์ด้วยสติ๊กเกอร์

3. Skype (สไกป์) เป็นโปรแกรมที่ได้รับความนิยมเป็นอย่างมาก เพราะความสามารถของโปรแกรมนั้นจะเทียบเท่ามือถือ และเป็นการให้บริการฟรี หากมีการเชื่อมต่อสัญญาณอินเทอร์เน็ตผู้ใช้ก็สามารถ สนทนา ทางภาพ และ เสียง Video conference กับเพื่อนได้ หลักการทำงานของ Skype โปรแกรม Skype เป็นภาพ และเสียง ผ่านสัญญาณอินเทอร์เน็ต เพื่อสนทนา หรือประชุม กับคนที่ใช้งาน ไม่ว่าจะสนทนากับผู้ที่ใช้มือถือ หรือใช้ คอมพิวเตอร์ PC ด้วยกัน โดยจะเป็นการเชื่อมต่อแบบ peer-to-peer เป็นการเชื่อมต่อแบบจุดต่อจุดเป็นระบบเครือข่ายขนาดเล็ก บนเครือข่ายสังคมออนไลน์เพื่อการเรียนการสอน

4. Facebook (เฟซบุ๊ก) คือ เว็บไซต์ ที่มีผู้ใช้บริการมากทีสุดเป็นอันดับ 1 ของโลก การได้รับความนิยมของเฟซบุ๊กอาจเนื่องมาจาก ผู้ใช้งานสามารถใช้เพื่อติดต่อสื่อสารหรือร่วมทำกิจกรรมกับผู้ใช้งานท่านอื่นได้ เช่น การเขียนข้อความ เล่าเรื่อง ความรู้สึก แสดงความคิดเห็น เรื่อง ที่สนใจ โพสต์รูปภาพ โพสต์คลิปวิดีโอ แชร์พุดคุย เล่นเกมที่สามารถชวนผู้ใช้งานท่านอื่นมาเล่นร่วมกันได้ รวมไปถึงทำกิจกรรมอื่นๆ ผ่านแอปพลิเคชันที่มีอยู่อย่างมากมาย

5. YouTube (ยูทูป) เป็นเว็บไซต์ แลกเปลี่ยน ภาพ วิดีโอ ที่มีชื่อเสียง (www.YouTube.com) โดยในเว็บไซต์นี้ ผู้ใช้สามารถอัปโหลดภาพวิดีโอเข้าไป เปิดดูภาพวิดีโอที่มีอยู่ และแบ่งภาพวิดีโอ เหล่านี้ให้คนอื่นดูได้โดยไม่เสียค่าใช้จ่ายใดๆ ในยูทูปจะมีข้อมูลเนื้อหา รวมถึงคลิปภาพยนตร์สั้นๆ และคลิปที่มาจากรายการโทรทัศน์ มิวสิควิดีโอ และวิดีโอบล็อกกิ้ง

โบรแกน, แซฟโก้ และเบรค (Brogan, Safko and Brake, 2009) ได้จัดแบ่งประเภทของสื่อสังคม ซึ่งสรุปสาระสำคัญได้ ดังนี้

1. ประเภทที่มีการตีพิมพ์ทางอิเล็กทรอนิกส์ (Publish) ได้แก่

1.1 บล็อก (Blog) เป็นสิ่งพิมพ์ส่วนบุคคลที่สร้างขึ้นมาเพื่อให้ทุกคนได้เข้ามาดู และเชิญชวนให้ผู้อื่นได้แสดงความคิดเห็น โดยที่ผู้เขียนอาจมีการตั้งหัวข้อที่น่าสนใจเป็นพิเศษ หรืออาจเป็นหัวข้อที่ต้องการให้คนอื่นได้เข้ามาเรียนรู้ เช่น งานอดิเรก กีฬา ชีวิตครอบครัว เป็นต้น ผู้อ่านเองก็สามารถเข้ามาให้คะแนนในหัวข้อนั้นๆ หรืออาจจะเข้ามาขยายความเพิ่มเติมในความคิดเห็นของผู้สร้างบล็อก หรืออาจเข้ามาชื่นชม และวิพากษ์วิจารณ์ก็ได้

1.2 วิกี (Wiki) เป็นเว็บไซต์ที่ให้คนเข้ามาร่วมมือกันในการสร้างงานหรือโครงการใดๆ โดยการเพิ่มเติมหรือปรับแต่งเนื้อหา ของเว็บไซต์ได้อย่างง่ายดาย โดยทั่วไปจะนำวิกิไปใช้วางแผนงาน การระดมสมองในทีมงาน การวิจัยหรือสร้างความคิดต่างๆ นอกจากนั้น เครื่องมือที่อยู่ในลักษณะเดียวกันกับวิกิ และเป็นที่รู้จักกันโดยทั่วไป คือ วิกิพีเดีย (Wikipedia) เป็นเว็บไซต์ที่คนทั่วโลกสามารถเข้าไปรวบรวม และพัฒนาเนื้อหาทางการศึกษาที่เป็นประโยชน์ใน

พื้นที่สาธารณะได้โดยไม่เสียค่าใช้จ่ายใดๆ และสามารถกระจายข้อมูลเหล่านั้นได้ทั่วโลกอย่างมีประสิทธิภาพ

2. เครือข่ายทางสังคม (Social Networking) หรือเครือข่ายสังคมออนไลน์ เป็นเว็บไซต์ที่อนุญาตให้คนทั่วไปสามารถเข้ามาแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร ข้อมูลส่วนตัว และการค้นหาคนอื่นๆ เพื่อวัตถุประสงค์ที่จะให้ข้อมูล รับข้อมูล หรือการรวมตัวกันเพื่อสร้างความสัมพันธ์ที่เป็นประโยชน์ ตัวอย่างของสื่อสังคม เช่น Facebook เป็นพื้นที่ในการจัดให้ผู้ใช้สามารถติดต่อเพื่อน ครอบครัว เพื่อนร่วมงาน และคนที่รู้จักผ่านกลุ่มเครือข่ายที่หลากหลายได้อย่างรวดเร็ว Facebook สนับสนุนให้มีการสื่อสารภายในเครือข่ายที่มีความหลากหลายผ่านพื้นที่ในการใช้ร่วมกัน

3. เว็บไซต์แบ่งปันรูปภาพ (Photo) เป็นเว็บไซต์ที่ช่วยให้สามารถจัดประเภทจัดการและแบ่งปันรูปภาพกับเพื่อนร่วมงาน หรือลูกค้าในเครือข่ายของเราได้ผ่านการอัปโหลดรูปภาพ ตกแต่ง และแก้ไขตามวัตถุประสงค์การใช้งาน ในบางกรณีมีการใช้เพื่อวัตถุประสงค์ที่ไม่ได้เป็นทางการในการแบ่งปันประสบการณ์ผ่านรูปภาพให้กับสมาชิกในชุมชน ซึ่งข้อดีของเว็บไซต์รูปภาพนี้ช่วยทำให้ข้อความ หรือเนื้อหาโดยทั่วไปมีความชัดเจนเป็นรูปธรรมมากขึ้น

4. เว็บไซต์ไฟล์เสียง (Audio) เป็นเว็บไซต์ที่เอื้อให้คนทั่วไปสามารถอัปโหลดดาวน์โหลด และแบ่งปันไฟล์เสียงให้กันและกันได้โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเป็นการสื่อสารแบ่งปันข้อมูล การศึกษาและความบันเทิง

5. เว็บไซต์วิดีโอ (Video) เป็นการแพร่ภาพและกระจายเสียงผ่านเครือข่ายสังคมบนอินเทอร์เน็ต ซึ่งผู้ใช้สามารถอัปโหลดวิดีโอเพื่อแบ่งปัน และโปรโมตวิดีโอได้ เว็บไซต์ที่เป็นที่นิยม เช่น YouTube เป็นเว็บไซต์แบ่งปันวิดีโอออนไลน์ที่อนุญาตให้ผู้ใช้อัปโหลด และแบ่งปันคลิปวิดีโอบนอินเทอร์เน็ตผ่านเว็บไซต์ โทรศัพท์มือถือ บล็อก และอีเมล

6. บล็อกจิว (Micro blogging) เป็นเว็บไซต์ให้บริการแก่บุคคลทั่วไปสำหรับให้ผู้ใช้บริการได้ใส่ข้อความสั้นๆ (ประมาณ 140 ตัวอักษร) เพื่อบอกสถานะของตัวเองว่ากำลังทำอะไรอยู่ หรือบอกข่าวสารต่างๆ ที่ตนเองต้องการบอกให้เพื่อนหรือคนติดตามได้รับรู้ผ่านช่องทางนี้ ตัวอย่างเว็บไซต์ที่ได้รับความนิยม เช่น Twitter เป็นสื่อสังคมที่สร้างขึ้น มาเพื่อทำให้การสื่อสารดียิ่งขึ้น Twitter เป็นบริการให้บริการไม่ว่าจะเป็นเพื่อน ครอบครัว ผู้ร่วมงาน ในการสื่อสารและเชื่อมการติดต่อระหว่างกัน โดยที่ผู้ใช้สามารถแลกเปลี่ยนกิจกรรมที่ทำอยู่หรือแสดงความคิดเห็นส่วนตัวกับเพื่อนและคนแปลกหน้าได้เช่นกัน

7. การถ่ายทอดสดผ่านอินเทอร์เน็ต (Live casting) เป็นหมวดหมู่หนึ่งของสื่อสังคมที่ช่วยให้ผู้ใช้สามารถถ่ายทอดสดผ่านวิดีโอ และสัญญาณเสียงไปพร้อมๆ กันในเครือข่ายของผู้ใช้

นอกจากนั้น ยังรวมถึงการใช้สัญญาณวิทยุผ่านอินเทอร์เน็ต ในแง่ธุรกิจมีการปรับใช้การถ่ายทอดสดผ่านอินเทอร์เน็ตหลายวัตถุประสงค์ด้วยกัน เช่น การสื่อสาร การร่วมมือและแบ่งปันข้อมูล ความบันเทิงและการศึกษา ตัวอย่างของเครื่องมือนี้ เช่น Web Conferencing คือ การประชุมทางไกลผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต โดยสามารถประชุมแบบเห็นภาพ ฟังเสียง และรับ-ส่งข้อมูลได้ในเวลาเดียวกัน ด้วยการใช้ช่องสัญญาณอินเทอร์เน็ตได้อย่างมีประสิทธิภาพ เหมาะสำหรับการประชุมทางไกล การเรียนการสอนการฝึกอบรม และกิจกรรมการสนทนาต่างๆ เป็นต้น

8. โลกเสมือนจริง (Virtual Worlds) เป็นสภาพแวดล้อมที่ถูกสร้างขึ้นบนเว็บไซต์ที่เอื้อให้เกิดการปฏิสัมพันธ์กันระหว่างพนักงาน ลูกค้า และผู้ซื้อ ซึ่งโลกเสมือนจริงในปัจจุบันมีตัวอย่างให้เห็นกันหลายรูปแบบ เช่น เกมออนไลน์ การสร้างธุรกิจจำลอง การซื้อขายพบปะผู้คนและท่องเที่ยวแบบเสมือนจริง เป็นต้น

โดยสรุป ประเภทสื่อสังคมที่นำมาใช้ในปัจจุบัน ได้แก่ (1) เฟซบุ๊ก (2) ไลน์ (3) ยูทูบ (4) ทวิตเตอร์ (5) กูเกิลพลัส และ (6) อินสตาแกรม ส่วนประเภทสื่อสังคมที่ให้บริการอยู่ในปัจจุบัน ได้แก่ (1) บล็อก (2) เครือข่ายทางสังคม (3) เว็บไซต์แบ่งปันรูปภาพ (4) เว็บไซต์ไฟล์เสียง (5) เว็บไซต์วีดิโอ (6) บล็อกจิว (7) การถ่ายทอดสดผ่านอินเทอร์เน็ต และ (8) โลกเสมือนจริง

1.4 การใช้สื่อสังคมในการจัดการเรียนการสอน

ปัจจุบันกระทรวงศึกษาธิการ ได้มอบหมายให้ สำนักเทคโนโลยีเพื่อการเรียนการสอน ดำเนินการจัดอบรมเพื่อกระตุ้นให้ครูไทย พัฒนาศักยภาพและส่งเสริมการใช้ สื่อสังคมในการจัดการเรียนรู้ โดยเล็งเห็นความสำคัญในการส่งเสริมและผลักดันให้ครูสามารถนำเครื่องมือออนไลน์ที่มีอยู่บนระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ตมาใช้ในการจัดการเรียนรู้ ให้เกิดเป็นเครือข่ายและเกิดความร่วมมือกันระหว่างครูกับครู นักเรียนกับครู และนักเรียนกับนักเรียนด้วยกัน โดยไม่มีข้อจำกัดเรื่องเวลา และสถานที่ ก่อให้เกิดการเรียนรู้แบบไม่มีที่สิ้นสุด (สำนักเทคโนโลยีเพื่อการเรียนการสอน, 2552)

สำนักเทคโนโลยีเพื่อการเรียนการสอน (2554) กล่าวว่า เครื่องมือออนไลน์ที่มีอยู่อย่างหลากหลายบนอินเทอร์เน็ตนั้น มีประสิทธิภาพสำหรับการใช้งานที่แตกต่างกัน โดยนับวันจะพัฒนาและเปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว คำถามคือ เราจะนำเครื่องมือดังที่กล่าวข้างต้น มาสร้างให้เกิดแหล่งเรียนรู้เพื่อเป็นประโยชน์สำหรับนักเรียนได้อย่างไร โดยที่ครูสามารถดึงเครื่องมือเหล่านี้ไปประยุกต์ใช้ในกระบวนการเรียนการสอนอย่างเป็นรูปธรรมและอย่างยั่งยืน การที่ครูมีความเข้าใจในเทคนิคของเครื่องมือ ผนวกกับ กลยุทธ์การสอน และสร้างให้เกิดเป็นรูปแบบที่น่าสนใจสำหรับนักเรียนนั้น นับเป็นสิ่งที่ท้าทายสำหรับครูเป็นอย่างยิ่ง

โดยสื่อสังคมที่ทางสำนักเทคโนโลยีเพื่อการเรียนการสอน แนะนำให้ครูนำไปปรับใช้ มีดังนี้

1. Facebook คือ เว็บไซต์สำหรับให้ครูและนักเรียนสามารถสื่อสาร และแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกัน ได้ โดยการตั้งกลุ่มรายวิชา เพื่อการสื่อสารแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างครูกับนักเรียน และนักเรียนกับนักเรียน

2. WordPress คือ เว็บไซต์สำเร็จรูปหรือบล็อก ที่นักเรียนและครูสามารถใช้สร้างบล็อกส่วนตัว หรือในแต่ละรายวิชาสำหรับเผยแพร่บทเรียนในแต่ละรายวิชา หรือสร้างปฏิสัมพันธ์กับนักเรียนได้

3. YouTube คือ เว็บไซต์ที่ใช้ ในการแบ่งปันไฟล์วิดีโอ ครูสามารถอัปโหลดเผยแพร่วิดีโอการสอนผ่านเว็บไซต์ยูทูป หรือใช้วิดีโอที่มีอยู่บนเว็บไซต์เป็นสื่อในการเรียนการสอน และนักเรียนสามารถเผยแพร่ผลงานของตนเองให้เพื่อน ๆ และครูได้แสดงความคิดเห็น

4. Twitter คือ เว็บไซต์ที่ใช้ในการสื่อสารข้อความสั้น ๆ โต้ตอบกันได้อย่างรวดเร็ว

5. SlideShare คือ เว็บไซต์ที่ใช้ในการแบ่งปันเอกสาร
 เจมส์ ฌูว์ มิ่งศิริธรรม (2559, น. 74-82) ได้กล่าวไว้ว่า ผู้สอนสามารถนำสื่อสังคมมาประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนการสอน ซึ่งสรุปสาระสำคัญได้ ดังนี้

1. ผู้สอนกำหนดประเด็นการศึกษา โดยการกำหนดประเด็นของเรื่องที่จะให้ผู้เรียนเขียน หรือบันทึกให้ชัดเจนว่าต้องการเขียนหรือบันทึกเรื่องอะไร สื่อสารเกี่ยวกับเรื่องอะไร เช่น ผู้สอนตั้งโจทย์ให้ผู้เรียนร่วมกันเขียนกิจกรรม และเขียนบล็อกเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม

2. เมื่อผู้เรียนเขียนบันทึกเสร็จแล้ว อาจมีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับเพื่อนในห้องเรียน ซึ่งการแลกเปลี่ยนเป็นสิ่งจำเป็น เพราะจะนำไปสู่การต่อยอดความรู้ การแลกเปลี่ยนความรู้นี้จะให้ผู้เรียนเปิดกว้างความรู้ที่ได้รับและเป็นการถ่ายทอดประสบการณ์ ความคิดเห็นของตนเองของเพื่อน สามารถอ่านความคิดเห็นต่างๆ เป็นการเรียนรู้ที่กำลังได้รับความนิยมในปัจจุบัน

3. สร้างเนื้อหา รูปภาพ หรือคลิปวิดีโอที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับบทเรียนที่จะเรียนในสัปดาห์ หรืออาจเป็นเรื่องราวหรือกระแสข่าวสังคม แล้วเปิดโอกาสให้ผู้เรียนเข้ามาศึกษาประจำวันได้

4. เชื่อมโยงลิงค์ที่น่าสนใจสำหรับการสืบค้นข้อมูลเพิ่มเติม ในกรณีที่ต้องการให้ผู้เรียนค้นคว้าหาข้อมูลเพิ่มเติมจากแหล่งต่างๆ

5. สามารถใช้เป็นห้องเรียนเสมือนสำหรับการอภิปรายแสดงออกทางความคิดเห็น

6. สามารถใช้เป็นเครื่องมือสำหรับการสร้างประสบการณ์การเรียนรู้ด้วยเทคโนโลยี เป็นเครื่องมือการค้นพบแหล่งความรู้ใหม่

7. ใช้เป็นสื่อประกอบการเรียนการสอน เช่น สาธิตวิธีการทำอาหารเพื่อให้ผู้เรียนเห็นภาพจริงสามารถนำไปปฏิบัติได้ หรือสอนภาษาอังกฤษ เพื่อดึงดูดความสนใจของผู้เรียน และผู้เรียนสามารถนำไปต่อยอดการเรียนรู้ได้

8. ผู้สอนสร้างกลุ่มของผู้เรียนแต่ละกลุ่ม มอบหมายงานให้ผู้เรียนคิด พิจารณาร่วมกันวางแผน

9. ใ้ยูทูปในการเผยแพร่ผลงานของตนเองหรือกลุ่ม จากนั้นแบ่งปันให้เพื่อนสามารถเข้าไปดูผลงานได้

10. ผู้สอนและผู้เรียนร่วมกันหาเนื้อหาแล้วนำมาอภิปรายร่วมกัน หรือให้ผู้เรียนจัดกลุ่มแล้วช่วยกันเลือกประเด็นแล้วอภิปรายในกลุ่ม โดยใช้ Social Bookmarking เป็นแหล่งในการรวบรวมความรู้และจัดเก็บข้อมูลจากการสืบค้นของกลุ่มเพื่อแบ่งปันให้เพื่อนในห้อง เป็นต้น

โดยสรุป การประยุกต์ใช้สื่อสังคมในการเรียนการสอน มีดังนี้ (1) การแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับเพื่อนในห้องเรียน (2) สร้างเนื้อหา รูปภาพ หรือคลิปวิดีโอที่มีส่วนเกี่ยวกับบทเรียน (3) ใช้เป็นห้องเรียนเสมือนสำหรับการอภิปรายแสดงออกทางความคิดเห็น (4) เป็นเครื่องมือสำหรับการสร้างประสบการณ์การเรียนรู้ด้วยเทคโนโลยี (5) ใช้เป็นสื่อประกอบการเรียนการสอน (6) สร้างกลุ่มของผู้เรียนแต่ละกลุ่ม และมอบหมายงานให้ผู้เรียน (7) ใ้ยูทูปในการเผยแพร่ผลงานของตนเองหรือกลุ่ม และ (8) ผู้สอนและผู้เรียนร่วมกันหาเนื้อหาแล้วนำมาอภิปรายร่วมกัน

คเชนทร์ กองพิลา (2558) ได้นำเสนอการใช้อสื่อสังคมในการเรียนการสอน เป็นการนำแหล่งข้อมูล ภาพ เสียง และปฏิสัมพันธ์ระหว่างสมาชิกในเครือข่ายสังคมมาเป็นสื่อเครื่องมือ และใช้แหล่งความรู้ที่หลากหลายบนเครือข่ายคอมพิวเตอร์เป็นสื่อกลางหรือช่องทางในการเรียนการสอนส่งผลให้ผู้เรียนได้เรียนรู้สิ่งต่าง ๆ มากมายตามความสนใจ ทำให้การเรียนรู้เกิดขึ้นได้ตลอดเวลาทุกสถานที่ แต่ในปัจจุบันสื่อสังคมมีจำนวนมากมาย ดังนั้น เมื่อจะนำมาประยุกต์ใช้ในการเรียนการสอนจะต้องคำนึงถึงองค์ประกอบของสื่อสังคมมาเป็นกรอบในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ซึ่งสรุปสาระสำคัญได้ ดังนี้

1. การร่วมมือ (Collaboration) เป็นการแบ่งกลุ่มผู้เรียนออกเป็นกลุ่มย่อยตามประเด็นหัวข้อที่นักเรียนสนใจ มีการกำหนดบทบาท หน้าที่และความรับผิดชอบ โดยสมาชิกทุกคนในกลุ่มต้องร่วมมือกันในการเรียนรู้หรือทำกิจกรรมโดยใช้อสื่อสังคมเป็นเครื่องมือ เช่น Group (กลุ่มร่วมมือกันเรียนรู้ตามหัวข้อที่นักเรียนสนใจ) และ Member (การเป็นสมาชิกในกลุ่ม)

2. การสื่อสาร (Communication) เป็นการใช้องค์ประกอบของสื่อสังคมในการติดต่อสื่อสาร พูดคุย แลกเปลี่ยน สอบถาม ติดตาม แสดงความคิดเห็นเพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้กันในสถานที่และเวลาที่แตกต่างกัน เครื่องมือสื่อสารควรเลือกให้เหมาะสมกับความต้องการและสภาพการใช้งานของผู้เรียนและสอดคล้องกับลักษณะกิจกรรม เช่น Facebook จดหมายอิเล็กทรอนิกส์ (E-mail) กระดานสนทนา (Web Board) การพูดคุย (Chat)

3. บริบททางสังคม (Social Context) เป็นองค์ประกอบด้านสภาพแวดล้อม ความสัมพันธ์ ช่องทาง สถานที่ เวลา และสถานการณ์หรือเรื่องราวที่กำหนดให้ผู้เรียนเข้าไปร่วมทำกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้พื้นที่ของสื่อสังคมมีระบบการจัดการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้นโดยสมาชิกทุกคนในห้องต้องเข้าร่วมกลุ่มจึงจะสามารถทำกิจกรรมได้ และมีการเชื่อมโยงเพื่อการสื่อสารกับกลุ่มในเฟซบุ๊ก (Facebook)

4. เทคโนโลยี (Technologies) เป็นการจัดสภาพแวดล้อมการเรียนรู้หรือสิ่งอำนวยความสะดวกโดยอาศัยเทคโนโลยีเครือข่ายในรูปแบบของสื่อสังคม เป็นสื่อกลางในการติดต่อสื่อสารเพื่อเพิ่มศักยภาพในการเรียนรู้ การสื่อสารในลักษณะของการโต้ตอบ เช่น Facebook, Blog, YouTube, E-mail Discussion, Web Board, Chat, Comment, Reply และแบบบทสนทนาออนไลน์ รวมถึงการเชื่อมโยงไปยังแหล่งทรัพยากรสารสนเทศอื่น ๆ

5. การแบ่งปัน (Sharing) หรือการแลกเปลี่ยนเรียนรู้เป็นกระบวนการสำคัญในการจัดการความรู้ ข้อมูล แหล่งข้อมูล ภาพ เสียง เนื้อหาผ่านสื่อสังคมเพื่อแบ่งปันให้กับสมาชิกในกลุ่ม โครงการและในเครือข่าย เช่น การแบ่งปันโดยใช้ Google Drive, Google Docs, Google Forms, Google Sheets, Google Presentation และอื่น ๆ

6. ความสัมพันธ์ (Connections) โดยการให้สมาชิกทุกคนได้มีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมทั้งในส่วนการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ช่วยเหลือซึ่งกันและกันทั้งภายในกลุ่ม ระหว่างกลุ่มทุกคนอย่างสม่ำเสมอ โดยกิจกรรมจะมุ่งเน้นการนำความรู้มาแลกเปลี่ยนกัน ร่วมแสดงความคิดเห็น รวมถึงการตั้งประเด็นการศึกษา คำถาม วัตถุประสงค์และหัวข้อนั้นๆ เช่น Group (กลุ่มตามหัวข้อโครงการของนักเรียนแต่ละกลุ่ม และกลุ่มแต่ละห้องเรียน)

7. การใช้เครื่องมือร่วมกันสร้างเนื้อหา (Content co-creation Tools) โดยการที่สมาชิกในกลุ่ม นอกกลุ่ม และในเครือข่ายมีส่วนร่วมในการสร้างสรรค์ (Co-Creation) และนำเสนอข้อมูลเนื้อหา (Content) แสดงความคิดเห็นด้วยการโพสต์คอมเมนต์โต้ตอบกันได้เป็นอย่างดี ทำให้เกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ โดยนักเรียนจะเป็นทั้งผู้รับและผู้ให้ เช่น การแบ่งปัน (Sharing) การแสดงความคิดเห็น (Comment) การโต้ตอบ (Reply) การนำเสนอ (Presentation) การทำแผนที่ความคิด (Mind Map)

โดยสรุป สื่อสังคมที่ครูควรนำไปปรับใช้ในการจัดการเรียนการสอน คือ (1) Facebook (2) WordPress (3) YouTube (4) Twitter และ (5) SlideShare เมื่อนำมาประยุกต์ใช้ในการเรียนการสอนจะต้องคำนึงถึงองค์ประกอบการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน คือ (1) การร่วมมือ (2) การสื่อสาร (3) บริบททางสังคม (4) เทคโนโลยี (5) การแบ่งปัน (6) ความสัมพันธ์ และ (7) การใช้เครื่องมือร่วมกันสร้างเนื้อหา

2. การเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ

วรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ครอบคลุม (1) แนวคิดเกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ (2) วิธีการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ (3) ประโยชน์ของการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ และ (4) ปัญหาที่พบจากการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ

2.1 แนวคิดเกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ

คราซเช่น และเทอร์เรล (Krashen & Terrel, 1983, p. 83) ได้เสนอแนวคิดทางการสอนแบบธรรมชาติ (Natural Approach) ขึ้น ซึ่งสรุปสาระสำคัญ ดังนี้

1. แนวคิดเกี่ยวกับการสอนภาษาตามแบบการเรียนรู้ภาษา

1.1 แนวการสอนแบบธรรมชาติ เป็นวิธีการสอนที่เลียนแบบภาษาแม่ของเด็ก กล่าวคือ ต้องจัดประสบการณ์ที่สอนให้เด็กได้พบและคุ้นเคยกับที่ภาษาที่ตนเรียนมากที่สุดโดยให้ผู้เรียนพบปะคลุกคลีกับเจ้าของภาษาโดยตรง

1.2 แนวการสอนแบบธรรมชาติที่ถือหลักไม่พูดภาษาของผู้เรียนแต่จะใช้วิธีการออกท่าทางกิริยาและวิธีแลกเปลี่ยนคำถามคำตอบเพื่อให้ถ้อยคำของครูเป็นที่เข้าใจ และใช้เลียนแบบได้ครูจึงเป็นฝ่ายพูดเสียเป็นส่วนใหญ่

1.3 แนวการสอนแบบธรรมชาติเน้นภาษาพูดเป็นหลักสำคัญโดยเน้นให้ผู้เรียนเคยชินกับภาษาพูดมากกว่าทักษะ โดยไม่ได้ยึดความคิดที่ว่าทุกภาษามีแบบโครงสร้างเป็นของตนเอง และในขณะเดียวกันไม่ใส่ใจในการเปรียบเทียบภาษาที่สอนกับภาษาของผู้เรียน มีจุดเน้นอยู่ตรงที่การสื่อสารในสถานการณ์ที่แท้จริง

2. แนวคิดเกี่ยวกับการสอนตามแบบการเรียนรู้ภาษา เนื่องจากกระบวนการเรียนรู้ภาษาตามแบบการเรียนรู้ภาษาจะมีลักษณะเป็นทางการ โดยผ่านการเรียนการสอนในห้องเรียน ดังนั้นจึงจำเป็นต้องทำความเข้าใจเกี่ยวกับแนวคิดของสัตว์ต่าง ๆ ซึ่งเป็นแนวคิดพื้นฐานการสอนตาม

แบบการเรียนการสอนภาษาเสียก่อน ได้แก่ แนวคิดด้านจิตวิทยา แนวคิดด้านภาษาศาสตร์ และแนวคิดทางด้านมานุษยวิทยา ซึ่งสรุปสาระสำคัญได้ ดังนี้

2.1 แนวคิดทางด้านจิตวิทยาที่เป็นแนวคิดที่กล่าวถึงข้อดีการเรียนทางจิตวิทยาแบ่งออกเป็น 2 กลุ่มใหญ่ ดังนี้

2.1.1 ทฤษฎีสิ่งเร้าและการตอบสนอง เน้นเกี่ยวกับว่าการเรียนรู้เกิดจากการเชื่อมโยงระหว่างสิ่งเร้าและการตอบสนอง

2.1.2 ทฤษฎีความรู้ความเข้าใจที่มีทักษะที่ตรงกันข้ามกับทฤษฎีสิ่งเร้าและการตอบสนอง เน้นความคิดที่ว่า การเรียนรู้เป็นกระบวนการของการค้นพบและเข้าใจความสัมพันธ์ของสิ่งต่างๆ

2.2 แนวคิดทางด้านภาษาศาสตร์ อิทธิพลของนักภาษาศาสตร์ที่มีต่อการเรียนการสอนที่สำคัญ ได้แก่ นักภาษาศาสตร์กลุ่มที่เน้น โครงสร้าง กลุ่มไวยากรณ์ปริวรรต และกลุ่มภาษาศังคมศาสตร์

2.3 แนวคิดทางด้านมานุษยวิทยา ผู้มีความเชื่อทางด้านมานุษยวิทยา เช่น คาร์ล โรเจอร์ (Carl Rogers) มีความเห็นว่า ผู้ที่จะเรียนภาษาได้ดีนั้นจะต้องเป็นผู้ที่แสดงออกความรู้สึกรู้สึกหรือแสดงพฤติกรรมโดยตั้งอยู่บนพื้นฐานไม่เพียงแต่ความสามารถทางด้านสติปัญญาเท่านั้นแต่ต้องขึ้นอยู่กับความรู้สึก ประสบการณ์ ความจำ และความต้องการของผู้เรียนเป็นสำคัญ

โดยสรุป แนวคิดเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ มี 2 ลักษณะมาใช้ในการพัฒนาข้อคำถามในแบบสอบถาม คือ (1) แนวคิดเกี่ยวกับการสอนภาษาตามแบบการเรียนรู้อังกฤษ (2) แนวคิดเกี่ยวกับการสอนตามแบบการเรียนภาษา จะเป็นแบบทางการ โดยผ่านการเรียนการสอนในห้องเรียน ซึ่งผู้สอนจะต้องมีพื้นฐานทางการเรียนการสอนตามแบบการเรียนการสอนภาษาในด้าน (1) จิตวิทยา (2) ภาษาศาสตร์ และ (3) มานุษยวิทยา

2.2 วิธีการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ

แสงระวี ดอนแก้วบัว (2558, น. 112-137) ได้กล่าวถึง วิธีการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ซึ่งสรุปสาระสำคัญได้ ดังนี้

1. วิธีสอนแบบไวยากรณ์และแปล

วิธีสอนแบบไวยากรณ์และแปล มุ่งเน้นการอ่านเขียนเรียนไวยากรณ์ และแปลภาษาเป็นสำคัญ ใช้ในการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศในช่วงต้นศตวรรษนี้ โดยมีวัตถุประสงค์ที่จะให้ผู้เรียนสามารถอ่านและเห็นคุณค่าของบทประพันธ์ภาษาอังกฤษ และเชื่อว่าการเรียนรู้ไวยากรณ์ของภาษาใหม่ที่จะช่วยให้ผู้เรียนมีความเข้าใจไวยากรณ์ของภาษาตนเองมากขึ้น

2. วิธีสอนแบบตรง

วิธีสอนแบบตรงมุ่งให้ผู้เรียนฟัง พูด อ่าน เขียน และคิดเป็นภาษาต่างประเทศ โดยไม่ผ่านขั้นตอนการแปล ซึ่งเป็นที่นิยมมากขึ้นเมื่อผู้เริ่มสนใจการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยเฉพาะเมื่อการเดินทางติดต่อธุรกิจเพิ่มมากขึ้นมีการท่องเที่ยวไปต่างประเทศ หรือโยกย้ายถิ่นฐานที่อยู่อาศัย ทำให้เห็นว่าการเรียนการสอนโดยใช้วิธีแบบไวยากรณ์และการแปลไม่สามารถทำให้ใช้ภาษาได้ดี ยังไม่สามารถติดต่อสื่อสารได้จึงหันมาใช้วิธีเรียนโดยให้เจ้าของภาษาเป็นผู้สอน เน้นทักษะการพูดโดยไม่มีการแปล

3. วิธีสอนแบบฟัง-พูด

วิธีสอนแบบฟังและพูด มุ่งทักษะฟัง-พูดก่อน แล้วจึงสอนทักษะอ่าน-เขียน โดยในการสอนจะเน้นที่องค์ประกอบของภาษา คือ เสียง ศัพท์ โครงสร้าง ซึ่งมีหลักการบางอย่างที่คล้ายคลึงกับวิธีการสอนแบบตรงแต่ส่วนใหญ่แล้วจะแตกต่างกัน โดยมีพื้นฐานความเข้าใจเกี่ยวกับภาษาและการเรียนรู้ภาษาบนหลักการของภาษาศาสตร์และจิตวิทยา

4. วิธีสอนตามทฤษฎีการเรียนรู้แบบความรู้ความเข้าใจ

วิธีสอนตามทฤษฎีการเรียนรู้แบบความรู้ความเข้าใจ เป็นแนวการสอนแบบไวยากรณ์และแปลแบบใหม่ ทั้งนี้เพราะวิธีสอนนี้เป็นกระบวนการเลียนเสียงคำศัพท์ โครงสร้าง และการวิเคราะห์ภาษาอย่างมีแบบแผน และให้ความสำคัญต่อความเข้าใจในโครงสร้างของภาษา มาก ส่วนการฝึกหัดนั้นจะทำเมื่อผู้เรียนมีความเข้าใจแล้ว

5. วิธีสอนแบบเจียบ

วิธีสอนแบบเจียบ เน้นให้ผู้เรียนได้คิดและทดลองปฏิบัติการพูดตลอดจนมีสัมพันธระหว่างกันและกัน ครูจะเป็นฝ่ายเจียบ ขณะเดียวกันก็เป็นผู้สร้างสถานการณ์ให้นักเรียนได้คิด วิธีการสอนแบบเจียบมีหลักการบางอย่างที่คล้ายคลึงกันกับ การสอนแบบความรู้ความเข้าใจ โดยมีหลักการพื้นฐานของวิธีการสอนแบบเจียบที่ว่า การสอนควรเป็นรองการเรียนนั้นเป็นหลักการที่สำคัญข้อหนึ่งของการเรียนการสอน ตามแนวคิดที่เน้นความรู้ความเข้าใจ ซึ่งเน้นให้ผู้เรียน เรียนรู้ที่จะคิดด้วยตนเอง

6. วิธีสอนตามแนวทฤษฎีธรรมชาติ

วิธีสอนตามแนวทฤษฎีธรรมชาติ เน้นการสอนภาษาแบบรับรู้ภาษามากกว่าการเรียนรู้อาษา นักเรียนจะเรียนภาษาอย่างเป็นธรรมชาติ ไม่เป็นทางการ วิธีการสอนนี้เกิดจากแนวคิดของ เทเรซี ดี. เทอเรล ซึ่งเป็นครูสอนภาษาสเปนในรัฐแคลิฟอร์เนียผนวกกับแนวคิดของสติเฟน แคลเรน นักภาษาศาสตร์ประยุกต์แห่งมหาวิทยาลัยแคลิฟอร์เนีย ทั้งสองได้นำเสนอความคิดเรื่อง

วิธีการตามแนวทฤษฎีธรรมชาติทำให้มีผู้สนใจวิธีการเรียนการสอนภาษาตามแนวคิดนี้กันมากอีกวิธีหนึ่ง

7. วิธีสอนตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

วิธีสอนตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร เน้นการนำไปใช้จริงมากกว่าการสอนวิธีการใช้ภาษาตามหลักภาษา การใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารให้ได้อย่างแท้จริงนั้นไม่ได้อาศัยความรู้ความเข้าใจในเรื่องตัวเนื้อหาภาษา กฎเกณฑ์ ไวยากรณ์ ศัพท์ที่ดีพอแต่เพียงอย่างเดียว แต่นักเรียนต้องเข้าใจถึงสถานการณ์ในการใช้ภาษา หน้าที่ในการใช้ภาษาให้เหมาะสมตามกาลเทศะ และเป็นที่ยอมรับของสังคม ด้วยวิธีสอนตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารนี้จึงได้รับการพัฒนาขึ้นเพื่อมุ่งเรียนภาษาเพื่อการสื่อสารอย่างแท้จริง

8. วิธีสอนตามแนวทฤษฎีการสอนอิงเนื้อหา

วิธีสอนตามแนวทฤษฎีการสอนอิงเนื้อหาเป็นการสอน เป็นการสอน ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง ที่เน้นการสอนทักษะภาษาที่จำเป็นเพื่อนำไปใช้ประโยชน์ในวิชาอื่น โดยมีแนวคิดจากสมมติฐานการทำความเข้าใจในบทเรียนและมีความเชื่อว่าการเรียนภาษาเป็นการเรียนแบบค่อย ๆ ซึมซับ จึงทำให้การสอนภาษาส่งเสริมทักษะการรับอย่างมากจากการฟังและการอ่าน แต่ไม่ใช่กับทักษะในการผลิตจากการพูดและการเขียน ซึ่งทำให้เกิดการเรียนรู้ระหว่างผู้เรียนและสร้างแรงจูงใจในการเรียนทำให้มีความมั่นใจในตนเองเพิ่มขึ้น

โดยสรุป วิธีการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ มีดังนี้ (1) วิธีสอนแบบไวยากรณ์และแปล (2) วิธีสอนแบบตรง (3) วิธีสอนแบบฟังและพูด (4) วิธีสอนตามทฤษฎีการเรียนแบบความรู้ความเข้าใจ (5) วิธีสอนแบบเจียบ (6) วิธีสอนตามแนวทฤษฎีธรรมชาติ (7) วิธีสอนตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร และ (8) วิธีสอนตามแนวทฤษฎีการสอนอิงเนื้อหา

2.3 ประโยชน์ของการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2551) กล่าวว่า ภาษาอังกฤษเป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสาร การศึกษา การแสวงหาความรู้ การประกอบอาชีพการสร้างความรู้ เข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรมและวิสัยทัศน์ของชุมชนโลก นำมาซึ่งมิตรไมตรีและความร่วมมือกับต่างประเทศ ช่วยพัฒนาผู้เรียนให้มีความเข้าใจตนเองและผู้อื่นดีขึ้น เรียนรู้ความเข้าใจและความแตกต่างของวัฒนธรรม การคิด สังคม เศรษฐกิจ การเมือง การปกครอง ที่มีเจตคติที่ดีต่อการใช้ภาษาต่างประเทศและใช้สื่อสารได้ รวมถึงเข้าถึงองค์ความรู้ต่างๆ ได้ง่ายและกว้างขวางขึ้น

มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ (2553) ได้กล่าวถึงประโยชน์การเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ ซึ่งสรุปสาระสำคัญได้ ดังนี้

1. ให้ผู้เรียนเรียนรู้จากประสบการณ์ตรง สัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อม

2. ทำกิจกรรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้จากกลุ่ม
3. ได้ฝึกปฏิบัติจนค้นพบความถนัดและวิธีการของตนเอง
4. ได้ฝึกคิดสร้างสรรค์ แสดงออกอย่างมีเหตุผล
5. ได้ฝึกสืบค้น รวบรวมข้อมูล หาคำตอบ แก้ปัญหาและสร้างความรู้ด้วยตนเอง
6. ได้เลือกทำกิจกรรมตามความถนัด ตามความสนใจ อย่างมีความสุข
7. ได้ฝึกตนเองให้มีวินัย มีความรับผิดชอบในการทำงาน
8. ได้ฝึกการประเมินตนเองเพื่อการปรับปรุงตนเอง และยอมรับผู้อื่น สนใจใฝ่รู้

อย่างต่อเนื่อง

นอกจากนี้ แสงระวี ดอนแก้วบัว (2558, น. 22) ได้กล่าวถึงประโยชน์การเรียนรู้การสอนวิชาภาษาอังกฤษ ซึ่งสรุปสาระสำคัญได้ ดังนี้

1. เป็นภาษาสากลที่ใช้กันแพร่หลายมากที่สุดในโลกที่ช่วยสร้างความเข้าใจร่วมกันระหว่างคนต่างเชื้อชาติ ต่างผิวพรรณ ต่างวัฒนธรรมกัน
2. มีบทบาทในชีวิตประจำวันของคนไทยเกือบจะทุกระดับอาชีพ อันเป็นผลมาจากความเจริญทางด้านเทคโนโลยี การค้นคว้า การทดลอง ซึ่งมักเริ่มต้นกระทำในซีกโลกตะวันตกก่อน
3. เป็นพื้นฐานในการแสวงหาความรู้ การศึกษาต่อ ประกอบอาชีพ ผู้ที่มีความรู้ภาษาอังกฤษดีย่อมมีโอกาสดีในด้านการศึกษาและการประกอบอาชีพ มีความเจริญก้าวหน้า เป็นที่ยอมรับของสังคม

นอกจากนี้ ศุภนิจ กุลศิริ (2558, น.28) ยังได้กล่าวถึงประโยชน์การเรียนรู้การสอนวิชาภาษาอังกฤษ ซึ่งสรุปสาระสำคัญได้ ดังนี้

1. เพื่อเสริมสร้างคุณภาพทางการศึกษาโดยการสร้างให้ผู้เรียนมีความคิดสร้างสรรค์สามารถนำความรู้ที่ได้ไปประยุกต์ใช้
2. เพื่อสร้างผู้เรียนที่พร้อมด้วยคุณธรรมจริยธรรมรักษาวัฒนธรรมประเพณีไทย และเข้าใจวัฒนธรรมของชาติอื่นๆ ด้วย
3. เพื่อพัฒนาผู้เรียนที่คิดเป็นต่อยอดความรู้ด้านวัฒนธรรมเพื่อการพัฒนาด้านสังคมเศรษฐกิจและการเมืองในสังคมพหุสังคมได้อย่างมีประสิทธิภาพ

โดยสรุป ประโยชน์ของการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ เป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสาร เป็นพื้นฐานทางการศึกษา การแสวงหาความรู้ การประกอบอาชีพ การสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรมและวิถีทัศน์ของชุมชนโลก ช่วยมีโอกาสที่ดีในการศึกษาและเสริมสร้าง

คุณภาพทางการศึกษาให้พร้อมด้วยคุณธรรมจริยธรรม โดยสามารถต่อยอดความรู้ด้านวัฒนธรรม เพื่อการพัฒนาด้านสังคมเศรษฐกิจและการเมืองในสังคมพหุสังคมได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2.4 ปัญหาที่พบจากการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ

กระทรวงศึกษาธิการ (2549, น.4) ได้กล่าวถึงปัญหาที่พบจากการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ซึ่งสรุปสาระสำคัญได้ ดังนี้

1. การเรียนการสอนภาษาอังกฤษยังไม่บูรณาการทั้ง 4 ทักษะ การฝึกปฏิบัติยังไม่เพียงพอ ส่วนใหญ่เน้นการสอนไวยากรณ์และทอศัพท์ ส่งผลให้ผู้เรียนไม่สามารถใช้ภาษาอังกฤษแบบการสื่อสารได้

2. วิธีการเรียนการสอนยังไม่หลากหลายและไม่สอดคล้องกับพื้นฐานของนักเรียน

3. จำนวนนักเรียนในชั้นเรียนมากเกินไป ทำให้ไม่สามารถดูแลหรือจัดให้ผู้เรียนฝึกปฏิบัติได้อย่างทั่วถึง

นอกจากนี้ จิตภา สินธุรัตน์ (2558, น. 5-19) ได้สรุปประเด็นปัญหาจากการเรียนภาษาอังกฤษได้ ดังนี้

ปัญหาเกี่ยวกับผู้สอน

1. ส่วนใหญ่มีพื้นฐานความรู้ภาษาอังกฤษไม่เพียงพอ ไม่ได้เชี่ยวชาญในการสอนทักษะทั้ง 4 ด้าน

2. การเตรียมการสอนไม่ดีพอทำให้ความรู้ทางด้านเนื้อหาไม่แม่นยำทำให้ขาดความมั่นใจในตนเองที่จะสอน

3. ไม่มีความสนใจเรื่องวิธีสอนขาดความรู้เรื่องวิธีสอนที่ถูกต้องทำให้การสอนไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควรบางครั้งนั้นวิธีการสอนโดยใช้วิธีการบรรยายมากเกินไปทำให้ผู้เรียนมีบทบาทน้อยทำให้ขาดความสนใจในการเรียน

4. ไม่ผ่านการใช้จิตวิทยาในการสอนวิชาภาษาอังกฤษ ไม่สามารถทำให้ผู้เรียนเข้าใจสิ่งที่สอนได้ ไม่รู้จักกระตุ้นความสนใจของผู้เรียน โดยใช้กิจกรรมต่างๆ ทั้งๆ ที่วิชาภาษาอังกฤษเกี่ยวข้องกับทักษะที่ต้องอาศัยการฝึกเป็นอย่างมาก

5. ไม่มีเวลาแสวงหาความรู้เพิ่มเติมอาจเนื่องมาจากมีภาระการสอนมากผู้สอนบางคนสอนรายวิชาหรือสอนหลายชั้นเรียน

6. มีความสนใจและเข้าใจผู้เรียนในชั้นเรียนของตนน้อยเกินไปไม่ให้ความสำคัญกับปัญหาที่เกิดขึ้นกับผู้เรียนเท่าที่ควรเมื่อผู้เรียนไม่เข้าใจอาจทำให้รู้สึกเบื่อและไม่อยากเรียนในที่สุด

7. ไม่เข้าใจวัตถุประสงค์ในการเรียนการสอนภาษาและไม่สนใจศึกษาหลักสูตรว่ามีจุดมุ่งหมายอะไร

8. ไม่เข้าใจโครงสร้างของหนังสือแบบเรียนภาษาทำให้ใช้ประโยชน์จากหนังสือเรียนเพื่อการเรียนการสอนได้ไม่เต็มที่

ปัญหาเกี่ยวกับผู้เรียน

1. ไม่ค่อยมีแรงจูงใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ
2. มีพื้นความรู้เกี่ยวกับภาษาค่อนข้างอ่อน
3. ไม่มีความเชื่อมั่นในตนเองไม่กล้าแสดงออกโดยเฉพาะในการพูด
4. ขาดการฝึกฝนทักษะทางภาษา
5. มีทัศนคติที่ไม่ดีต่อผู้สอนและวิชาภาษาอังกฤษ
6. จำนวนผู้เรียนในแต่ละห้องมากเกินไปทำให้ผู้สอนดูแลไม่ทั่วถึงการร่วมกิจกรรมและการฝึกต่างๆ ไม่ได้ผลดีดังที่ควร

7. ขาดการสนับสนุนและช่วยเหลือจากทางบ้านผู้ปกครองบางคนไม่เห็นความสำคัญและความจำเป็นที่บุตรหลานของตนจะได้มีโอกาสใช้ภาษาอังกฤษ

ปัญหาเกี่ยวกับสภาพการเรียนการสอน

1. มีจำนวนผู้เรียนในห้องเรียนมากเกินไป
2. ลักษณะของห้องเรียนไม่เหมาะสมกับการสอนวิชาภาษาอังกฤษ
3. การเรียนในแต่ละระดับชั้นไม่เท่ากัน
4. หลักสูตรไม่ได้ให้ความสำคัญต่อการสอนทักษะทั้ง 4 คือ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนอย่างแท้จริง เน้นการอ่านและเนื้อหาด้านไวยากรณ์เป็นส่วนใหญ่
5. ตำราเรียนที่เหมาะสมและมีราคาค่อนข้างแพง เนื่องจากเป็นตำราของสำนักพิมพ์ต่างประเทศ

ปัญหาเกี่ยวกับสถาบันการศึกษาหรือโรงเรียน

1. ขาดห้องสมุดและหนังสือประกอบอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับภาษาอังกฤษ
2. ขาดห้องปฏิบัติการทางภาษา
3. ขาดสื่ออุปกรณ์การสอนที่จำเป็นในการฝึกทักษะพื้นฐานของการเรียนภาษาอังกฤษ
4. โรงเรียนบางแห่งมีครูสอนภาษาอังกฤษไม่เพียงพอ
5. ผู้บริหารในโรงเรียนบางแห่งไม่เข้าใจหลักสูตรภาษาอังกฤษดีเพียงพอหรือไม่ให้ความสำคัญกับหลักสูตรภาษาอังกฤษเท่าที่ควร

6. งบประมาณมีจำกัดทำให้ไม่มีงบประมาณในการจัดกิจกรรมหรือส่งเสริมการจัดบรรยากาศในการเรียนรู้

7. ขาดความร่วมมือของผู้เรียนและบุคลากรสายสนับสนุนในการจัดกิจกรรมต่างๆ ในการเรียนภาษาอังกฤษ

โดยสรุป ปัญหาจากการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ประกอบด้วยปัจจัยต่างๆ หลายด้าน ได้แก่ (1) ปัญหาเกี่ยวกับผู้สอน (2) ปัญหาเกี่ยวกับผู้เรียน (3) ปัญหาเกี่ยวกับสภาพการเรียนการสอน และ (4) ปัญหาเกี่ยวกับสถาบันการศึกษาหรือโรงเรียน

3. โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการปราณบุรี

โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการปราณบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ อยู่ในกลุ่มเครือข่ายโรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการ ในลำดับที่ 4 จากจำนวนทั้งสิ้น 17 โรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 10 สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการตั้งอยู่ที่ 567 ถนน รัชบุรีวงษ์ อำเภอปราณบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ เดิมชื่อโรงเรียนปราณบุรีได้ก่อตั้งเมื่อวันที่ 7 มิถุนายน พ.ศ. 2497 เปิดการเรียนการสอนในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นและตอนปลาย ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายได้จัดการเรียนการสอนเป็น 3 แผนการเรียน ได้แก่ (1) แผนการเรียนวิทยาศาสตร์ – คณิตศาสตร์ (2) แผนการเรียนคณิตศาสตร์ - ภาษาอังกฤษ และ (3) แผนการเรียนทั่วไป

ปรัชญาของโรงเรียน

ความเป็นเลิศทางวิชาการและคุณธรรม

วิสัยทัศน์

มุ่งส่งเสริมและพัฒนาการจัดการเรียนรู้อย่างมีคุณภาพ ทันสมัย มีคุณธรรมนำวิชาการ รักความเป็นไทยและมุ่งสู่ความเป็นสากล ดำรงตนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

พันธกิจ

1. พัฒนาคุณภาพนักเรียนตามมาตรฐานการศึกษาโดยยึดหลักคุณธรรมนำความรู้ตามหลักเศรษฐกิจพอเพียง

2. พัฒนาประสิทธิภาพการจัดการเรียนการสอน

3. พัฒนาระบบการบริหารและการจัดการศึกษาให้มีประสิทธิภาพ

4. สนับสนุนและส่งเสริมให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา

4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

4.1 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ระหว่างปี พ.ศ. 2552-2557 มีจำนวน 6 เรื่อง

ทั้งนี้ผลการวิจัยทั้ง 6 เรื่องนี้จะสรุปเฉพาะสาระสำคัญที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัยการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของผู้วิจัยเท่านั้น

รัตนา เพ็ญฟู (2552) ได้วิจัยเรื่อง “การสร้างบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนเพื่อการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1” ผลการวิจัยพบว่า บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนมีประสิทธิภาพ โดยคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนทั้งหมดจากการทำแบบทดสอบระหว่างเรียนคิดเป็นร้อยละ 79.27 และคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนทั้งหมดจากการทำแบบทดสอบหลังเรียนคิดเป็นร้อยละ 77.65 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ คือ 75/75 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษหลังเรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนใหญ่เห็นด้วยว่า ช่วยให้มีความรู้ในเนื้อหามากยิ่งขึ้นและชอบเรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์

ชลธิชา ศรีสุข (2553) ได้วิจัยเรื่อง “ชุดการเรียนรู้ด้วยคอมพิวเตอร์ผ่านเครือข่ายกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศเรื่องภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวันสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ในโรงเรียนเขตพื้นที่การศึกษาละเชิงตราเขต 2” ผลการวิจัยพบว่า ชุดการเรียนรู้ มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนด 80/80 มีความก้าวหน้าทางการเรียนรู้เพิ่มขึ้นจากเดิมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระดับ .05 และความคิดเห็นในระดับมาก

ประภาพรธณ เทเวธา (2554) ได้วิจัยเรื่อง “การจัดการเรียนรู้ด้วยแผนการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิคเรียนด้วยช่วยกัน (Learning Together) โดยใช้บทเรียนสำเร็จรูป วิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง การใช้พจนานุกรม อังกฤษ - ไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1” ผลการวิจัยพบว่า บทเรียนสำเร็จรูปมีประสิทธิภาพเท่ากับ 87.4/81.16 มีความก้าวหน้าทางการเรียนรู้เพิ่มขึ้นร้อยละ 61.50 ความสามารถในการอ่านจับใจความหลังใช้สูงกว่าก่อนใช้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก

เปรมิกา คำโย (2555) ได้วิจัยเรื่อง “ผลการเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วยโปรแกรมบทเรียน เรื่อง Article ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1” ผลการวิจัยพบว่า โปรแกรมบทเรียนมีประสิทธิภาพ 81.06/80.83 ดัชนีประสิทธิผลที่พัฒนาขึ้นมีค่าเท่ากับ 0.7332 และมีความพึงพอใจในระดับมาก

วิมลศรี ภักดี (2557) ได้วิจัยเรื่อง “การพัฒนาสื่อเสริมทักษะการเรียนรู้การพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ด้วยการตูนแอนิเมชัน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1”

ผลการวิจัย พบว่า สื่อเสริมทักษะการเรียนรู้การพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ด้วยการ์ตูนแอนิเมชัน มีประสิทธิภาพ 80.46/78.83 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด คือ 70/70 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.1 และมีความพึงพอใจโดยรวมในระดับมาก

พชร สว่างวงษ์ (2557) ได้วิจัยเรื่อง “การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านภาษาอังกฤษ โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านผ่านนิทานสำหรับเด็กของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนลาดปลาเค้าพิทยาคม” ผลการวิจัยพบว่า ประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะสูงขึ้นตามเกณฑ์ 80/80 และนักเรียนมีความรู้ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษดีขึ้น

โดยสรุป จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษได้องค์ความรู้ พบว่า (1) ชุดการเรียนรู้ด้วยคอมพิวเตอร์ผ่านเครือข่าย (2) บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน บทเรียนสำเร็จรูป (3) โปรแกรมบทเรียน (4) การ์ตูนแอนิเมชัน และ (5) แบบฝึกทักษะการอ่าน ทำให้นักเรียนมีความก้าวหน้าทางการเรียนเพิ่มขึ้น และมีความพึงพอใจโดยรวมอยู่ในระดับมาก

4.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการใช้สื่อสังคมในการเรียนภาษาอังกฤษในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โดยเฉพาะการใช้สื่อสังคมในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ยังไม่พบ ผู้วิจัยจึงนำผลการวิจัยนี้ สรุปสาระสำคัญที่เกี่ยวข้องกับระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ในระหว่างปี พ.ศ. 2556-2557 มีจำนวน 2 เรื่อง ดังนี้

ทั้งนี้ผลการวิจัยทั้ง 2 เรื่องนี้จะสรุปเฉพาะสาระสำคัญที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัยการใช้สื่อสังคมในการเรียนภาษาอังกฤษของผู้วิจัยเท่านั้น

เฟื่องฟ้า หิรัญกาญจน์ (2556) ได้ทำวิจัยเรื่อง พฤติกรรมการใช้สื่อสังคมออนไลน์ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 11 เขตพื้นที่จังหวัดสุราษฎร์ธานี พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีการเข้าใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์โดยมีช่วงเวลาในการเข้าใช้ คือ ช่วงเย็น (16.00 น.-19.00 น.) - ช่วงกลางคืน (19.00 น.-24.00 น.)

ณัฐกฤตา นรชาญ (2557) ได้ทำวิจัยเรื่อง สภาพ ปัญหา และความต้องการสื่อสังคมออนไลน์เพื่อการเรียนรู้ของนักเรียน ระดับมัธยมศึกษา ในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษาเขต 34 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีปัญหาการใช้สื่อสังคมออนไลน์เพื่อการเรียนรู้ คือ ระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ตล่าช้า

โดยสรุป จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการใช้สื่อสังคมได้องค์ความรู้ พบว่า (1) นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายมีการเข้าใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์โดยมีช่วงเวลาในการเข้าใช้ คือ ช่วงเย็น (16.00 น.-19.00 น.) - ช่วงกลางคืน (19.00 น.-24.00 น.) และ (2) นักเรียนระดับมัศึกษามีปัญหาการใช้สื่อสังคมออนไลน์เพื่อการเรียนรู้ คือ ระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ตล่าช้า

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการใช้สื่อสังคมเพื่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการปราณบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

ผู้วิจัยได้ดำเนินการใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้ (1) การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย (2) การสร้างเครื่องมือการวิจัย (3) การเก็บรวบรวมข้อมูล และ (4) การวิเคราะห์ข้อมูล

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

1.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการปราณบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จำนวน 306 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่กำลังเรียนในปีการศึกษา 2560 จำนวน 173 คน โดยกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างตามตารางของทาโร่ ยามาเน่ (Taro Yamane, 1973, p. 125) ที่ความเชื่อมั่นระดับ 95% ได้มาโดยการสุ่มอย่างง่าย โดยเริ่มจากการคิดสัดส่วนของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ในแต่ละห้องเรียน จำนวน 7 ห้องเรียน จากนั้นจึงสุ่มนักเรียนอย่างง่าย ดังตารางที่ 3.1

ตารางที่ 3.1 จำนวนของกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยจำแนกตามสัดส่วนของจำนวนนักเรียนในแต่ละชั้นเรียน

ระดับชั้น (ห้องเรียน)	จำนวนนักเรียน (คน)	คิดเป็นร้อยละ (คน)
1/1	40	23
1/2	44	25
1/3	43	24
1/4	44	25
1/5	45	25
1/6	45	25
1/7	45	25
รวม	306	173

2. เครื่องมือการวิจัย

เครื่องมือการวิจัยเป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับการใช้สื่อสังคมเพื่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการปทุมธานี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จำนวน 9 ตอน

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป จำนวน 3 ข้อ

ตอนที่ 2 วัตถุประสงค์ของการใช้สื่อสังคมเพื่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียน
จำนวน 12 ข้อ

ตอนที่ 3 ประโยชน์ของนักเรียนที่เรียนด้วยสื่อสังคมในการเรียนภาษาอังกฤษ จำนวน
18 ข้อ

ตอนที่ 4 ประเภทของสื่อสังคมที่นักเรียนใช้ในการเรียนภาษาอังกฤษ
จำนวน 34 ข้อ

ตอนที่ 5 การใช้สื่อสังคมในการเรียนทักษะภาษาอังกฤษของนักเรียนที่เรียนด้วยสื่อ
สังคม จำนวน 6 ข้อ

ตอนที่ 6 คุณภาพของบทเรียนและรูปแบบของสื่อสังคมที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียน จำนวน 33 ข้อ

ตอนที่ 7 สถานที่ ความถี่ และระยะเวลาที่ใช้สื่อสังคมในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียน จำนวน 15 ข้อ

ตอนที่ 8 ปัญหาการใช้สื่อสังคมเพื่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียน จำนวน 7 ข้อ

ตอนที่ 9 ข้อเสนอแนะ จำนวน 1 ข้อ

ลักษณะของแบบสอบถาม ตอนที่ 1 เป็นแบบเลือกตอบ ตอนที่ 2 ตอนที่ 3 ตอนที่ 4 ตอนที่ 5 ตอนที่ 6 ตอนที่ 7 ตอนที่ 8 เป็นแบบมาตรวัดประเมินค่า 5 ระดับ และตอนที่ 9 เป็นแบบสอบถามแบบเขียนตอบ

ขั้นตอนการสร้างแบบสอบถาม มีดังนี้

ขั้นที่ 1 ศึกษาเอกสาร ตำรา และงานวิจัย ที่เกี่ยวข้องเพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม ดังนี้

- 1) สื่อสังคม
- 2) การเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ
- 3) โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการปราณบุรี
- 4) งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ขั้นที่ 2 กำหนดสิ่งที่ต้องประเมินหรือวัตถุประสงค์ในการประเมิน ประกอบด้วย

- 1) วัตถุประสงค์ของการใช้สื่อสังคมเพื่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียน
- 2) ประโยชน์ของนักเรียนที่เรียนด้วยสื่อสังคมในการเรียนภาษาอังกฤษ
- 3) ประเภทของสื่อสังคมที่นักเรียนใช้ในการเรียนภาษาอังกฤษ
- 4) การใช้สื่อสังคมในการเรียนทักษะภาษาอังกฤษของนักเรียนที่เรียนด้วยสื่อสังคม
- 5) คุณภาพของบทเรียนและรูปแบบของสื่อสังคมที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษของ

นักเรียน

- 6) สถานที่ ความถี่ และระยะเวลาที่ใช้สื่อสังคมในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียน
- 7) ปัญหาการใช้สื่อสังคมเพื่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียน

ขั้นที่ 3 กำหนดรูปแบบของแบบสอบถาม ประกอบด้วย (1) แบบสอบถามเลือกตอบ (2) แบบสอบถามเป็นแบบมาตรวัดประมาณค่า (Rating Scale) มี 5 ระดับ และ (3) แบบสอบถามแบบปลายเปิด แบบเลือกตอบ สำหรับแบบสอบถามแบบมาตรวัดประมาณค่า มีดังนี้

ระดับคะแนน	แปลความหมาย
5	การใช้/ความคิดเห็นในระดับมากที่สุด
4	การใช้/ความคิดเห็นในระดับมาก
3	การใช้/ความคิดเห็นในระดับปานกลาง
2	การใช้/ความคิดเห็นในระดับน้อย
1	การใช้/ความคิดเห็นในระดับน้อยที่สุด

ตอนที่ 1 ลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบให้เลือกตอบ

ตอนที่ 2 ถึงตอนที่ 8 ลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบมาตรวัดประมาณค่า 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด

ตอนที่ 9 ลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบปลายเปิดและแบบเขียนตอบความคิดเห็น

ขั้นที่ 4 สร้างแบบสอบถาม วัตถุประสงค์ของการสอบถามที่กำหนดไว้ในข้อ 1 มาปฏิบัติเป็นแบบสอบถามของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยแบ่งออกเป็น 9 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไป

ตอนที่ 2 วัตถุประสงค์ของการใช้สื่อสังคมเพื่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียน

ตอนที่ 3 ประโยชน์ของนักเรียนที่เรียนด้วยสื่อสังคมในการเรียนภาษาอังกฤษ

ตอนที่ 4 ประเภทของสื่อสังคมที่นักเรียนใช้ในการเรียนภาษาอังกฤษ

ตอนที่ 5 การใช้สื่อสังคมในการเรียนทักษะภาษาอังกฤษของนักเรียนที่เรียนด้วยสื่อสังคม

ตอนที่ 6 คุณภาพของบทเรียนและรูปแบบของสื่อสังคมที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียน

ตอนที่ 7 สถานที่ ความถี่ และระยะเวลาที่ใช้สื่อสังคมในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียน

ตอนที่ 8 ปัญหาการใช้สื่อสังคมเพื่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียน

ตอนที่ 9 ข้อเสนอแนะ

ขั้นที่ 5 ตรวจสอบโดยผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามให้ผู้ทรงคุณวุฒิ ตรวจสอบ ประกอบด้วย (1) ผู้ทรงคุณวุฒิด้านเนื้อหา จำนวน 1 คน (2) ผู้ทรงคุณวุฒิด้านเทคโนโลยี การศึกษา จำนวน 1 คน และ (3) ผู้ทรงคุณวุฒิด้านวัดและประเมิน จำนวน 1 คน รวมจำนวน 3 คน (รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิอยู่ในภาคผนวก ก หน้า 81) พร้อมทั้งแบบประเมินคุณภาพของแบบสอบถามมี 2 แบบ แบบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น คือ (1) แบบประเมินคุณภาพเป็นแบบมาตรวัดประมาณค่า และ (2)

แบบประเมินคุณภาพโดยการหาค่าความสอดคล้อง (รายละเอียดของแบบประเมินคุณภาพอยู่ในภาคผนวก ก หน้า 100)

การประเมินคุณภาพของแบบสอบถามโดยการหาค่าความสอดคล้อง (IOC) ผู้วิจัยนำข้อมูลจากผู้ทรงคุณวุฒิประเมินหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Congruence: IOC) เกณฑ์การพิจารณาค่าความสอดคล้อง คือ

+ 1 หมายถึง	แน่ใจว่า	ข้อคำถามมีความเหมาะสม
0 หมายถึง	ไม่แน่ใจว่า	ข้อคำถามมีความเหมาะสม
- 1 หมายถึง	แน่ใจว่า	ข้อคำถามไม่มีความเหมาะสม

ผลการหาค่าความสอดคล้องของแบบสอบถามมีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 0.67-1.00 ปรากฏว่า ทุกข้อคำถามผ่านเกณฑ์ที่ตั้งไว้

นอกจากนี้ ผู้ทรงคุณวุฒิประเมินคุณภาพ ด้วยแบบประเมินคุณภาพแบบมาตรวัดประมาณค่า 5 ระดับ คือ คุณภาพอยู่ในระดับดีมาก ดี ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด โดยภาพรวมผู้ทรงคุณวุฒิประเมินคุณภาพอยู่ในระดับดี แต่ผู้ทรงคุณวุฒิมีข้อเสนอแนะให้ปรับแก้ ดังรายละเอียดขั้นที่ 6

ขั้นที่ 6 ปรับปรุงแบบสอบถามตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้ทรงคุณวุฒิได้ตรวจสอบข้อคำถามและให้ข้อเสนอแนะในการปรับปรุงแบบสอบถาม ดังนี้

- 1) แบบสอบถามมีปริมาณข้อคำถามค่อนข้างมาก

ผู้วิจัยได้นำข้อคำถามมาปรับปรุงให้ลดลง ตามคำแนะนำของผู้ทรงคุณวุฒิทุกคนแล้ว

- 2) ตัวแปรย่อยแต่ละข้อคำถาม ควรถามให้ครบ

ผู้วิจัยได้ปรับแก้ไขตัวแปรย่อยแต่ละข้อคำถามให้ครอบคลุมแล้ว

- 3) แบบสอบถาม ตอนที่ 4 ข้อคำถามที่ 4.1.1 ไม่ใช่เฟชบุ๊กเพื่อประโยชน์ในการสืบค้นสารสนเทศ

ผู้วิจัยได้นำข้อคำถามมาปรับปรุง โดยตัดข้อคำถามออกตามที่ผู้ทรงคุณวุฒิเสนอแนะแล้ว

- 4) แบบสอบถาม ตอนที่ 4 ข้อคำถามที่ 4.1.2 ไม่ใช่ไลน์ เพื่อประโยชน์ในการสืบค้นสารสนเทศ

ผู้วิจัยได้นำข้อคำถามมาปรับปรุง โดยตัดข้อคำถามออกตามที่ผู้ทรงคุณวุฒิเสนอแนะแล้ว

- 5) แบบสอบถาม ตอนที่ 4 ข้อคำถามที่ 4.1.6 อินสตราแกรม ไม่มีฟังก์ชันที่เหมาะสมต่อการนัดหมาย

ผู้วิจัยได้นำข้อคำถามมาปรับปรุงโดยตัดข้อคำถามออกตามที่คุณผู้ทรงคุณวุฒิ
เสนอแนะแล้ว

6) แบบสอบถาม ตอนที่ 5 ข้อคำถามที่ 1-6 เป็นการที่นักเรียนต้องตอบอย่างละเอียด
ซึ่งนักเรียนอาจจะจำไม่ได้ หรืออาจจะไม่ได้ข้อมูลที่ถูกต้อง

ผู้วิจัยได้นำข้อคำถามมาปรับปรุงโดยการเปลี่ยนข้อคำถาม ดังนี้

- (1) ทักษะคำศัพท์
- (2) ทักษะไวยากรณ์
- (3) ทักษะด้านการฟัง
- (4) ทักษะด้านการพูด
- (5) ทักษะด้านการอ่าน
- (6) ทักษะด้านการเขียน

7) แบบสอบถาม ตอนที่ 6 ข้อคำถามที่ 6.3 ภาพนิ่งอาจจะไม่ใช่สื่อที่เหมาะสมกับการ
นำมาใช้ในการสอนทักษะภาษาอังกฤษ (การพูด การฟัง การอ่าน การเขียน)

ผู้วิจัยได้ตัดข้อคำถามออกตามที่คุณผู้ทรงคุณวุฒิเสนอแนะแล้ว

8) แบบสอบถาม ตอนที่ 6 ข้อคำถามที่ 6.4 เมื่อขึ้นต้นด้วยคำว่า “ความเหมาะสม” ทำ
ให้ผู้ตอบไม่สามารถจะมีความเห็นเป็นอื่นได้ นอกจากจะต้องเห็นด้วย เพราะเป็นสิ่งที่เหมาะสมแล้ว
ควรเปลี่ยนข้อคำถามให้ชัดเจนขึ้น

ผู้วิจัยได้นำข้อคำถามมาปรับปรุงโดยการเปลี่ยนข้อคำถาม ดังนี้

- (1) รูปแบบของตัวอักษรอ่านได้ง่าย
- (2) ขนาดตัวอักษรมองเห็นได้ชัดเจน
- (3) สีของตัวอักษรมองเห็นได้ชัดเจน
- (4) สีของจอภาพสบายตามือมอง
- (5) การจัดวางภาพวางตำแหน่งได้เหมาะสม
- (6) การวางตำแหน่งเนื้อหามองเห็นได้ชัดเจน
- (7) การวางตำแหน่งของเนื้อหามองเห็นได้ชัดเจน

9) แบบสอบถาม ตอนที่ 7 ข้อคำถามที่ 7.2 จากเดิมยังไม่มีความชัดเจนจึงให้ปรับแก้
ข้อคำถามดังนี้

- (1) ใช้วันละ 1 ครั้ง
- (2) ใช้มากกว่าวันละ 1 ครั้ง
- (3) ใช้ทุกวัน

(4) 1-2 วัน/สัปดาห์

(5) 3-4 วัน/สัปดาห์

(6) 5-6 วัน/สัปดาห์

ผู้วิจัยได้นำข้อคำถามมาปรับปรุงตามที่ผู้ทรงคุณวุฒิเสนอแนะแล้ว

10) แบบสอบถาม ตอนที่ 8 ข้อคำถามที่ 4 จากเดิม ปัญหาด้านสื่อสังคมไม่มีการปรับแก้เนื้อหา ให้ปรับแก้เป็น ปัญหาจากเนื้อหาของสื่อสังคมขาดการปรับแก้ให้ทันสมัย

ผู้วิจัยได้นำข้อคำถามมาปรับปรุงตามที่ผู้ทรงคุณวุฒิเสนอแนะแล้ว

ขั้นที่ 7 ทดลองใช้แบบสอบถาม โดยการนำแบบสอบถามไปทดลองใช้กับนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการปราณบุรี จำแนกเป็นรายห้องเรียน มีจำนวน 7 ห้องเรียน ในแต่ละห้องเรียนจำแนกกลุ่มทดลองเป็น ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/1 จำนวน 5 คน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/2 จำนวน 5 คน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/3 จำนวน 4 คน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/4 จำนวน 4 คน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/5 จำนวน 4 คน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/6 จำนวน 4 คน และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/7 จำนวน 4 คน รวมทั้งสิ้น จำนวน 30 คน กลุ่มทดลองที่ใช้เป็นนักเรียน ไม่นำมาเป็นกลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถาม กลุ่มทดลองที่ใช้นี้มีคุณลักษณะเหมือนกับกลุ่มตัวอย่างทุกประการ นอกจากนี้ พบว่า ทุกข้อคำถาม กลุ่มตัวอย่างเข้าใจเป็นอย่างดี จากนั้นจึงนำไปหาความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยใช้วิธีการของครอนบาค (Cronbach Lee Joseph, 1974, p. 161) แบบสอบถาม มีความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.98

ขั้นที่ 8 จัดพิมพ์แบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ มีดังนี้ (รายละเอียดแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์อยู่ในภาคผนวก ข หน้า 82)

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป ประกอบด้วย เพศ ทักษะการใช้เครื่องมืออุปกรณ์ในการใช้สื่อสังคม และประเภทเครื่องมือและอุปกรณ์ที่ใช้กับสื่อสังคม จำนวน 3 ข้อคำถาม ลักษณะเป็นแบบสอบถามแบบเลือกตอบ

ตอนที่ 2 ด้านวัตถุประสงค์ของการใช้สื่อสังคมเพื่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียน ครอบคลุม (1) การฝึกทักษะของนักเรียน (2) การเรียนรู้คำศัพท์ในสื่อสังคมของนักเรียน (3) การเรียนหลักไวยากรณ์ในสื่อสังคมของนักเรียน (4) การศึกษาค้นคว้าข้อมูลในสื่อสังคมของนักเรียน และ (5) การติดต่อสื่อสารในสื่อสังคมของนักเรียน จำนวน 12 ข้อคำถาม ลักษณะเป็นแบบสอบถามแบบมาตรวัดประมาณค่า 5 ระดับ

ตอนที่ 3 ด้านประโยชน์ของนักเรียนที่เรียนด้วยสื่อสังคมในการเรียนภาษาอังกฤษ ครอบคลุม (1) ความรู้ในการเรียนภาษาอังกฤษในสื่อสังคมของนักเรียน (2) คุณลักษณะที่พึงประสงค์ในสื่อสังคมของนักเรียนในการใช้ภาษาอังกฤษ และ (3) การปฏิสัมพันธ์

ในสื่อสังคมของนักเรียนในการใช้ภาษาอังกฤษ จำนวน 18 ข้อคำถาม ลักษณะเป็นแบบสอบถามแบบมาตรวัดประมาณค่า 5 ระดับ

ตอนที่ 4 ด้านประเภทของสื่อสังคมที่นักเรียนใช้ในการเรียนภาษาอังกฤษ ครอบคลุม (1) ประเภทของสื่อสังคมที่นักเรียนใช้ในการเรียนภาษาอังกฤษ (2) การใช้สื่อสังคมประเภทเฟซบุ๊กของนักเรียนในการเรียนภาษาอังกฤษ (3) การใช้สื่อสังคมประเภทไลน์ของนักเรียนในการเรียนภาษาอังกฤษ (4) การใช้สื่อสังคมประเภททวิตเตอร์ของนักเรียนในการเรียนภาษาอังกฤษ (5) การใช้สื่อสังคมประเภทยูทูปของนักเรียนในการเรียนภาษาอังกฤษ (6) การใช้สื่อสังคมประเภททวิตเตอร์ของนักเรียนในการเรียนภาษาอังกฤษ (6) การใช้สื่อสังคมประเภทยูทูปของนักเรียนในการเรียนภาษาอังกฤษ และ (7) การใช้สื่อสังคมประเภทอินสตาแกรมของนักเรียนในการเรียนภาษาอังกฤษ จำนวน 34 ข้อคำถาม ลักษณะเป็นแบบสอบถามแบบมาตรวัดประมาณค่า 5 ระดับ

ตอนที่ 5 ด้านการใช้สื่อสังคมในการเรียนทักษะภาษาอังกฤษของนักเรียนที่เรียนด้วยสื่อสังคม ครอบคลุม (1) ทักษะคำศัพท์ (2) ทักษะไวยากรณ์ (3) ทักษะการฟัง (4) ทักษะการพูด (5) ทักษะการอ่าน และ (6) ทักษะการเขียน จำนวน 6 ข้อคำถาม ลักษณะเป็นแบบสอบถามแบบมาตรวัดประมาณค่า 5 ระดับ

ตอนที่ 6 ด้านคุณภาพของบทเรียนและรูปแบบของสื่อสังคมที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียน ครอบคลุม (1) คุณภาพเนื้อหาของบทเรียนในสื่อสังคมที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียน (2) คุณภาพการนำเสนอบทเรียนในสื่อสังคมที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียน (3) คุณภาพของบทเรียนด้านภาพนิ่ง ภาพเคลื่อนไหว และเสียง ในการใช้สื่อสังคมที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียน (4) คุณภาพด้านการออกแบบทางเทคนิคในบทเรียนของสื่อสังคมที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียน และ (5) รูปแบบของบทเรียนในสื่อสังคมที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียน จำนวน 27 ข้อคำถาม ลักษณะเป็นแบบสอบถามแบบมาตรวัดประมาณค่า 5 ระดับ

ตอนที่ 7 ด้านสถานที่ ความถี่ และระยะเวลาที่ใช้สื่อสังคมในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียน ครอบคลุม (1) สถานที่ที่ใช้สื่อสังคมเพื่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียน (2) ความถี่ที่ใช้สื่อสังคมเพื่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียน และ (3) ระยะเวลาที่เข้าใช้สื่อสังคมเพื่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียน จำนวน 15 ข้อคำถาม ลักษณะเป็นแบบสอบถามแบบมาตรวัดประมาณค่า 5 ระดับ

ตอนที่ 8 ด้านปัญหาการใช้สื่อสังคมเพื่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียน ครอบคลุม (1) ปัญหาความสามารถและทักษะของนักเรียน (2) ปัญหาการไม่มีอุปกรณ์และระบบเครือข่าย (3) ปัญหาเกิดจากการไม่มีประสิทธิภาพของระบบเครือข่าย (4) ปัญหาจากเนื้อหาของสื่อ

สังคมขาดการปรับแก้ให้ทันสมัย (5) ปัญหาเสียงภาษาอังกฤษที่ชาวต่างชาติออกเสียงในสื่อสังคม (6) ปัญหาเวลาการใช้สื่อสังคมของนักเรียน และ (7) ปัญหาครูไม่มอบหมายงานที่ให้นักเรียนผ่านสื่อสังคม จำนวน 7 ข้อคำถาม ลักษณะเป็นแบบสอบถามแบบมาตราวัดประมาณค่า 5 ระดับ

ตอนที่ 9 ข้อเสนอแนะ จำนวน 1 ข้อคำถาม ลักษณะเป็นแบบสอบถามแบบเขียนตอบ หรือปลายเปิด

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัยครั้งนี้ มีการดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

3.1 วิธีการแจกและรับแบบสอบถาม ผู้วิจัยนำแบบสอบถามแจกให้กลุ่มตัวอย่างเป็นรายบุคคลด้วยการขอความอนุเคราะห์ครูผู้สอน ซึ่งเป็นครูประจำกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศที่ทำการสอนนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 7 ห้องเรียน สำหรับจำนวนของแบบสอบถามที่แจกและรับ ดังตารางที่ 3.2

ตารางที่ 3.2 จำนวนแบบสอบถามที่แจก และที่ได้รับคืน

ระดับชั้น (ห้องเรียน)	จำนวน แบบสอบถามที่แจก	จำนวน แบบสอบถามที่ได้รับคืน
1/1	23	23
1/2	25	25
1/3	24	24
1/4	25	25
1/5	25	25
1/6	25	25
1/7	25	25
รวม	173	173

3.2 การดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ในการแจกและรับแบบสอบถาม ผู้วิจัยทำการเก็บข้อมูลระหว่างวันที่ 25 ธันวาคม 2560 ถึงวันที่ 28 ธันวาคม 2560 โดยรวมแล้วแบบสอบถามที่

แจกไปทั้งสิ้น 173 ชุด และได้รับแบบสอบถามกลับคืนมาจำนวน 173 ชุด แบบสอบถามมีความสมบูรณ์ทุกฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100

3.3 นำข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามมาวิเคราะห์ โดยวิธีทางสถิติ โดยใช้ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์เนื้อหา

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิจัย ผู้วิจัยได้ทำการประมวลผลข้อมูลโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ รวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติ ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยใช้สูตรวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปและการใช้สื่อสังคมเพื่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ โดยใช้สูตรค่าร้อยละ ดังนี้

$$\text{ค่าร้อยละ} = \frac{\text{จำนวนผู้ตอบแบบสอบถาม}}{\text{จำนวนกลุ่มตัวอย่าง}} \times 100$$

การวิเคราะห์ข้อมูล เกี่ยวกับการใช้สื่อสังคมเพื่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน โดยใช้สูตรค่าเฉลี่ยในการคำนวณ ดังนี้

$$\bar{x} = \frac{\sum x}{N}$$

เมื่อกำหนดให้ \bar{x}	แทน	คะแนนเฉลี่ย
$\sum X$	แทน	ผลรวมทั้งหมดของคะแนน
N	แทน	จำนวนผู้ตอบแต่ละคำถาม

การวิเคราะห์แบบสอบถาม กำหนดช่วงของค่าเฉลี่ยตามแนวของ จอห์น ดับบลิว เบสท์ และเจมส์ วี คาห์น (John W.Best and James V.Kahn, 1993, pp. 181-182) ใช้เกณฑ์ดังนี้

ค่าเฉลี่ย	ความหมาย
4.50 – 5.00	การใช้/ความคิดเห็นมากที่สุด
3.50 – 4.49	การใช้/ความคิดเห็นมาก
2.50 – 3.49	การใช้/ความคิดเห็นปานกลาง
1.50 – 2.49	การใช้/ความคิดเห็นน้อย
1.00 – 1.49	การใช้/ความคิดเห็นน้อยที่สุด

การวิเคราะห์แบบสอบถาม ของส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation - S.D.)
ของ ลาฟเฟอร์ตี ปีเตอร์ และ โรว์ จูเลียน (Lafferty, Peter and Rowe, Julain, 1995, pp. 561-562)
ใช้สูตรการคำนวณ ดังนี้

$$S.D. = \sqrt{\frac{\sum f (x_i - \bar{x})^2}{N - 1}}$$

เมื่อ	S.D.	คือ	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
	Σ	คือ	ผลรวมทั้งหมด
	f	คือ	ความถี่
	X_i	คือ	ค่าของข้อมูลแต่ละตัว
	\bar{X}	คือ	คะแนนเฉลี่ย
	N	คือ	จำนวนผู้ตอบแต่ละข้อคำถาม

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการวิจัย เรื่อง การใช้สื่อสังคมเพื่อการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการปทุมธานี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ แบ่งออกเป็น 9 ตอน คือ

- ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไป
- ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลวัตถุประสงค์ของการใช้สื่อสังคมเพื่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักเรียน
- ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลประโยชน์ของนักเรียนที่เรียนด้วยสื่อสังคมในการเรียนภาษาอังกฤษ
- ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลประเภทของสื่อสังคมที่นักเรียนใช้ในการเรียนภาษาอังกฤษ
- ตอนที่ 5 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการใช้สื่อสังคมในการเรียนทักษะภาษาอังกฤษของนักเรียนที่เรียนด้วยสื่อสังคม
- ตอนที่ 6 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลคุณภาพของบทเรียนและรูปแบบของสื่อสังคมที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียน
- ตอนที่ 7 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลสถานที่ ความถี่ และระยะเวลาที่ใช้สื่อสังคมในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียน
- ตอนที่ 8 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปัญหาการใช้สื่อสังคมเพื่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักเรียน
- ตอนที่ 9 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลข้อเสนอแนะ

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไป มีดังนี้

1) เพศ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามเป็น เพศหญิงมากที่สุด จำนวน 90 คน คิดเป็นร้อยละ 78.00 และเป็นเพศชาย จำนวน 83 คน คิดเป็น ร้อยละ 52.00

2) ทักษะการใช้เครื่องมือและอุปกรณ์ในการใช้สื่อสังคม พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีทักษะการใช้เครื่องมือและอุปกรณ์ในระดับปานกลาง มากที่สุด จำนวน 85 คน คิดเป็นร้อยละ 49.10 รองลงมา คือ ระดับมาก จำนวน 57 คน คิดเป็นร้อยละ 32.90 ระดับมากที่สุด จำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 15.60 ระดับน้อย จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 2.30 และระดับน้อยที่สุด ไม่มีผู้เลือกตอบ

3) ประเภทของเครื่องมือและอุปกรณ์ที่นักเรียนใช้กับสื่อสังคม พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถาม ใช้สมาร์ทโฟนกับสื่อสังคมมากที่สุด จำนวน 158 คน คิดเป็นร้อยละ 91.30 รองลงมา คือ คอมพิวเตอร์พกพา จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 6.40 สมาร์ททีวี จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 2.30 และคอมพิวเตอร์ตั้งโต๊ะ ไม่มีผู้เลือกตอบ (โปรดดูตารางที่ 4.1)

ตารางที่ 4.1 ข้อมูลทั่วไป (n=173)

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
1. เพศ		
ชาย	83	48.00
หญิง	90	52.00
2. ทักษะในการใช้เครื่องมือและอุปกรณ์ในการใช้สื่อสังคม		
มากที่สุด	27	15.60
มาก	57	32.90
ปานกลาง	85	49.10
น้อย	4	2.30
น้อยที่สุด	0	0.00
3. ประเภทของเครื่องมือและอุปกรณ์ที่นักเรียนใช้กับสื่อสังคม		
สมาร์ทโฟน	158	91.30

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
สมาร์ททีวี	4	2.30
คอมพิวเตอร์พกพา	11	6.40
คอมพิวเตอร์ตั้งโต๊ะ	0	0.00

ตอนที่ 2 วัตถุประสงค์ของการใช้สื่อสังคมเพื่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ของการใช้สื่อสังคมเพื่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียน ดังตารางที่ 4.2

2.1 วัตถุประสงค์ของการใช้สื่อสังคมเพื่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียน อยู่ในระดับ มาก ($\bar{X}=4.22$, S.D.=0.69) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมากทุกข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X}=4.33$, S.D.=0.85) ใช้เพื่อเรียนคำศัพท์ ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ($\bar{X}=3.93$, S.D.=0.85) ใช้เพื่อเรียนหลักไวยากรณ์ (โปรดดูตารางที่ 4.2)

ตารางที่ 4.2 วัตถุประสงค์ของการใช้สื่อสังคมเพื่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียน (n=173)

รายการ	\bar{X}	S.D.	แปลความ
ด้านการฝึกทักษะในสื่อสังคมของนักเรียน			
1 ใช้เพื่อฝึกทักษะการอ่าน	4.22	0.69	มาก
2 ใช้เพื่อฝึกทักษะการเขียน	4.11	0.77	มาก
3 ใช้เพื่อฝึกทักษะการฟัง	4.32	0.91	มาก
4 ใช้เพื่อฝึกทักษะการพูด	4.21	0.89	มาก
ด้านการเรียนรู้คำศัพท์ในสื่อสังคมของนักเรียน			
1 ใช้เพื่อเรียนคำศัพท์	4.33	0.85	มาก
2 ใช้เพื่อแปลความหมายของคำศัพท์	4.31	0.94	มาก

ตารางที่ 4.2 (ต่อ)

รายการ	\bar{X}	S.D.	แปลความ
ด้านการเรียนหลักไวยากรณ์ในสื่อสังคมของนักเรียน			
1 ใช้เพื่อเรียนหลักไวยากรณ์	3.93	0.85	มาก
ด้านการศึกษาค้นคว้าข้อมูลในสื่อสังคมของนักเรียน			
1 ใช้เพื่อประกอบการทำรายงานภาษาอังกฤษ	4.06	0.95	มาก
2 ใช้เพื่อการศึกษาค้นคว้าข้อมูล	4.16	0.82	มาก
3 ใช้เพื่อแบ่งปันข้อมูลที่ได้ค้นคว้า	4.16	0.94	มาก
ด้านการติดต่อสื่อสารในสื่อสังคมของนักเรียน			
1 ใช้เพื่อทำงานกลุ่มกับเพื่อนในการเรียน	4.15	0.98	มาก
2 ใช้เพื่อติดต่อสื่อสารกับครู	4.12	0.99	มาก
เฉลี่ยรวม	4.22	0.69	มาก

ตอนที่ 3 ประโยชน์ของนักเรียนที่เรียนด้วยสื่อสังคมในการเรียนภาษาอังกฤษ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลประโยชน์ของนักเรียนที่เรียนด้วยสื่อสังคมในการเรียนภาษาอังกฤษ ดังตารางที่ 4.3

3.1 ประโยชน์ของนักเรียนที่เรียนด้วยสื่อสังคมในการเรียนภาษาอังกฤษ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.21$, S.D.= 0.81) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมากทุกข้อ โดยมีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X}=4.48$, S.D.=0.73) ทำให้เกิดการเรียนเรียนรู้ร่วมกันกับเพื่อนในห้องเรียนในการเรียนภาษาอังกฤษ ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ($\bar{X}=3.96$, S.D.=0.55) ทำให้เกิดปฏิสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับเจ้าของภาษา (โปรดดูตารางที่ 4.3)

ตารางที่ 4.3 ประโยชน์ของนักเรียนที่เรียนด้วยสื่อสังคมในการเรียนภาษาอังกฤษ (n=173)

รายการ	\bar{X}	S.D.	แปลความ
ด้านความรู้ในการเรียนภาษาอังกฤษในสื่อสังคมของนักเรียน			
1 ทำให้มีแหล่งความรู้ในการเรียนภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้น	4.33	1.01	มาก
2 ทำให้มีอิสระในการค้นคว้าการเรียนภาษาอังกฤษ	4.18	0.83	มาก
3 ทำให้มีความรู้ในวิชาภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้น	4.24	0.88	มาก
4 ทำให้เรียนสำเนียงภาษาอังกฤษที่แตกต่างกัน	4.34	0.88	มาก
5 ทำให้เข้าใจในหลักไวยากรณ์มากขึ้น	4.10	0.96	มาก
6 ทำให้จดจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษมากขึ้น	4.34	0.88	มาก
7 ทำให้ทบทวนความรู้ภาษาอังกฤษนอกเวลาเรียนได้	4.09	0.88	มาก
ด้านคุณลักษณะที่พึงประสงค์ในสื่อสังคมของนักเรียนที่ได้			
1 ทำให้เกิดความมุ่งมั่นในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ	4.15	0.85	มาก
2 ทำให้มีความสุขสนุกสนานในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ	4.39	0.92	มาก
3 ทำให้พบความแปลกใหม่ในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ	4.25	0.93	มาก
4 ทำให้เกิดทัศนคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ	4.30	0.78	มาก
5 ทำให้รักการเรียนภาษาอังกฤษ	4.30	0.78	มาก
6 ทำให้ต้องการเรียนภาษาอังกฤษมากยิ่งขึ้น	4.10	0.95	มาก
7 เป็นการแสดงออกถึงความคิดสร้างสรรค์หรือการสร้างผลงานเกี่ยวกับภาษาอังกฤษ	4.15	0.84	มาก
8 เป็นการแสดงออกถึงศักยภาพด้านภาษาอังกฤษของตนเอง	4.18	0.87	มาก
ด้านการปฏิสัมพันธ์ในสื่อสังคมของนักเรียนในการใช้ภาษาอังกฤษ			
1 ทำให้เกิดปฏิสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับเพื่อนใหม่โดยใช้ภาษาอังกฤษ	4.03	1.13	มาก
2 ทำให้เกิดปฏิสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับเจ้าของภาษา	3.96	0.95	มาก
3 ทำให้เกิดการเรียนรู้อารมณ์ร่วมกันกับเพื่อนในห้องเรียนในการเรียนภาษาอังกฤษ	4.48	0.73	มาก
เฉลี่ยรวม	4.21	0.81	มาก

ตอนที่ 4 ประเภทของสื่อสังคมที่นักเรียนใช้ในการเรียนภาษาอังกฤษ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลประเภทของสื่อสังคมที่นักเรียนใช้ในการเรียนภาษาอังกฤษ ดังตารางที่ 4.4-4.10

4.1 ประเภทของสื่อสังคมที่นักเรียนใช้ในการเรียนภาษาอังกฤษ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.77$, S.D.=1.17) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมาก จำนวน 4 ข้อ ที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X}=4.40$, S.D.=0.84) คือ ยูทูป และอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 2 ข้อ ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ($\bar{X}=3.30$, S.D.=1.65) คือ ทวิตเตอร์ (โปรดดูตารางที่ 4.4)

ตารางที่ 4.4 ประเภทของสื่อสังคมที่นักเรียนใช้ในการเรียนภาษาอังกฤษ (n=173)

	รายการ	\bar{X}	S.D.	แปลความ
1	เฟซบุ๊ก	4.19	1.16	มาก
2	ไลน์	3.90	1.13	มาก
3	ยูทูป	4.40	0.84	มาก
4	ทวิตเตอร์	3.30	1.65	ปานกลาง
5	กูเกิลพลัส	4.02	1.38	มาก
6	อินสตาแกรม	3.35	1.57	ปานกลาง
	เฉลี่ยรวม	3.77	1.17	มาก

4.2 การใช้สื่อสังคมประเภทเฟซบุ๊กของนักเรียนในการเรียนภาษาอังกฤษ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.96$, S.D.=0.93) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมากทุกข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X}=4.32$, S.D.=0.88) คือ เพื่อสร้างปฏิสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนด้วยกัน ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ($\bar{X}=3.88$, S.D.=1.20) คือ เพื่อแลกเปลี่ยนเนื้อหาความรู้และทักษะทางภาษาอังกฤษ (โปรดดูตารางที่ 4.5)

ตารางที่ 4.5 การใช้สื่อสังคมประเภทเฟซบุ๊กของนักเรียนในการเรียนภาษาอังกฤษ (n=173)

รายการ	\bar{X}	S.D.	แปลความ
1 เพื่อแลกเปลี่ยนความรู้และได้ฝึกทักษะทางภาษาอังกฤษ	3.88	1.20	มาก
2 เพื่อสร้างปฏิสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนด้วยกัน	4.32	0.88	มาก
3 เพื่อสร้างปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน	4.07	0.90	มาก
4 เพื่อทำกิจกรรมในวิชาภาษาอังกฤษ	4.03	0.87	มาก
เฉลี่ยรวม	3.96	0.93	มาก

4.3 การใช้สื่อสังคมประเภทไลน์ของนักเรียนในการเรียนภาษาอังกฤษ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.82$, S.D.=1.11) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมากทุกข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X}=3.90$, S.D.=1.11) คือ เพื่อสร้างปฏิสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนด้วยกัน ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ($\bar{X}=3.73$, S.D.=1.22) คือ เพื่อนัดหมายกิจกรรมในการเรียน (โปรดดูตารางที่ 4.6)

ตารางที่ 4.6 การใช้สื่อสังคมประเภทไลน์ของนักเรียนในการเรียนภาษาอังกฤษ (n=173)

รายการ	\bar{X}	S.D.	แปลความ
1 เพื่อแลกเปลี่ยนความรู้และได้ฝึกทักษะทางภาษาอังกฤษ	3.82	1.15	มาก
2 เพื่อสร้างปฏิสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนด้วยกัน	3.90	1.11	มาก
3 เพื่อสร้างปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน	3.80	1.12	มาก
4 เพื่อทำกิจกรรมในวิชาภาษาอังกฤษ	3.83	1.19	มาก
5 เพื่อนัดหมายกิจกรรมการเรียน	3.73	1.22	มาก
เฉลี่ยรวม	3.77	1.03	มาก

4.4 การใช้สื่อสังคมประเภทยูทูปของนักเรียนในการเรียนภาษาอังกฤษ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.29$, S.D.=0.71) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมากทุกข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X}=4.38$, S.D.=0.77) คือ เพื่อเป็นแหล่งความรู้และได้ฝึกทักษะทางภาษาอังกฤษ ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ($\bar{X}=4.05$, S.D.=1.07) คือ เพื่อสร้างปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน (โปรดดูตารางที่ 4.7)

ตารางที่ 4.7 การใช้สื่อสังคมประเภททูบของนักเรียนในการเรียนภาษาอังกฤษ (n=173)

รายการ	\bar{X}	S.D.	แปลความ
1 เพื่อเป็นแหล่งความรู้และได้ฝึกทักษะทางภาษาอังกฤษ	4.38	0.77	มาก
2 เพื่อสร้างปฏิสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนด้วยกัน	4.15	1.09	มาก
3 เพื่อสร้างปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน	4.05	1.07	มาก
4 เพื่อทำกิจกรรมในวิชาภาษาอังกฤษ	4.12	1.01	มาก
5 เพื่อสืบค้นสารสนเทศในวิชาภาษาอังกฤษ	4.20	0.91	มาก
เฉลี่ยรวม	4.29	0.71	มาก

4.5 การใช้สื่อสังคมประเภททวิตเตอร์ของนักเรียนในการเรียนภาษาอังกฤษ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.63$, S.D.=1.27) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมากทุกข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X}=3.78$, S.D.=1.26) คือ เพื่อสร้างปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ($\bar{X}=3.57$, S.D.=1.38) คือ เพื่อนัดหมายกิจกรรมการเรียน (โปรดดูตารางที่ 4.8)

ตารางที่ 4.8 การใช้สื่อสังคมประเภททวิตเตอร์ของนักเรียนในการเรียนภาษาอังกฤษ (n=173)

รายการ	\bar{X}	S.D.	แปลความ
1 เพื่อแลกเปลี่ยนความรู้และฝึกทักษะทางภาษาอังกฤษ	3.69	1.28	มาก
2 เพื่อสร้างปฏิสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนด้วยกัน	3.72	1.24	มาก
3 เพื่อสร้างปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน	3.78	1.26	มาก
4 เพื่อทำกิจกรรมในวิชาภาษาอังกฤษ	3.60	1.25	มาก
5 เพื่อนัดหมายกิจกรรมการเรียน	3.57	1.38	มาก
เฉลี่ยรวม	3.63	1.27	มาก

4.6 การใช้สื่อสังคมประเภททวิตเตอร์ของนักเรียนในการเรียนภาษาอังกฤษ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.90$, S.D.=1.18) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมากทุกข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X}=4.16$, S.D.=1.23) คือ เพื่อทำกิจกรรมในวิชาภาษาอังกฤษ ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ($\bar{X}=3.86$, S.D.=1.26) คือ เพื่อแลกเปลี่ยนเนื้อหาความรู้และฝึกทักษะทางภาษาอังกฤษ (โปรดดูตารางที่ 4.9)

ตารางที่ 4.9 การใช้สื่อสังคมประเภททวิตเตอร์ของนักเรียนในการเรียนภาษาอังกฤษ (n=173)

รายการ	\bar{X}	S.D.	แปลความ
1 เพื่อแลกเปลี่ยนความรู้และได้ฝึกทักษะทางภาษาอังกฤษ	3.86	1.26	มาก
2 เพื่อสร้างปฏิสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนด้วยกัน	3.93	1.27	มาก
3 เพื่อสร้างปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน	3.98	1.25	มาก
4 เพื่อทำกิจกรรมในวิชาภาษาอังกฤษ	4.16	1.23	มาก
5 เพื่อนัดหมายกิจกรรมการเรียน	3.93	1.24	มาก
เฉลี่ยรวม	3.90	1.18	มาก

4.7 การใช้สื่อสังคมประเภทอินสตาแกรมของนักเรียนในการเรียนภาษาอังกฤษ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.70$, S.D.=1.14) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมากทุกข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X}=3.76$, S.D.=1.14) คือ เพื่อสร้างปฏิสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนด้วยกัน ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ($\bar{X}=3.61$, S.D.=1.25) คือ เพื่อสร้างปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน (โปรดดูตารางที่ 4.10)

ตารางที่ 4.10 การใช้สื่อสังคมประเภทอินสตาแกรมของนักเรียนในการเรียนภาษาอังกฤษ (n=173)

รายการ	\bar{X}	S.D.	แปลความ
1 เพื่อแลกเปลี่ยนความรู้และได้ฝึกทักษะทางภาษาอังกฤษ	3.75	1.21	มาก
2 เพื่อสร้างปฏิสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนด้วยกัน	3.76	1.14	มาก
3 เพื่อสร้างปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน	3.61	1.26	มาก
4 เพื่อทำกิจกรรมในวิชาภาษาอังกฤษ	3.66	1.24	มาก
เฉลี่ยรวม	3.70	1.14	มาก

ตอนที่ 5 การใช้สื่อสังคมในการเรียนทักษะภาษาอังกฤษของนักเรียนที่เรียนด้วยสื่อสังคม

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการใช้สื่อสังคมในการเรียนทักษะภาษาอังกฤษของนักเรียนที่เรียนด้วยสื่อสังคม ดังตารางที่ 4.11

5.1 การใช้สื่อสังคมในการเรียนทักษะภาษาอังกฤษของนักเรียนที่เรียนด้วยสื่อสังคม โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.92$, S.D.=0.94) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมากที่สุดข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X}=4.41$, S.D.=0.61) คือ ทักษะการอ่าน ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ($\bar{X}=3.66$, S.D.=1.24) คือ ทักษะไวยากรณ์ (โปรดดูตารางที่ 4.11)

ตารางที่ 4.11 การใช้สื่อสังคมในการเรียนทักษะภาษาอังกฤษของนักเรียนที่เรียนด้วยสื่อสังคม (n=173)

รายการ	\bar{X}	S.D.	แปลความ
1 ทักษะคำศัพท์	4.20	0.72	มาก
2 ทักษะไวยากรณ์	3.66	1.24	มาก
3 ทักษะการฟัง	4.24	0.75	มาก
4 ทักษะการพูด	4.18	0.84	มาก
5 ทักษะการอ่าน	4.41	0.61	มาก
6 ทักษะการเขียน	4.17	0.94	มาก
เฉลี่ยรวม	3.92	0.94	มาก

ตอนที่ 6 คุณภาพของบทเรียนและรูปแบบของสื่อสังคมที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลคุณภาพของบทเรียนและรูปแบบของสื่อสังคมที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียน ตารางที่ 4.12-4.16

6.1 คุณภาพเนื้อหาของบทเรียนของสื่อสังคมที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียน อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.37$, S.D.=0.66) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมากที่สุดข้อ โดยข้อ

ที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X}=4.43$, S.D.=0.69) คือ เนื้อหาพอเหมาะกับระดับนักเรียน ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ($\bar{X}=4.37$, S.D.=0.75) คือ เนื้อหาเข้าใจง่าย (โปรดดูตารางที่ 4.12)

ตารางที่ 4.12 คุณภาพเนื้อหาของบทเรียนของสื่อสังคมที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียน
(n=173)

รายการ	\bar{X}	S.D.	แปลความ
1 เนื้อหาครอบคลุมบทเรียน	4.37	0.71	มาก
2 เนื้อหาในบทเรียนเหมาะกับระดับนักเรียน	4.43	0.69	มาก
3 เนื้อหามีปริมาณพอเหมาะ	4.35	0.73	มาก
4 เนื้อหามีความน่าสนใจ	4.40	0.74	มาก
5 เนื้อหาเข้าใจง่าย	4.34	0.75	มาก
6 เนื้อหาสามารถนำความรู้มาใช้ในการเรียน	4.37	0.71	มาก
7 เนื้อหาให้ความรู้เพื่อพัฒนาตนเองในการดำเนินชีวิต	4.36	0.85	มาก
เฉลี่ยรวม	4.37	0.66	มาก

6.2 คุณภาพการนำเสนอบทเรียนของสื่อสังคมที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียน โดยรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.35$, S.D.=0.70) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมาก ทุกข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X}=4.47$, S.D.=0.71) คือ มีความชัดเจนของคำอธิบายในบทเรียน ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ($\bar{X}=4.19$, S.D.=0.84) คือ มีการให้ผลย้อนกลับทันทีของกิจกรรมในบทเรียน (โปรดดูตารางที่ 4.13)

ตารางที่ 4.13 คุณภาพการนำเสนอบทเรียนของสื่อสังคมที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียน
(n=173)

รายการ	\bar{X}	S.D.	แปลความ
1 มีความชัดเจนของคำอธิบายในบทเรียน	4.47	0.71	มาก
2 มีการสรุปเนื้อหาในบทเรียน	4.34	0.94	มาก
3 มีกิจกรรมการเรียนรู้ที่หลากหลาย	4.30	0.84	มาก
4 มีการให้ผลย้อนกลับทันทีของกิจกรรมในบทเรียน	4.19	0.84	มาก
5 มีการประเมินผลการเรียนในบทเรียน	4.23	0.81	มาก
เฉลี่ยรวม	4.35	0.70	มาก

6.3 คุณภาพของบทเรียนด้านภาพนิ่ง ภาพเคลื่อนไหว และเสียง ของการใช้สื่อสังคมที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียน โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.09$, S.D.=0.90) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมากทุกข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X}=4.28$, S.D.=0.72) คือ ภาพเคลื่อนไหวน่าสนใจ ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ($\bar{X}=3.82$, S.D.=1.21) คือ ภาพนิ่งน่าสนใจ (โปรดดูตารางที่ 4.14)

ตารางที่ 4.14 คุณภาพของบทเรียนด้านภาพนิ่ง ภาพเคลื่อนไหว และเสียง ของการใช้สื่อสังคมที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียน (n=173)

รายการ	\bar{X}	S.D.	แปลความ
1 ภาพนิ่งมีความชัดเจน	4.01	1.14	มาก
2 ภาพนิ่งน่าสนใจ	3.82	1.21	มาก
3 ภาพนิ่งช่วยให้เข้าใจเนื้อหาภาษาอังกฤษ	4.27	0.86	มาก
4 ภาพเคลื่อนไหวมีความชัดเจน	4.13	0.75	มาก
5 ภาพเคลื่อนไหวน่าสนใจ	4.28	0.72	มาก
6 ภาพเคลื่อนไหวช่วยให้เข้าใจเนื้อหาภาษาอังกฤษ	4.14	0.89	มาก
7 ภาพเคลื่อนไหวแสดงวิธีการใช้ทักษะภาษาอังกฤษ	4.16	0.90	มาก
8 เสียงพูดภาษาอังกฤษในภาพเคลื่อนไหวมีความชัดเจน	4.16	0.86	มาก
เฉลี่ยรวม	4.09	0.90	มาก

6.4 คุณภาพด้านการออกแบบทางเทคนิคในบทเรียนของสื่อสังคมที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียน โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.34$, S.D.=0.68) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมากทุกข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X}=4.49$, S.D.=0.64) คือ สีของตัวอักษรมองเห็นได้ชัดเจน ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ($\bar{X}=4.08$, S.D.=0.96) คือ สีของจอภาพทำให้สบายตาเมื่อมอง (โปรดดูตารางที่ 4.15)

ตารางที่ 4.15 คุณภาพด้านการออกแบบทางเทคนิคในบทเรียนของสื่อสังคมที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียน (n=173)

รายการ	\bar{X}	S.D.	แปลความ
1 รูปแบบของตัวอักษรอ่านได้ง่าย	4.46	0.74	มาก
2 ขนาดตัวอักษรมองเห็นได้ชัดเจน	4.48	0.65	มาก
3 สีของตัวอักษรมองเห็นได้ชัดเจน	4.49	0.64	มาก
4 สีของจอภาพทำให้สบายตาเมื่อมอง	4.08	0.96	มาก
5 การจัดวางภาพวางตำแหน่งได้เหมาะสม	4.18	0.74	มาก
6 การวางตำแหน่งของเมนูใช้ง่าย	4.14	0.95	มาก
7 การวางตำแหน่งของเนื้อหามองเห็นได้ชัดเจน	4.21	1.10	มาก
เฉลี่ยรวม	4.34	0.68	มาก

6.5 รูปแบบของบทเรียนของสื่อสังคมที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียน โดยรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.15$, S.D.=0.64) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมากทุกข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X}=4.30$, S.D.=0.80) คือ นิทานในรูปแบบบทเรียน ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ($\bar{X}=4.10$, S.D.=0.81) คือ การสัมภาษณ์ (โปรดดูตารางที่ 4.16)

ตารางที่ 4.16 รูปแบบของบทเรียนของสื่อสังคมที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียน (n=173)

รายการ	\bar{X}	S.D.	แปลความ
1 ละคร	4.21	0.76	มาก
2 การ์ตูน	4.25	0.77	มาก
3 นิทานในรูปแบบบทเรียน	4.30	0.80	มาก
4 การสอนเสมือนในห้องเรียน	4.21	0.75	มาก
5 การสอนสด	4.29	0.75	มาก
6 การสัมภาษณ์	4.10	0.81	มาก
เฉลี่ยรวม	4.15	0.64	มาก

ตอนที่ 7 สถานที่ ความถี่ และระยะเวลาที่ใช้สื่อสังคมในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลสถานที่ ความถี่ และระยะเวลาที่ใช้สื่อสังคมในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียน ดังตารางที่ 4.17-4.19

7.1 สถานที่ที่ใช้สื่อสังคมในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียน โดยรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.83$, S.D.=0.90) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมากทุกข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X}=4.25$, S.D.=1.08) คือ ที่โรงเรียน อยู่ในระดับปานกลาง 1 ข้อ และมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ($\bar{X}=3.45$, S.D.=1.14) คือ ทุกสถานที่ (โปรดดูตารางที่ 4.17)

ตารางที่ 4.17 สถานที่ที่ใช้สื่อสังคมในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียน (n=173)

รายการ	\bar{X}	S.D.	แปลความ
1 บ้าน	4.21	1.00	มาก
2 โรงเรียน	4.25	1.08	มาก
3 ห้างสรรพสินค้า	3.60	1.22	มาก
4 ร้านอินเทอร์เน็ต	3.77	1.01	มาก
5 ทุกสถานที่	3.45	1.14	ปานกลาง
เฉลี่ยรวม	3.83	0.90	มาก

7.2 ความถี่ที่ใช้สื่อสังคมในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียน โดยรวม อยู่ในระดับมาก (\bar{X} =3.66, S.D.= 0.99) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมากทุกข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด (\bar{X} =4.45 S.D.=1.05) คือ ใช้ทุกวัน ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด (\bar{X} =3.53, S.D.=1.25) คือ ใช้วันละ 1 ครั้ง (โปรดดูตารางที่ 4.18)

ตารางที่ 4.18 ความถี่ที่ใช้สื่อสังคมในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียน (n=173)

รายการ	\bar{X}	S.D.	แปลความ
1 ใช้วันละ 1 ครั้ง	3.53	1.25	มาก
2 ใช้มากกว่าวันละ 1 ครั้ง	3.65	1.11	มาก
3 ใช้ทุกวัน	4.45	1.05	มาก
4 1-2 วัน/สัปดาห์	3.81	1.02	มาก
5 3-4 วัน/สัปดาห์	3.69	1.14	มาก
6 5-6 วัน/สัปดาห์	3.79	1.06	มาก
เฉลี่ยรวม	3.66	0.99	มาก

7.3 ระยะเวลาที่เข้าใช้สื่อสังคมในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียน โดยรวมอยู่ในระดับมาก (\bar{X} =3.77, S.D.=1.03) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมากทุกข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด (\bar{X} =3.95, S.D.=1.23) คือ ช่วงเวลา 08.00-12.00 น. ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด (\bar{X} =

3.60, S.D.=1.30) ที่เท่ากัน คือ เวลา 17.00-20.00 น. และ ตั้งแต่ เวลา 20.00 น. ขึ้นไป (โปรดดูตารางที่ 4.19)

ตารางที่ 4.19 ระยะเวลาที่ใช้สื่อสังคมในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียน(n=173)

รายการ	\bar{X}	S.D.	แปลความ
1 เวลา 08.00-12.00 น.	3.95	1.23	มาก
2 เวลา 13.00-16.00 น.	3.83	1.12	มาก
3 เวลา 17.00-20.00 น.	3.60	1.30	มาก
4 ตั้งแต่ เวลา 20.00 น. ขึ้นไป	3.60	1.30	มาก
เฉลี่ยรวม	3.77	1.03	มาก

ตอนที่ 8 ปัญหาการใช้สื่อสังคมเพื่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปัญหาการใช้สื่อสังคมเพื่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนดังตารางที่ 4.20

8.1 ปัญหาการใช้สื่อสังคมเพื่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียน โดยรวมอยู่ในระดับมาก (\bar{X} =4.25, S.D.=0.69) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมากทุกข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด (\bar{X} =4.26, S.D.=0.87) คือ ปัญหาการใช้สื่อสังคมที่เกิดจากการไม่มีประสิทธิภาพของระบบเครือข่าย ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด (\bar{X} =3.95, S.D.=1.05) คือ ปัญหาด้านการไม่มีอุปกรณ์และระบบเครือข่าย (โปรดดูตารางที่ 4.20)

ตารางที่ 4.20 ปัญหาการใช้สื่อสังคมเพื่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียน (n=173)

รายการ	\bar{X}	S.D.	แปลความ
1 ปัญหาการใช้สื่อสังคมของนักเรียนด้านความสามารถและทักษะ	4.08	1.06	มาก
2 ปัญหาการใช้สื่อสังคมด้านการไม่มีอุปกรณ์และระบบเครือข่าย	3.95	1.05	มาก

ตารางที่ 4.20 (ต่อ)

	รายการ	\bar{X}	S.D.	แปลความ
3	ปัญหาการใช้สื่อสังคมที่เกิดจากการไม่มีประสิทธิภาพของระบบเครือข่าย	4.26	0.87	มาก
4	ปัญหาจากเนื้อหาของสื่อสังคมขาดการปรับแก้ให้ทันสมัย	4.02	0.94	มาก
5	ปัญหาของเสียงภาษาอังกฤษที่ชาวต่างชาติออกเสียงในสื่อสังคม	3.96	1.01	มาก
6	ปัญหาของนักเรียนด้านเวลาการใช้สื่อสังคม	4.13	0.92	มาก
7	ปัญหาของครูไม่มอบหมายงานที่ให้ค้นคว้าผ่านสื่อสังคม	4.23	0.89	มาก
	เฉลี่ยรวม	4.25	0.69	มาก

ตอนที่ 9 ข้อเสนอแนะ

สรุปข้อเสนอแนะ มีรายละเอียดดังนี้

- 9.1 วัตถุประสงค์ของการใช้สื่อสังคมเพื่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักเรียน
 - 9.1.1 นำไปใช้ในชีวิตประจำวันในห้องเรียน จำนวน 20 คน
 - 9.1.2 ใช้ในการเรียนรู้และศึกษาข้อมูล จำนวน 13 คน
 - 9.1.3 ใช้เพื่อหาความรู้จากสื่อสังคม จำนวน 7 คน
 - 9.1.4 ใช้เพื่อหาข้อมูลในการเรียนภาษาอังกฤษ จำนวน 3 คน
 - 9.1.5 ให้เนื้อหาที่ต้องการเรียนรู้หลักการเขียนการพูด จำนวน 3 คน
- 9.2 ประโยชน์ของนักเรียนที่เรียนด้วยสื่อสังคมในการเรียนภาษาอังกฤษ
 - 9.2.1 ได้ความรู้เพื่อนำไปใช้ในการเรียนในห้องเรียน จำนวน 24 คน
 - 9.2.2 ได้ความรู้ในการแปลภาษา จำนวน 14 คน
 - 9.2.3 ใช้พูดคุยกับครูต่างชาติ จำนวน 7 คน
- 9.3 ประเภทของสื่อสังคมที่นักเรียนใช้ในการเรียนภาษาอังกฤษ
 - 9.3.1 ชอบใช้ยูทูป จำนวน 42 คน
 - 9.3.2 ชอบใช้เฟซบุ๊ก จำนวน 35 คน
 - 9.3.3 ชอบใช้อินสตราแกรม จำนวน 9 คน
 - 9.3.4 ชอบใช้ทวิตเตอร์ จำนวน 8 คน

9.4 คุณภาพของบทเรียนและรูปแบบของสื่อสังคมที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียน

9.4.1 มีคุณภาพดีเยี่ยม จำนวน 54 คน

9.4.2 มีคุณภาพดี ให้ความสนุกกับการเรียนภาษาอังกฤษ จำนวน 15 คน

9.4.3 ทำให้มีความรู้มากขึ้นในวิชาภาษาอังกฤษ จำนวน 6 คน

9.5 ระยะเวลาที่ใช้สื่อสังคมในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียน

9.5.1 ใช้ 1 ชั่วโมงต่อวัน จำนวน 22 คน

9.5.2 ใช้ 2 ชั่วโมงต่อวัน จำนวน 19 คน

9.5.3 ใช้ 2-3 ครั้ง/สัปดาห์ จำนวน 5 คน

9.5.4 ใช้ 4 ชั่วโมง/วัน จำนวน 1 คน

9.6 ปัญหาการใช้สื่อสังคมเพื่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียน

9.6.1 ปัญหาด้านพื้นที่ ที่ไม่มีอินเทอร์เน็ต จำนวน 28 คน

9.6.2 ปัญหาด้านการอ่านภาษาอังกฤษ อ่านไม่เข้าใจ จำนวน 1 คน

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง การใช้สื่อสังคมเพื่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการปราณบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามและดำเนินการสรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ ดังนี้

1. สรุปการวิจัย

1.1 รูปแบบการวิจัย การวิจัยเชิงสำรวจ

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1.2.1 วัตถุประสงค์ทั่วไป

เพื่อศึกษาการใช้สื่อสังคมเพื่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการปราณบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

1.2.2 วัตถุประสงค์เฉพาะ

- 1) เพื่อศึกษาวัตถุประสงค์ของการใช้สื่อสังคมเพื่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียน
- 2) เพื่อศึกษาประโยชน์ของนักเรียนที่เรียนด้วยสื่อสังคมในการเรียนภาษาอังกฤษ
- 3) เพื่อศึกษาประเภทของสื่อสังคมที่นักเรียนใช้ในการเรียนภาษาอังกฤษ
- 4) เพื่อศึกษาการใช้สื่อสังคมในการเรียนทักษะภาษาอังกฤษของนักเรียนที่เรียนด้วยสื่อสังคม
- 5) เพื่อศึกษาคุณภาพของบทเรียนและรูปแบบของสื่อสังคมที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียน
- 6) เพื่อศึกษาสถานที่ ความถี่ และระยะเวลาที่ใช้สื่อสังคมในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียน
- 7) เพื่อศึกษาปัญหาการใช้สื่อสังคมเพื่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียน

1.3 การดำเนินการวิจัย

1.3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการปราณบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จำนวน 306 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่กำลังเรียนในปีการศึกษา 2560 จำนวน 173 คน โดยกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างตามตารางของทาโร ยามาเน่ (Taro Yamane, 1973, p. 125) ที่ความเชื่อมั่นระดับ 95% ได้มาโดยการสุ่มอย่างง่าย

1.3.2 เครื่องมือการวิจัย

เครื่องมือการวิจัยเป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับการใช้สื่อสังคมเพื่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการปราณบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จำนวน 9 ตอน จำนวน 129 ข้อ

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป จำนวน 3 ข้อ ลักษณะเป็นแบบสอบถามแบบเลือกตอบ

ตอนที่ 2 วัตถุประสงค์ของการใช้สื่อสังคมเพื่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียน จำนวน 12 ข้อ ลักษณะเป็นแบบสอบถามมาตราวัดประมาณค่า 5 ระดับ

ตอนที่ 3 ประโยชน์ของนักเรียนที่เรียนด้วยสื่อสังคมในการเรียนภาษาอังกฤษ จำนวน 18 ข้อ ลักษณะเป็นแบบสอบถามมาตราวัดประมาณค่า 5 ระดับ

ตอนที่ 4 ประเภทของสื่อสังคมที่นักเรียนใช้ในการเรียนภาษาอังกฤษ จำนวน 34 ข้อ ลักษณะเป็นแบบสอบถามมาตราวัดประมาณค่า 5 ระดับ

ตอนที่ 5 การใช้สื่อสังคมในการเรียนทักษะภาษาอังกฤษของนักเรียนที่เรียนด้วยสื่อสังคม จำนวน 6 ข้อ ลักษณะเป็นแบบสอบถามมาตราวัดประมาณค่า 5 ระดับ

ตอนที่ 6 คุณภาพของบทเรียนและรูปแบบของสื่อสังคมที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียน จำนวน 33 ข้อ ลักษณะเป็นแบบสอบถามมาตราวัดประมาณค่า 5 ระดับ

ตอนที่ 7 สถานที่ ความถี่ และระยะเวลาที่ใช้สื่อสังคมในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียน จำนวน 15 ข้อ ลักษณะเป็นแบบสอบถามมาตราวัดประมาณค่า 5 ระดับ

ตอนที่ 8 ปัญหาการใช้สื่อสังคมเพื่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียน จำนวน 7 ข้อ ลักษณะเป็นแบบสอบถามมาตราวัดประมาณค่า 5 ระดับ

ตอนที่ 9 ข้อเสนอแนะ จำนวน 1 ข้อ เป็นแบบสอบถามปลายเปิดหรือแบบสอบถามแบบเขียนตอบ

ลักษณะของแบบสอบถาม ตอนที่ 1 เป็นแบบเลือกตอบ ตอนที่ 2 ตอนที่ 3 ตอนที่ 4 ตอนที่ 5 ตอนที่ 6 ตอนที่ 7 ตอนที่ 8 เป็นแบบสอบถามมาตรวัดประมาณค่า 5 ระดับ และตอนที่ 9 เป็นแบบสอบถามแบบเขียนตอบ

1.3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัยในครั้งนี้ดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้ ผู้วิจัยนำแบบสอบถามแจกให้กลุ่มตัวอย่างเป็นรายบุคคลด้วยการขอความอนุเคราะห์ครูผู้สอน ซึ่งเป็นครูประจำกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศที่ทำการสอนนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 7 ห้องเรียน โดยการแจกและเก็บแบบสอบถามด้วยตนเองซึ่งมีแบบสอบถามจำนวน 173 ฉบับ ผู้วิจัยแจกและเก็บแบบสอบถามในเดือนธันวาคม พ.ศ. 2560 และได้รับแบบสอบถามตอบกลับคืนมานำมาวิเคราะห์ จำนวน 173 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100

1.3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ทำการประมวลผลข้อมูลโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ รวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติ ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

1.4 สรุปผลการวิจัย

1.4.1 นักเรียนส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีทักษะในการใช้เครื่องมือและอุปกรณ์ในการใช้สื่อสังคมเพื่อการเรียนภาษาอังกฤษ อยู่ในระดับปานกลาง และประเภทเครื่องมือและอุปกรณ์ที่นักเรียนใช้กับสื่อสังคม คือ สมาร์ทโฟน

1.4.2 วัตถุประสงค์ของการใช้สื่อสังคมของนักเรียนเพื่อการเรียนภาษาอังกฤษ พบว่า โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมาก คือ นักเรียนใช้สื่อสังคมเพื่อการเรียนคำศัพท์

1.4.3 ประโยชน์ของนักเรียนที่เรียนด้วยสื่อสังคมในการเรียนภาษาอังกฤษ พบว่า โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมาก คือ ทำให้เกิดการเรียนรู้อารมณ์ร่วมกันกับเพื่อนในห้องเรียนในการเรียนภาษาอังกฤษ

1.4.4 ประเภทของสื่อสังคมที่นักเรียนใช้ในการเรียนภาษาอังกฤษ พบว่า

1) ประเภทของสื่อสังคมที่นักเรียนใช้ในการเรียนภาษาอังกฤษ โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมาก คือ ยูทูป

2) การใช้สื่อสังคมประเภทเฟซบุ๊ก โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมาก คือ นักเรียนใช้เฟซบุ๊กเพื่อสร้างปฏิสัมพันธ์ระหว่างเพื่อน

3) การใช้สื่อสังคมประเภทไลน์ โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมาก คือ นักเรียนใช้ไลน์ เพื่อสร้างปฏิสัมพันธ์ระหว่างเพื่อน

4) การใช้สื่อสังคมประเภทยูทูป โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมาก คือ การใช้ยูทูป เพื่อเป็นแหล่งความรู้และได้ฝึกทักษะทางภาษาอังกฤษ

5) การใช้สื่อสังคมประเภททวิตเตอร์ โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมาก คือ การใช้ทวิตเตอร์ เพื่อสร้างปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน

6) การใช้สื่อสังคมประเภทยูทูป โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมาก คือ การใช้ยูทูป เพื่อทำกิจกรรมในวิชาภาษาอังกฤษ

7) การใช้สื่อสังคมประเภทอินสตาแกรม โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมาก คือ การใช้อินสตาแกรม เพื่อสร้างปฏิสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนด้วยกัน

1.4.5 การใช้สื่อสังคมในการเรียนทักษะภาษาอังกฤษ โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมาก คือ ทักษะด้านการอ่าน

1.4.6 คุณภาพของบทเรียนและรูปแบบของสื่อสังคมที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียน พบว่า

1) คุณภาพเนื้อหาของบทเรียนของสื่อสังคม โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมาก คือ เนื้อหาในบทเรียนเหมาะกับระดับนักเรียน

2) คุณภาพการนำเสนอบทเรียนของสื่อสังคม โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมาก คือ บทเรียนมีการอธิบายชัดเจน

3) คุณภาพของบทเรียนด้านภาพนิ่ง ภาพเคลื่อนไหว และเสียง ของสื่อสังคม โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมาก คือ ภาพเคลื่อนไหว น่าสนใจ

4) คุณภาพด้านการออกแบบทางเทคนิคในบทเรียนของสื่อสังคม โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมาก คือ สีของตัวอักษรในบทเรียนมองเห็นได้ชัดเจน

5) รูปแบบของบทเรียนในสื่อสังคมที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียน โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมาก คือ นิทานในรูปแบบบทเรียน

1.4.7 สถานที่ ความถี่ และระยะเวลาที่ใช้สื่อสังคมในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียน พบว่า

1) สถานที่ที่ใช้สื่อสังคม โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมาก คือ ที่โรงเรียน

2) ความถี่ที่ใช้สื่อสังคม โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมาก คือ ใช้ทุกวัน

3) ระยะเวลาที่เข้าใช้สื่อสังคม โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมาก คือ ระหว่าง เวลา 08.00-12.00 น.

1.4.8 ปัญหาการใช้สื่อสังคมเพื่อการเรียนภาษาอังกฤษ พบว่า โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมาก คือ ปัญหาที่เกิดจากการไม่มีประสิทธิภาพของระบบเครือข่าย

2. อภิปรายผล

จากการวิจัยเรื่อง การใช้สื่อสังคมเพื่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ผู้วิจัยได้อภิปรายผล ดังนี้

2.1 วัตถุประสงค์ของการใช้สื่อสังคมเพื่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียน พบว่า นักเรียนมีวัตถุประสงค์ในการใช้สื่อสังคม เพื่อการเรียนรู้คำศัพท์ ทั้งนี้เป็นเพราะในการเรียนภาษาอังกฤษนักเรียนต้องเรียน การอ่านและการเขียน ซึ่งนักเรียนจะต้องรู้คำศัพท์ นักเรียนจึงใช้สื่อสังคมในการเรียน การค้นหา และการแปลคำศัพท์ โดยเฉพาะในสื่อสังคมนั้นมีความหลากหลายในการนำเสนอเกี่ยวกับคำศัพท์ ในรูปแบบภาพนิ่ง ภาพเคลื่อนไหว มีตัวอักษรและมีการอ่านออกเสียงของคำศัพท์ประกอบ

2.2 ประโยชน์ของนักเรียนที่เรียนด้วยสื่อสังคมในการเรียนภาษาอังกฤษ พบว่า ประโยชน์ที่ได้รับ ทำให้เกิดการเรียนรู้อารมณ์ร่วมกันกับเพื่อนในห้องเรียนในการเรียนภาษาอังกฤษ ทั้งนี้เป็นเพราะนักเรียนและเพื่อนในห้องเรียนใช้สื่อสังคมประเภทเดียวกัน โดยติดต่อสื่อสารกัน โดยใช้สมาร์ตโฟน ในการทำงานร่วมกันตามที่ครูได้มอบหมายงานผ่านสื่อสังคม

2.3 ประเภทของสื่อสังคมที่นักเรียนใช้ในการเรียนภาษาอังกฤษ พบว่า นักเรียนใช้สื่อสังคมประเภทยูทูป ทั้งนี้เป็นเพราะครูได้กำหนดแหล่งเรียนรู้และมอบหมายงานให้นักเรียนไปศึกษาค้นคว้าในยูทูป อีกทั้งยูทูปมีทั้ง ภาพนิ่ง ภาพเคลื่อนไหวและเสียงทำให้น่าสนใจมากขึ้น

การใช้สื่อสังคมประเภทยูทูป พบว่า นักเรียนใช้ยูทูปเพื่อเป็นแหล่งความรู้และฝึกทักษะภาษาอังกฤษ ทั้งนี้เป็นเพราะยูทูปมีทั้ง ภาพนิ่ง ภาพเคลื่อนไหว และเสียง มีทุกระดับและทุกหัวข้อเรื่องในการเรียนภาษาอังกฤษ

2.4 การใช้สื่อสังคมในการเรียนทักษะภาษาอังกฤษของนักเรียนที่เรียนด้วยสื่อสังคม
พบว่า ทักษะการอ่านมากที่สุด ทั้งนี้เป็นเพราะทักษะการอ่านทำให้นักเรียนได้ฝึกการฟัง การพูด การเขียน การอ่านและคำศัพท์ อย่างไรก็ตามงานวิจัยที่ศึกษาในด้านการอ่านในเนื้อหาสาระวิชาภาษาอังกฤษที่เรียนด้วยสื่อสังคมยังไม่มีมากนัก แต่ก็มีผลการวิจัยของ กรูธรีและคณะ (Gruthrie, Wigfield และ Von Secker, 2000) ได้ศึกษาถึงแรงจูงใจในการอ่านในกลุ่มของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นที่มีแรงจูงใจสูงจะมีความสามารถในการอ่านสูงขึ้น

2.5 คุณภาพของบทเรียนของสื่อสังคมที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียน พบว่า เนื้อหาในบทเรียนเหมาะกับระดับนักเรียน ทั้งนี้เพราะในบทเรียนอธิบายเนื้อหาได้ชัดเจนในเรื่อง การอ่าน การฟัง การพูด และการเขียนของสื่อสังคมที่หลากหลายนักเรียนจึงสามารถเลือกศึกษาให้เหมาะสมกับระดับตนเองได้

รูปแบบของบทเรียนของสื่อสังคมที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียน พบว่า นิยมศึกษาจากนิทาน ทั้งนี้เพราะว่า นักเรียนนิยมใช้ยูทูปในการค้นคว้าความรู้ในการฝึกทักษะภาษาอังกฤษ เรียนรู้คำศัพท์ ที่เป็นนิทาน ซึ่งนิทานเป็นเรื่องที่ให้ความสนุกและให้ความรู้

2.6 สถานที่ที่ใช้สื่อสังคมในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียน พบว่า

สถานที่ที่ใช้สื่อสังคมในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียน คือ โรงเรียน ทั้งนี้เป็นเพราะในการเรียนภาษาอังกฤษ ครูจะให้นักเรียนศึกษาค้นคว้าในสื่อสังคมประเภท ภูเก็ต และยูทูป ซึ่งเป็นนโยบายของผู้บริหารโรงเรียน

ความถี่ในการใช้สื่อสังคมในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียน พบว่า นักเรียนใช้ทุกวัน ทั้งนี้เพราะว่าหลักสูตรสถานศึกษาได้จัดให้มีการเรียนภาษาอังกฤษ สัปดาห์ละ 3 วัน ซึ่งครูได้มอบหมายงานให้นักเรียนทำผ่านสื่อสังคม นักเรียนจึงต้องใช้สื่อสังคมในการเรียนภาษาอังกฤษทุกวัน

ระยะเวลาที่ใช้สื่อสังคมของนักเรียน คือ ระยะเวลา 08.00-12.00 น. ทั้งนี้เป็นเพราะนโยบายของโรงเรียนที่ได้จัดตารางสอนให้รายวิชาภาษาอังกฤษ ซึ่งเป็นวิชาภาคบังคับให้อยู่ช่วงเวลาตอนเช้า และครูได้มอบหมายงานให้นักเรียนจึงใช้สื่อสังคมในช่วงเวลานี้สูงสุด ซึ่งไม่สอดคล้องกับ เฟื่องฟ้า หิรัญกาญจน์ (2556) ทำวิจัยเรื่อง พฤติกรรมการใช้สื่อสังคมออนไลน์ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 11 เขตพื้นที่จังหวัดสุราษฎร์ธานี พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีการเข้าใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์โดยมีช่วงเวลาในการเข้าใช้ คือ ช่วงเย็น (16.00 น.-19.00 น.) - ช่วงกลางคืน (19.00 น.-24.00 น.)

2.7 ปัญหาการใช้สื่อสังคมเพื่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียน พบว่า เกิดจากประสิทธิภาพของระบบเครือข่าย ทั้งนี้เป็นเพราะนักเรียนและบุคลากรใช้งานระบบเครือข่าย

อินเทอร์เน็ตของโรงเรียนซึ่งมีเพียงเครือข่ายเดียว ส่งผลให้ประสิทธิภาพของระบบเครือข่ายลดลง และเข้าถึงสื่อสังคมซ้ำ สอดคล้องกับ ฌฐกฤดา นรชาญ (2557) ทำวิจัยเรื่อง สภาพ ปัญหา และความ ต้องการสื่อสังคมออนไลน์เพื่อการเรียนรู้ของนักเรียน ระดับมัธยมศึกษา ในสถานศึกษาสังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษาเขต 34 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีปัญหาการใช้สื่อ สังคมออนไลน์เพื่อการเรียนรู้ คือ ระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ตล่าช้า

3. ข้อเสนอแนะ

3.1 ข้อเสนอแนะในการนำผลวิจัยไปใช้

3.1.1 ครูควรให้คำแนะนำและมอบหมายงานผ่านสื่อสังคมให้นักเรียนค้นคว้าใน ด้านไวยากรณ์ให้มากขึ้น

3.1.2 ครูควรส่งเสริมและเป็นผู้ให้การช่วยเหลือในการติดต่อสื่อสารกับเจ้าของ ภาษา

3.1.3 ครูควรให้คำแนะนำส่งเสริมการใช้ทวิตเตอร์ในการเรียนภาษาอังกฤษเพิ่ม มากขึ้น และมอบหมายงานผ่านทวิตเตอร์

3.1.4 ครูควรให้คำแนะนำและส่งเสริมช่องทางในการฝึกฝนทักษะภาษาอังกฤษ ด้านไวยากรณ์ที่มีความหลากหลายและน่าสนใจ

3.1.5 ครูควรรวบรวมข้อมูลทางด้านเนื้อหาในสื่อสังคมที่มีภาพนิ่งที่น่าสนใจไว้ เป็นแนวทางในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียน ไม่ว่าจะเป็นภาพนิ่งพร้อมคำศัพท์ หรือภาพนิ่งที่มี เสียงคำศัพท์ประกอบ

3.1.6 ครูควรที่จะส่งเสริมให้นักเรียนรู้จักค้นคว้าหาข้อมูลเพิ่มเติม โดยชี้แนะ ช่องทางในการค้นหาข้อมูลให้นักเรียนเกิดความสนใจที่จะเรียนรู้มากขึ้น

3.1.7 โรงเรียนควรแก้ไขประสิทธิภาพของระบบเครือข่ายให้เพียงพอต่อจำนวน การใช้ของบุคลากรและนักเรียน

3.2 ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

3.2.1 ควรศึกษากับนักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย เพื่อจะทำได้ ผลการวิจัยที่ครอบคลุมกลุ่มเป้าหมายทุกกลุ่ม

3.2.2 ควรศึกษาในรูปแบบการวิจัยเชิงสำรวจเกี่ยวกับความคิดเห็นของนักเรียนใน การใช้สื่อสังคมในการเรียนภาษาอังกฤษในการเรียนร่วมกับเพื่อน การเรียนแบบกลุ่ม ในด้าน ประโยชน์และปัญหาที่เกิดขึ้น

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- แก้วตา กรุงวงศ์. (2555). การใช้โซเชียลมีเดียเพื่อการศึกษา. วารสารวิชาการมหาวิทยาลัย.
 หอการค้าไทย ฉบับพิเศษ: 128-137.
- กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและสื่อสาร. (2559). สิ่งพิมพ์เผยแพร่: *SMART SOCIAL MEDIA
 รู้เท่าทันสื่อสังคมออนไลน์อย่างสร้างสรรค์*.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ.2551*. กรุงเทพฯ:
 โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
_____. (2557). *แนวปฏิบัติตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง นโยบายการ ปฏิรูปการ
 เรียนการสอนภาษาอังกฤษ*. กรุงเทพฯ: จามจุรีโปรดักส์.
_____. (2549). *แผนยุทธศาสตร์ปฏิรูปการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อเพิ่มขีด
 ความสามารถในการแข่งขันของประเทศ (พ.ศ.2549 – 2553)*. สืบค้นจาก
 www.moe.go.th/web_studyenglish/p_eng_2549-2553.doc.
- กานดา รุณนะพงศา สายแก้ว. (2554). *สื่อสังคมออนไลน์*. สืบค้นจาก [http://www.
 slideshare.net/krunapon/social-media-5661152](http://www.slideshare.net/krunapon/social-media-5661152).
- เจนนิษฐ์ มิ่งศิริธรรม. (2559). *การออกแบบสื่อการศึกษาสร้างสรรค์*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่ง
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- คเชนทร์ กองพิลา. (2558). *โครงการงาน โดยใช้สื่อสังคมออนไลน์เป็นฐานเพื่อพัฒนาการคิดวิเคราะห์.
 (วิทยานิพนธ์ปริญญาปรัชญาดุษฎีบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์)*. มหาวิทยาลัยขอนแก่น,
 ขอนแก่น.
- ชลธิชา ศรีสุข. (2553). *ชุดการเรียนรู้ด้วยคอมพิวเตอร์ผ่านเครือข่าย กลุ่มสาระการเรียนรู้
 ภาษาต่างประเทศเรื่องภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวันสำหรับนักเรียน
 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ใน โรงเรียนเขตพื้นที่การศึกษาเฉลิมพระเกียรติ 2. (วิทยานิพนธ์
 ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์)*. มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช,
 นนทบุรี.
- จิตภา สิทธีรัตน์. (2558). *การจัดการชั้นเรียนภาษาอังกฤษ. ประมวลสาระชุดวิชา การจัด
 ประสบการณ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษ. หน่วยที่ 5 นนทบุรี: สำนักพิมพ์
 มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.*

- ณัฐฤตา นรชาญ. (2557). *สภาพ ปัญหา และความต้องการสื่อสังคมออนไลน์เพื่อการเรียนรู้ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา ในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษาเขต 34. (การศึกษาค้นคว้าอิสระปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์). มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราชา, นนทบุรี.*
- ฐปทอง กว้างสวัสดิ์. (2557). *การสอนภาษาอังกฤษด้วยเทคโนโลยี. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.*
- เฟื่องฟ้า หิรัญกาญจน์. (2556). *พฤติกรรมการใช้สื่อสังคมออนไลน์ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย สังกัด สพม 11 เขตพื้นที่ จังหวัดสุราษฎร์ธานี. (การศึกษาค้นคว้าอิสระปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์). มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์, นครศรีธรรมราช.*
- ประภาพรรณ เทเวลา. (2554). *การจัดการเรียนรู้ด้วยแผนการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิคเรียนด้วยช่วยกัน (Learning Together) โดยใช้บทเรียนสำเร็จรูป วิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง การใช้พจนานุกรม อังกฤษ - ไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. (วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์). มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม, มหาสารคาม.*
- เปมิกา คำโย. (2555). *ผลการเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วยโปรแกรมบทเรียน เรื่อง Article ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. (การศึกษาค้นคว้าอิสระปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์). มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, มหาสารคาม.*
- พิชิต วิตบุญรักษ์. (2554). สื่อสังคมออนไลน์: สื่อแห่งอนาคต. *วารสารนักบริหาร*, 31(4), 99-103.
- กุ่มณี ศิริพรไพบูลย์. (2556). *การใช้บริการสื่อสังคมออนไลน์ในฐานะเครื่องมือทางการศึกษารายวิชาภาษาอังกฤษผ่านสื่อและเทคโนโลยีของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา วิทยาเขตภาคพายัพ เชียงใหม่. (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์). มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา, เชียงใหม่.*
- ภิเชก ชัยนิรันดร์. (2553). *การตลาดแนวใหม่ผ่าน Social Media. กรุงเทพฯ: ซีเอ็ดยูเคชั่น.*
- _____. (2556). *Online Marketing of SMES. หนองคาย: มหาวิทยาลัยขอนแก่น วิทยาเขตหนองคาย.*
- มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ในพระบรมราชูปถัมภ์. (2553). *คู่มือการจัดระบบการเรียนการสอนที่ยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลางเรียนรู้. พระนครศรีอยุธยา: โรงพิมพ์เทียนวัฒนาพรินท์ ตั้ง.*
- รุ่งทิพย์ รัตนทานุสร. (2544). *การสอนภาษาอังกฤษที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ. วารสารราชภัฏกรุงเทพฯ, 7(14):66-67.*

- ราชบัณฑิตยสถาน. (2546). *พจนานุกรมฉบับบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542*. กรุงเทพฯ: นานมีบุ๊คส์พับลิเคชั่นส์.
- วิมลศรี ภัคดี. (2557). *การพัฒนาสื่อเสริมทักษะการเรียนรู้การพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ด้วยการ์ตูนแอนิเมชัน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์). มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์, บุรีรัมย์.
- วรรณรี คำปัญญา. (2558). *การใช้วิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางในการเล่านิทานเพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษและความรู้คำศัพท์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1*. (การศึกษาค้นคว้าอิสระศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์). มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, เชียงใหม่.
- ศิตา เขี่ยมขันติถาวร. (2557). *สื่อและกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ (อ่าน-เขียน). ประมวลสาระชุดวิชา การพัฒนาบทเรียนและสื่อการสอนภาษาอังกฤษ*. นนทบุรี: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.
- สรลชญา เฟื่องฟู. (2552). *การสร้างบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนเพื่อการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1*. (การศึกษาค้นคว้าอิสระศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์). มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, เชียงใหม่.
- สาริพันธ์ สุภวรรณ (2558). *การเรียนการสอนผ่านสื่อสังคมออนไลน์. เอกสารการสอนชุดวิชาสื่อการศึกษาพัฒนาสรร*. หน่วยที่ 10 นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.
- สุคนธ์ สิ้นขวานนท์. (2553). *นวัตกรรมการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาคุณภาพของเยาวชน*. (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพฯ: ห้างหุ้นส่วนจำกัด 9119 เทคนิควิธีคิด.
- แสงเดือน ผ่องพุ่ม. (2556). *สื่อสังคมออนไลน์: แนวทางการนำมาประยุกต์ใช้. บทความวิชาการสำนักวิชาการ สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา*, 3(20), 1-17.
- แสงระวี ดอนแก้วบัว. (2558). *ภาษาศาสตร์สำหรับครูสอนภาษาอังกฤษ*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2559). *แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560-2564)*. สืบค้นจาก http://www.nesdb.go.th/ewt_news.php?nid=6420.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2548). *การเรียนการสอนภาษาอังกฤษ*. สืบค้นจาก http://supervis-nited.blogspot.com/2008/07/blog-post_4466.html.
- สำนักเทคโนโลยีเพื่อการเรียนการสอน. (2552). *โครงการก้าวใหม่ของครูไทย ก้าวไกลด้วย Social Media*. สืบค้นจาก <https://hooahz.wordpress.com/tag/social-media/page/3>.

- สำนักเทคโนโลยีเพื่อการเรียนการสอน. (2554). *ที่มาของบล็อก*. สืบค้นจาก <http://smeducation.wordpress.com/about>.
- สภากรหนังสือพิมพ์แห่งชาติ. (2553). *แนวปฏิบัติ เรื่อง การใช้สื่อสังคมออนไลน์ของสื่อมวลชน พ.ศ. 2553 หมวด 1 บททั่วไป*. สืบค้นจาก <http://www.presscouncil.or.th>.
- แอนนา ปิติวงษ์. (2556). *การใช้สื่อสังคมออนไลน์เพื่อการเรียนตามความคิดเห็นของนักศึกษาปริญญาตรี คณะเทคโนโลยีสารสนเทศ มหาวิทยาลัยศรีปทุม วิทยาเขตชลบุรี*. (การศึกษาค้นคว้าอิสระปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์). มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, นนทบุรี.
- อิทธิพล ปรีดิประสงค์. (2552). *แนวคิดพื้นฐานในการสร้างสรรค์ชุมชนออนไลน์*. สืบค้นจาก <http://gotoknow.org/blog/virtualcommunitymanagement/288469>.
- Best, John W. and Kahn, James V. (1986). *Research in Education*. 5th ed. New Jersey. Prentice-Hall.
- Chris Brogan. (2010). *Social Media 101: Tactics and Tips to Develop Your Business Online*. New Jersey: John Wiley & Sons.
- Cronbach Lee Joseph. (1974). *Essentials of Psychological testing*. New York: Harper and Row.
- Guthrie, J., Wigfield, A., & Von Secker, C. (2000). *Effects of integrated instruction on motivation and strategy use in reading*. *Journal of Educational Psychology*, 92, 331-341.
- Lafferty, Peter and Rowe, Julain. (1995). *The Hutchison Dictionary of Science*. 2nd ed. Oxford. Great Britain. Helicon.
- Lon Safko and David K. Brake. (2009). *The Social Media Bible: Tactics, Tools, and Strategies for Business Success*. New Jersey: John Wiley & Sons.
- Krashen, Stephen D. (1981). *Effective Second Language Acquisition: Insights From research*. In *The Second Language Classroom: Directions For the 1980's*. New York: Oxford University Press.
- Williamson, Andy. (2013). *Social Media Guidelines for Parliaments*. Retrieved from: <http://www.ipu.org/PDF/publications/SMG2013EN.pdf>.
- Yamane, Taro. (1973). *Statistic: An Introductory Analysis*, 3rd New York: Harper & Row.

ภาคผนวก

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

สภามหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

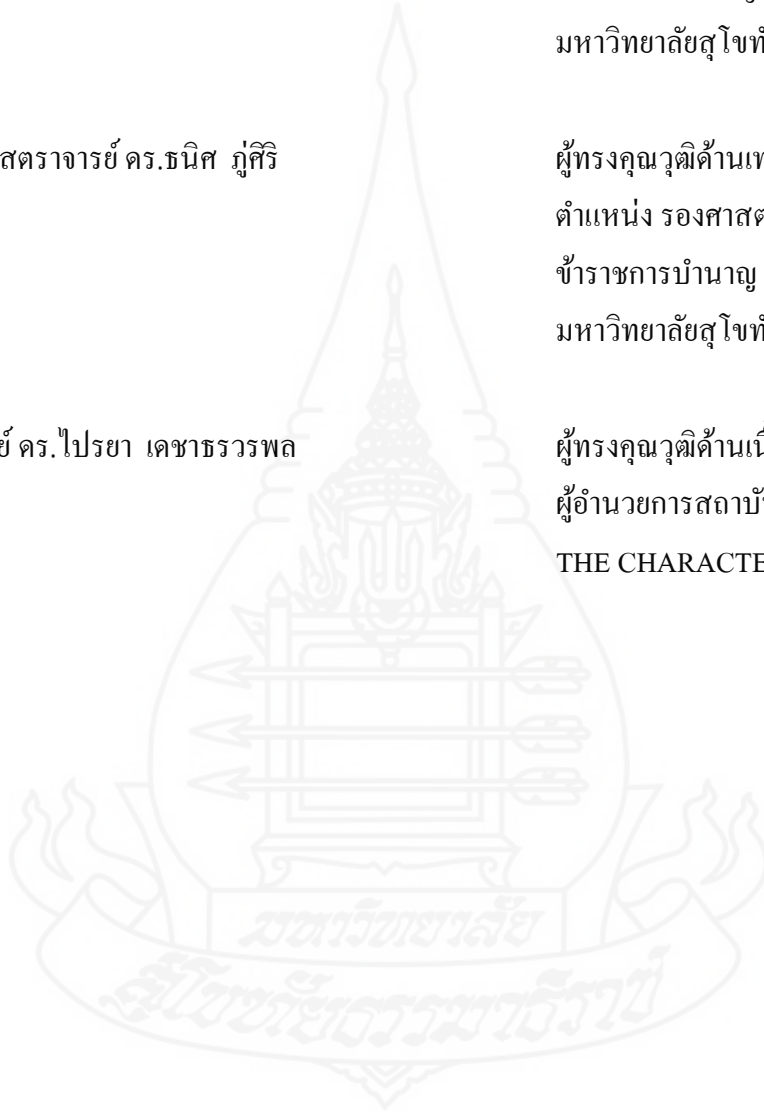
ภาคผนวก ก

รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

1. รองศาสตราจารย์ นवलเสนห์ วงศ์เชิดธรรม	ผู้ทรงคุณวุฒิด้านวัดและประเมินผล
ตำแหน่ง รองศาสตราจารย์ ระดับ 9
ข้าราชการบำนาญ
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช
2. รองศาสตราจารย์ ดร.ธนิศ ภูศิริ	ผู้ทรงคุณวุฒิด้านเทคโนโลยีการศึกษา
ตำแหน่ง รองศาสตราจารย์ ระดับ 9
ข้าราชการบำนาญ
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช
3. อาจารย์ ดร.ไปรยา เดชาธรรมพล	ผู้ทรงคุณวุฒิด้านเนื้อหา
ผู้อำนวยการสถาบัน
THE CHARACTERS

ภาคผนวก ข
เครื่องมือการวิจัย

แบบสอบถามงานวิจัย

เรื่อง การใช้สื่อสังคมเพื่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1
โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการปราณบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

คำชี้แจง :

1. แบบสอบถามนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการใช้สื่อสังคมเพื่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการปราณบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์
2. แบบสอบถามชุดนี้มีทั้งหมด 9 ตอน คือ
 - ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป
 - ตอนที่ 2 วัตถุประสงค์ของการใช้สื่อสังคมเพื่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียน
 - ตอนที่ 3 ประโยชน์ของนักเรียนที่เรียนด้วยสื่อสังคมในการเรียนภาษาอังกฤษ
 - ตอนที่ 4 ประเภทของสื่อสังคมที่นักเรียนใช้ในการเรียนภาษาอังกฤษ
 - ตอนที่ 5 การใช้สื่อสังคมในการเรียนทักษะภาษาอังกฤษของนักเรียนที่เรียนด้วยสื่อสังคม
 - ตอนที่ 6 คุณภาพของบทเรียนและรูปแบบของสื่อสังคมที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียน
 - ตอนที่ 7 สถานที่ ความถี่ และระยะเวลาที่ใช้สื่อสังคมในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียน
 - ตอนที่ 8 ปัญหาการใช้สื่อสังคมเพื่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียน
 - ตอนที่ 9 ข้อเสนอแนะ
3. เพื่อประโยชน์ในการวิจัย ขอความอนุเคราะห์ตอบแบบสอบถาม โดยพิจารณาให้ตรงกับสภาพความเป็นจริงมากที่สุด
4. ผลการตอบแบบสอบถามที่ได้ใช้เพื่อการวิจัยเท่านั้น ไม่เกี่ยวข้องกับ การเรียนของนักเรียน

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

คำชี้แจง : โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน หน้าข้อความให้ตรงกับสภาพความเป็นจริงของท่าน

1. ข้อมูลทั่วไปของนักเรียนใช้สื่อสังคมเพื่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ

เพศ ชาย หญิง

2. ทักษะการใช้เครื่องมือและอุปกรณ์ที่นักเรียนใช้สื่อสังคมอยู่ในระดับใด

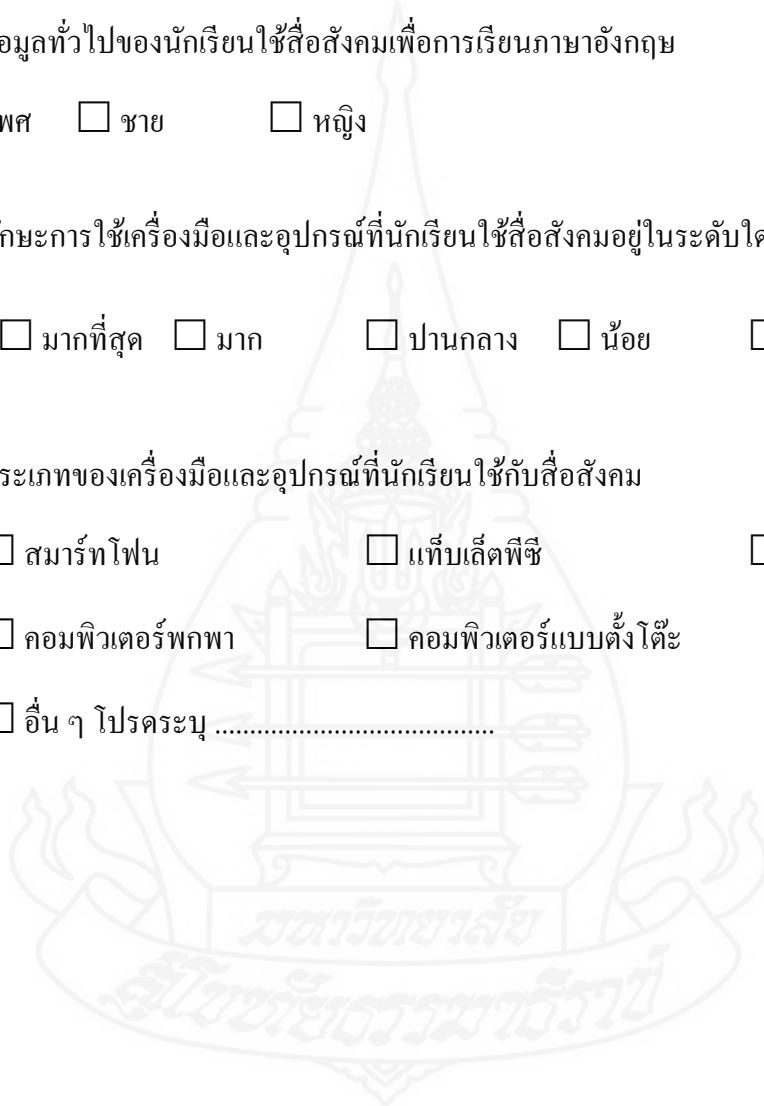
มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด

3. ประเภทของเครื่องมือและอุปกรณ์ที่นักเรียนใช้กับสื่อสังคม

สมาร์ทโฟน แท็บเล็ตพีซี สมาร์ททีวี

คอมพิวเตอร์พกพา คอมพิวเตอร์แบบตั้งโต๊ะ

อื่น ๆ โปรดระบุ

ตอนที่ 2 วัตถุประสงค์ของการใช้สื่อสังคมเพื่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียน

คำชี้แจง : โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ในช่องระดับที่ตรงกับการใช้/ความคิดเห็นของท่านมากที่สุด

ระดับความคิดเห็น

5	หมายถึง	การใช้/ความคิดเห็นมากที่สุด
4	หมายถึง	การใช้/ความคิดเห็นมาก
3	หมายถึง	การใช้/ความคิดเห็นปานกลาง
2	หมายถึง	การใช้/ความคิดเห็นน้อย
1	หมายถึง	การใช้/ความคิดเห็นน้อยที่สุด

วัตถุประสงค์ของการใช้สื่อสังคมเพื่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียน	ระดับการใช้/ ความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
2. วัตถุประสงค์ของการใช้สื่อสังคมเพื่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียน					
ด้านการฝึกทักษะในสื่อสังคมของนักเรียน					
1) ใช้เพื่อฝึกทักษะการอ่าน					
2) ใช้เพื่อฝึกทักษะการเขียน					
3) ใช้เพื่อฝึกทักษะการฟัง					
4) ใช้เพื่อฝึกทักษะการพูด					
ด้านการเรียนรู้คำศัพท์ในสื่อสังคมของนักเรียน					
1) ใช้เพื่อเรียนคำศัพท์					
2) ใช้เพื่อแปลความหมายของคำศัพท์					
ด้านการเรียนหลักไวยากรณ์ในสื่อสังคมของนักเรียน					
1) ใช้เพื่อเรียนหลักไวยากรณ์					
ด้านการศึกษาค้นคว้าข้อมูลในสื่อสังคมของนักเรียน					
1) ใช้เพื่อประกอบการทำรายงานภาษาอังกฤษ					
2) ใช้เพื่อการศึกษาค้นคว้าข้อมูล					
3) ใช้เพื่อแบ่งปันข้อมูลที่ได้ค้นคว้า					

วัตถุประสงค์ของการใช้สื่อสังคมเพื่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียน	ระดับการใช้/ ความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
ด้านการติดต่อสื่อสารในสื่อสังคมของนักเรียน					
1) ใช้เพื่อทำงานกลุ่มกับเพื่อนในการเรียน					
2) ใช้เพื่อติดต่อสื่อสารกับครู					

ตอนที่ 3 ประโยชน์ของนักเรียนที่เรียนด้วยสื่อสังคมในการเรียนภาษาอังกฤษ

คำชี้แจง : โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ในช่องระดับที่ตรงกับการใช้/ความคิดเห็นของท่านมากที่สุด

ระดับความคิดเห็น

5	หมายถึง	การใช้/ความคิดเห็นมากที่สุด
4	หมายถึง	การใช้/ความคิดเห็นมาก
3	หมายถึง	การใช้/ความคิดเห็นปานกลาง
2	หมายถึง	การใช้/ความคิดเห็นน้อย
1	หมายถึง	การใช้/ความคิดเห็นน้อยที่สุด

ประโยชน์ของนักเรียนที่เรียนด้วยสื่อสังคมในการเรียนภาษาอังกฤษ	ระดับการใช้/ ความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
3. ประโยชน์ของนักเรียนที่เรียนด้วยสื่อสังคมในการเรียนภาษาอังกฤษ					
ด้านความรู้ในการเรียนภาษาอังกฤษในสื่อสังคมของนักเรียน					
1) ทำให้มีแหล่งความรู้ในการเรียนภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้น					
2) ทำให้มีอิสระในการค้นคว้าการเรียนภาษาอังกฤษ					
3) ทำให้มีความรู้ในวิชาภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้น					
4) ทำให้เรียนสำเนียงภาษาอังกฤษที่แตกต่างกัน					
5) ทำให้เข้าใจในหลักไวยากรณ์มากขึ้น					
6) ทำให้จดจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษมากขึ้น					
7) ทำให้ทบทวนความรู้ภาษาอังกฤษนอกเวลาเรียนได้					
ด้านคุณลักษณะที่พึงประสงค์ในสื่อสังคมของนักเรียน					
1) ทำให้เกิดความมุ่งมั่นในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ					
2) ทำให้มีความสุขสานในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ					
3) ทำให้พบความแปลกใหม่ในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ					
4) ทำให้เกิดทัศนคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ					
5) ทำให้รักการเรียนภาษาอังกฤษ					

ประโยชน์ของนักเรียนที่เรียนด้วยสื่อสังคมในการเรียนภาษาอังกฤษ	ระดับการใช้/ ความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
6) ทำให้ต้องการเรียนภาษาอังกฤษมากยิ่งขึ้น					
7) เป็นการแสดงออกถึงความคิดสร้างสรรค์หรือการสร้างผลงานเกี่ยวกับภาษาอังกฤษ					
8) เป็นการแสดงออกถึงศักยภาพด้านภาษาอังกฤษของตนเอง					
ด้านการปฏิสัมพันธ์ในสื่อสังคมของนักเรียนในการใช้ภาษาอังกฤษ					
1) ทำให้เกิดปฏิสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับเพื่อนใหม่โดยใช้ภาษาอังกฤษ					
2) ทำให้เกิดปฏิสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับเจ้าของภาษา					
3) ทำให้เกิดการเรียนรู้อะไรร่วมกันกับเพื่อนในห้องเรียนในการเรียนภาษาอังกฤษ					

ตอนที่ 4 ประเภทของสื่อสังคมที่นักเรียนใช้ในการเรียนภาษาอังกฤษ

คำชี้แจง : โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ในช่องระดับที่ตรงกับการใช้/ความคิดเห็นของท่านมากที่สุด

ระดับความคิดเห็น

5	หมายถึง	การใช้/ความคิดเห็นมากที่สุด
4	หมายถึง	การใช้/ความคิดเห็นมาก
3	หมายถึง	การใช้/ความคิดเห็นปานกลาง
2	หมายถึง	การใช้/ความคิดเห็นน้อย
1	หมายถึง	การใช้/ความคิดเห็นน้อยที่สุด

ประเภทของสื่อสังคมที่นักเรียนใช้ในการเรียนภาษาอังกฤษ	ระดับการใช้/ ความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
4. ประเภทของสื่อสังคมที่นักเรียนใช้ในการเรียนภาษาอังกฤษ					
1) เฟซบุ๊ก					
2) ไลน์					
3) ยูทูบ					
4) ทวิตเตอร์					
5) กูเกิลพลัส					
6) อินสตาแกรม					
4.1 การใช้สื่อสังคมแต่ละประเภทที่นักเรียนใช้ในการเรียนภาษาอังกฤษ					
4.1.1 การใช้สื่อสังคมประเภทเฟซบุ๊กของนักเรียนในการเรียนภาษาอังกฤษ					
1) เพื่อแลกเปลี่ยนความรู้และได้ฝึกทักษะทางภาษาอังกฤษ					
2) เพื่อสร้างปฏิสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนด้วยกัน					
3) เพื่อสร้างปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน					
4) เพื่อทำกิจกรรมในวิชาภาษาอังกฤษ					
4.1.2 การใช้สื่อสังคมประเภทไลน์ของนักเรียนในการเรียนภาษาอังกฤษ					
1) เพื่อแลกเปลี่ยนความรู้และได้ฝึกทักษะทางภาษาอังกฤษ					

ประเภทของสื่อสังคมที่นักเรียนใช้ในการเรียนภาษาอังกฤษ	ระดับการใช้/ ความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
2) เพื่อสร้างปฏิสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนด้วยกัน					
3) เพื่อสร้างปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน					
4) เพื่อทำกิจกรรมในวิชาภาษาอังกฤษ					
5) เพื่อนัดหมายกิจกรรมการเรียน					
4.1.3 การใช้สื่อสังคมประเภทยูทูปของนักเรียนในการเรียนภาษาอังกฤษ					
1) เพื่อเป็นแหล่งความรู้และได้ฝึกทักษะทางภาษาอังกฤษ					
2) เพื่อสร้างปฏิสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนด้วยกัน					
3) เพื่อสร้างปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน					
4) เพื่อทำกิจกรรมในวิชาภาษาอังกฤษ					
5) เพื่อสืบค้นสารสนเทศในวิชาภาษาอังกฤษ					
4.1.4 การใช้สื่อสังคมประเภททวิตเตอร์ของนักเรียนในการเรียนภาษาอังกฤษ					
1) เพื่อแลกเปลี่ยนความรู้และได้ฝึกทักษะทางภาษาอังกฤษ					
2) เพื่อสร้างปฏิสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนด้วยกัน					
3) เพื่อสร้างปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน					
4) เพื่อทำกิจกรรมในวิชาภาษาอังกฤษ					
5) เพื่อนัดหมายกิจกรรมการเรียน					
4.1.5 การใช้สื่อสังคมประเภทยูทิลิตี้ของนักเรียนในการเรียนภาษาอังกฤษ					
1) เพื่อแลกเปลี่ยนความรู้และได้ฝึกทักษะทางภาษาอังกฤษ					
2) เพื่อสร้างปฏิสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนด้วยกัน					
3) เพื่อสร้างปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน					
4) เพื่อทำกิจกรรมในวิชาภาษาอังกฤษ					
5) เพื่อนัดหมายกิจกรรมการเรียน					
4.1.6 การใช้สื่อสังคมประเภทอินสตาแกรมของนักเรียนในการเรียนภาษาอังกฤษ					
1) เพื่อแลกเปลี่ยนความรู้และได้ฝึกทักษะทางภาษาอังกฤษ					
2) เพื่อสร้างปฏิสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนด้วยกัน					
3) เพื่อสร้างปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน					

ประเภทของสื่อสังคมที่นักเรียนใช้ในการเรียนภาษาอังกฤษ	ระดับการใช้/ ความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
4) เพื่อทำกิจกรรมในวิชาภาษาอังกฤษ					

ตอนที่ 5 การใช้สื่อสังคมในการเรียนทักษะภาษาอังกฤษของนักเรียนที่เรียนด้วยสื่อสังคม

คำชี้แจง : โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ในช่องระดับที่ตรงกับการใช้/ความคิดเห็นของท่านมากที่สุด

ระดับความคิดเห็น

5	หมายถึง	การใช้/ความคิดเห็นมากที่สุด
4	หมายถึง	การใช้/ความคิดเห็นมาก
3	หมายถึง	การใช้/ความคิดเห็นปานกลาง
2	หมายถึง	การใช้/ความคิดเห็นน้อย
1	หมายถึง	การใช้/ความคิดเห็นน้อยที่สุด

การใช้สื่อสังคมในการเรียนทักษะภาษาอังกฤษของนักเรียน ที่เรียนด้วยสื่อสังคม	ระดับการใช้/ ความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
5. การใช้สื่อสังคมในการเรียนทักษะภาษาอังกฤษของนักเรียนที่เรียนด้วยสื่อสังคม					
1) ทักษะคำศัพท์					
2) ทักษะไวยากรณ์					
3) ทักษะด้านการฟัง					
4) ทักษะด้านการพูด					
5) ทักษะด้านการอ่าน					
6) ทักษะด้านการเขียน					

ตอนที่ 6 คุณภาพของบทเรียนและรูปแบบของสื่อสังคมที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียน

คำชี้แจง : โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ในช่องระดับที่ตรงกับการใช้/ความคิดเห็นของท่านมากที่สุด

ระดับความคิดเห็น

5	หมายถึง	การใช้/ความคิดเห็นมากที่สุด
4	หมายถึง	การใช้/ความคิดเห็นมาก
3	หมายถึง	การใช้/ความคิดเห็นปานกลาง
2	หมายถึง	การใช้/ความคิดเห็นน้อย
1	หมายถึง	การใช้/ความคิดเห็นน้อยที่สุด

คุณภาพของบทเรียนและรูปแบบของสื่อสังคมที่มีต่อการเรียน ภาษาอังกฤษของนักเรียน	ระดับการใช้/ ความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
6. คุณภาพของบทเรียนของสื่อสังคมที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียน					
6.1 คุณภาพเนื้อหาของบทเรียนของสื่อสังคมที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียน					
1) เนื้อหาครอบคลุมบทเรียน					
2) เนื้อหาในบทเรียนเหมาะสมกับระดับนักเรียน					
3) เนื้อหามีปริมาณพอเหมาะ					
4) เนื้อหามีความน่าสนใจ					
5) เนื้อหาเข้าใจง่าย					
6) เนื้อหาสามารถนำความรู้มาใช้ในการเรียน					
7) เนื้อหาให้ความรู้เพื่อพัฒนาตนเองในการดำเนินชีวิต					
6.2 คุณภาพการนำเสนอบทเรียนของสื่อสังคมที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียน					
1) มีความชัดเจนของคำอธิบายในบทเรียน					
2) มีการสรุปเนื้อหาในบทเรียน					
3) มีกิจกรรมการเรียนที่หลากหลาย					
4) มีการให้ผลย้อนกลับทันทีของกิจกรรมในบทเรียน					
5) มีการประเมินผลการเรียนในบทเรียน					

คุณภาพของบทเรียนและรูปแบบของสื่อสังคมที่มีต่อการเรียน ภาษาอังกฤษของนักเรียน	ระดับการใช้/ ความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
6.3 คุณภาพของบทเรียนด้านภาพนิ่ง ภาพเคลื่อนไหว และเสียง ของการใช้สื่อสังคมที่มีต่อการเรียน ภาษาอังกฤษของนักเรียน					
1) ภาพนิ่งมีความชัดเจน					
2) ภาพนิ่งน่าสนใจ					
3) ภาพนิ่งช่วยให้เข้าใจเนื้อหาภาษาอังกฤษ					
4) ภาพเคลื่อนไหวมีความชัดเจน					
5) ภาพเคลื่อนไหวน่าสนใจ					
6) ภาพเคลื่อนไหวช่วยให้เข้าใจเนื้อหาภาษาอังกฤษ					
7) ภาพเคลื่อนไหวแสดงวิธีการใช้ทักษะภาษาอังกฤษ					
8) เสียงพูดภาษาอังกฤษในภาพเคลื่อนไหวมีความชัดเจน					
6.4 คุณภาพด้านการออกแบบทางเทคนิคในบทเรียนของสื่อสังคมที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษของ นักเรียน					
1) รูปแบบของตัวอักษรอ่านได้ง่าย					
2) ขนาดตัวอักษรมองเห็นได้ชัดเจน					
3) สีของตัวอักษรมองเห็นได้ชัดเจน					
4) สีของจอภาพทำให้สบายตาเมื่อมอง					
5) การจัดวางภาพวางตำแหน่งได้เหมาะสม					
6) การวางตำแหน่งของเมนูใช้ง่าย					
7) การวางตำแหน่งของเนื้อหามองเห็นได้ชัดเจน					
6.5 รูปแบบของบทเรียนของสื่อสังคมที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียน					
1) ละคร					
2) การ์ตูน					
3) นิทานในรูปแบบบทเรียน					
4) การสอนเสมือนในห้องเรียน					
5) การสอนสด					
6) การสัมภาษณ์					

ตอนที่ 7 สถานที่ ความถี่ และระยะเวลาที่ใช้สื่อสังคมในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียน

คำชี้แจง : โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ในช่องระดับที่ตรงกับการใช้/ความคิดเห็นของท่านมากที่สุด

ระดับความคิดเห็น

5	หมายถึง	การใช้/ความคิดเห็นมากที่สุด
4	หมายถึง	การใช้/ความคิดเห็นมาก
3	หมายถึง	การใช้/ความคิดเห็นปานกลาง
2	หมายถึง	การใช้/ความคิดเห็นน้อย
1	หมายถึง	การใช้/ความคิดเห็นน้อยที่สุด

สถานที่ ความถี่ และระยะเวลาที่ใช้สื่อสังคม ในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียน	ระดับการใช้/ ความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
7. สถานที่ ความถี่ และระยะเวลาที่ใช้สื่อสังคมในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียน					
7.1 สถานที่ที่ใช้สื่อสังคมในการเรียนอังกฤษของนักเรียน					
1) บ้าน					
2) โรงเรียน					
3) ห้างสรรพสินค้า					
4) ร้านอินเทอร์เน็ต					
5) ทุกสถานที่					
7.2 ความถี่ที่ใช้สื่อสังคมในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียน					
1) ใช้วันละ 1 ครั้ง					
2) ใช้มากกว่าวันละ 1 ครั้ง					
3) ใช้ทุกวัน					
4) 1-2 วัน/สัปดาห์					
5) 3-4 วัน/สัปดาห์					
6) 5-6 วัน/สัปดาห์					
7.3 ระยะเวลาที่เข้าใช้สื่อสังคมในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียน					
1) เวลา 08.00-12.00 น.					

สถานที่ ความถี่ และระยะเวลาที่ใช้สื่อสังคม ในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียน	ระดับการใช้/ ความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
7. สถานที่ ความถี่ และระยะเวลาที่ใช้สื่อสังคมในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียน					
2) เวลา 13.00-16.00 น.					
3) เวลา 17.00-20.00 น.					
4) ตั้งแต่ เวลา 20.00 น. ขึ้นไป					

ตอนที่ 8 ปัญหาการใช้สื่อสังคมเพื่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียน

คำชี้แจง : โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ในช่องระดับที่ตรงกับการใช้/ความคิดเห็นของท่านมากที่สุด

ระดับความคิดเห็น

5	หมายถึง	การใช้/ความคิดเห็นมากที่สุด
4	หมายถึง	การใช้/ความคิดเห็นมาก
3	หมายถึง	การใช้/ความคิดเห็นปานกลาง
2	หมายถึง	การใช้/ความคิดเห็นน้อย
1	หมายถึง	การใช้/ความคิดเห็นน้อยที่สุด

ปัญหาการใช้สื่อสังคมเพื่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียน	ระดับการใช้/ ความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
8. ปัญหาการใช้สื่อสังคมเพื่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียน					
1) ปัญหาการใช้สื่อสังคมของนักเรียนด้านความสามารถและทักษะ					
2) ปัญหาการใช้สื่อสังคมด้านการไม่มีอุปกรณ์และระบบเครือข่าย					
3) ปัญหาการใช้สื่อสังคมที่เกิดจากการไม่มีประสิทธิภาพของระบบเครือข่าย					
4) ปัญหาจากเนื้อหาของสื่อสังคมขาดการปรับแก้ให้ทันสมัย					
5) ปัญหาของเสียงภาษาอังกฤษที่ชาวต่างชาติออกเสียงในสื่อสังคม					
6) ปัญหาของนักเรียนในด้านเวลาในการใช้สื่อสังคม					
7) ปัญหาของครูไม่มอบหมายงานที่ให้ค้นคว้าผ่านสื่อสังคม					

ตอนที่ 9 ข้อเสนอแนะ

1. วัตถุประสงค์ของการใช้สื่อสังคมเพื่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียน

.....
.....
.....

2. ประโยชน์ของนักเรียนที่เรียนด้วยสื่อสังคมในการเรียนภาษาอังกฤษ

.....
.....
.....

3. ประเภทของสื่อสังคมที่นักเรียนนักเรียนใช้ในการเรียนภาษาอังกฤษ

.....
.....
.....

4. การใช้สื่อสังคมในการเรียนทักษะภาษาอังกฤษของนักเรียนที่เรียนด้วยสื่อสังคม

.....
.....
.....

5. คุณภาพของบทเรียนและรูปแบบของสื่อสังคมที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียน

.....

.....

.....

6. สถานที่ ความถี่ และระยะเวลาที่ใช้สื่อสังคมในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียน

.....

.....

.....

7. ปัญหาการใช้สื่อสังคมเพื่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียน

.....

.....

.....

8. อื่นๆ

.....

.....

.....

ผู้วิจัยขอขอบคุณท่านที่ได้ให้ความร่วมมือ

ภาคผนวก ค

แบบประเมินคุณภาพของแบบสอบถาม

แบบประเมินคุณภาพของผู้ทรงคุณวุฒิที่มีต่อแบบสอบถาม

.....

เรื่อง การใช้สื่อสังคมเพื่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1
โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการปราณบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

คำชี้แจง ขอให้ท่านผู้ทรงคุณวุฒิได้กรุณาแสดงความคิดเห็นของท่านที่มีต่อแบบสอบถามโดยเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องความคิดเห็นของท่านพร้อมเขียนข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์ในการนำไปพิจารณาปรับปรุงต่อไป

- +1 เมื่อแน่ใจว่าข้อคำถามมีความเหมาะสม
- 0 เมื่อไม่แน่ใจว่าคำถามมีความเหมาะสมหรือไม่
- 1 เมื่อแน่ใจว่าข้อคำถามไม่มีความเหมาะสม

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

จุดมุ่งหมายของการวิจัย	ข้อคำถาม	ความคิดเห็น		
		มีความเหมาะสม 1	ไม่แน่ใจ 0	ไม่มีความเหมาะสม -1
ข้อมูลทั่วไป	1. เพศ ☐ ชาย ☐ หญิง			
	2. ทักษะการใช้เครื่องมือและอุปกรณ์ที่นักเรียนใช้สื่อสังคมอยู่ในระดับใด ☐ มากที่สุด ☐ มาก ☐ ปานกลาง ☐ น้อย ☐ น้อยที่สุด			

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป (ต่อ)

จุดมุ่งหมาย ของการวิจัย	ข้อคำถาม	ความคิดเห็น		
		มีความ เหมาะสม 1	ไม่แน่ใจ 0	ไม่มีความ เหมาะสม -1
ข้อมูลทั่วไป	3. ประเภทของเครื่องมือและอุปกรณ์ที่ นักเรียนใช้กับสื่อสังคม ☐ สมาร์ทโฟน ☐ แท็บเล็ตพีซี ☐ สมาร์ททีวี ☐ คอมพิวเตอร์พกพา ☐ คอมพิวเตอร์แบบตั้งโต๊ะ ☐ อื่น ๆ โปรดระบุ			

ตอนที่ 2 วัตถุประสงค์ของการใช้สื่อสังคมเพื่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักเรียน

จุดมุ่งหมายของ การวิจัย	ข้อคำถาม	ความคิดเห็น		
		มีความ เหมาะสม 1	ไม่แน่ใจ 0	ไม่มีความ เหมาะสม -1
ด้านการฝึกทักษะ ในสื่อสังคมของ นักเรียน	1) ใช้เพื่อฝึกทักษะการอ่าน			
	2) ใช้เพื่อฝึกทักษะการเขียน			
	3) ใช้เพื่อฝึกทักษะการฟัง			
	4) ใช้เพื่อฝึกทักษะการพูด			
การเรียนรู้ คำศัพท์ในสื่อ สังคมของ นักเรียน	1) ใช้เพื่อเรียนคำศัพท์			
	2) ใช้เพื่อแปลความหมายของคำศัพท์			

ตอนที่ 2 วัตถุประสงค์ของการใช้สื่อสังคมเพื่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียน (ต่อ)

จุดมุ่งหมายของการวิจัย	ข้อความ	ความคิดเห็น		
		มีความเหมาะสม 1	ไม่แน่ใจ 0	ไม่มีความเหมาะสม -1
ด้านการเรียนหลักไวยากรณ์ในสื่อสังคมของนักเรียน	1) ใช้เพื่อเรียนหลักไวยากรณ์			
ด้านการศึกษาค้นคว้าข้อมูลในสื่อสังคมของนักเรียน	1) ใช้เพื่อประกอบการทำรายงานภาษาอังกฤษ			
	2) ใช้เพื่อการศึกษาค้นคว้าข้อมูล			
	3) ใช้เพื่อแบ่งปันข้อมูลที่ได้ค้นคว้า			
ด้านการติดต่อสื่อสารในสื่อสังคมของนักเรียน	1) ใช้เพื่อทำงานกลุ่มกับเพื่อนในการเรียน			
	2) ใช้เพื่อติดต่อสื่อสารกับครู			

ตอนที่ 3 ประโยชน์ของนักเรียนที่เรียนด้วยสื่อสังคมในการเรียนภาษาอังกฤษ

จุดมุ่งหมายของ การวิจัย	ข้อความถาม	ความคิดเห็น		
		มีความ เหมาะสม 1	ไม่แน่ใจ 0	ไม่มีความ เหมาะสม -1
ด้านความรู้ใน การเรียน ภาษาอังกฤษใน สื่อสังคมของ นักเรียน	1) ทำให้มีแหล่งความรู้ในการเรียนภาษาอังกฤษ เพิ่มขึ้น			
	2) ทำให้มีอิสระในการค้นคว้าการเรียน ภาษาอังกฤษ			
	3) ทำให้มีความรู้ในวิชาภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้น			
	4) ทำให้เรียนรู้สำเนียงภาษาอังกฤษที่แตกต่างกัน			
	5) ทำให้เข้าใจในหลักไวยากรณ์มากขึ้น			
	6) ทำให้จดจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษมากขึ้น			
	7) ทำให้ทบทวนความรู้ภาษาอังกฤษนอกเวลา เรียนได้			
ด้านคุณลักษณะ ที่พึงประสงค์ใน สื่อสังคมของ นักเรียน	1) ทำให้เกิดความมุ่งมั่นในการเรียนวิชา ภาษาอังกฤษ			
	2) ทำให้มีความสุขสนุกสนานในการเรียนวิชา ภาษาอังกฤษ			
	3) ทำให้พบความแปลกใหม่ในการเรียนวิชา ภาษาอังกฤษ			
	4) ทำให้เกิดทัศนคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ			
	5) ทำให้รักการเรียนภาษาอังกฤษ			
	6) ทำให้ต้องการเรียนภาษาอังกฤษมากยิ่งขึ้น			
	7) เป็นการแสดงออกถึงความคิดสร้างสรรค์หรือ การสร้างผลงานเกี่ยวกับภาษาอังกฤษ			
	8) เป็นการแสดงออกถึงศักยภาพด้านภาษาอังกฤษ ของตนเอง			

ตอนที่ 3 ประโยชน์ของนักเรียนที่เรียนด้วยสื่อสังคมในวิชาภาษาอังกฤษ (ต่อ)

จุดมุ่งหมายของ การวิจัย	ข้อคำถาม	ความคิดเห็น		
		มีความ เหมาะสม 1	ไม่แน่ใจ 0	ไม่มีความ เหมาะสม -1
ด้านการ ปฏิสัมพันธ์ในสื่อ สังคมของ นักเรียนในการใช้ ภาษาอังกฤษ	1) ทำให้เกิดปฏิสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับ เพื่อนใหม่โดยใช้ภาษาอังกฤษ			
	2) ทำให้เกิดปฏิสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับ เจ้าของภาษา			
	3) ทำให้เกิดการเรียนร่วมรู้ร่วมกันกับเพื่อน ในห้องเรียนในการเรียนภาษาอังกฤษ			

ตอนที่ 4 ประเภทของสื่อสังคมที่นักเรียนใช้ในการเรียนวิชาอังกฤษ

จุดมุ่งหมาย ของการวิจัย	ข้อคำถาม	ความคิดเห็น		
		มีความ เหมาะสม 1	ไม่แน่ใจ 0	ไม่มีความ เหมาะสม -1
4. ประเภทของ สื่อสังคมที่ นักเรียนใช้ใน การเรียน ภาษาอังกฤษ	1) เฟซบุ๊ก			
	2) ไลน์			
	3) ยูทูป			
	4) ทวิตเตอร์			
	5) กูเกิลพลัส			
	6) อินสตาแกรม			

ตอนที่ 4 ประเภทของสื่อสังคมที่นักเรียนใช้ในการเรียนวิชาอังกฤษ (ต่อ)

จุดมุ่งหมาย ของการวิจัย	ข้อความ	ความคิดเห็น		
		มีความ เหมาะสม 1	ไม่แน่ใจ 0	ไม่มีความ เหมาะสม -1
4.1 การใช้สื่อสังคมแต่ละประเภทที่นักเรียนใช้ในการเรียนภาษาอังกฤษ 4.1.1 การใช้สื่อสังคมประเภทเฟซบุ๊กของนักเรียนในการเรียนภาษาอังกฤษ	1) เพื่อแลกเปลี่ยนความรู้และได้ฝึกทักษะทางภาษาอังกฤษ			
	2) เพื่อสร้างปฏิสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนด้วยกัน			
	3) เพื่อสร้างปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน			
	4) เพื่อทำกิจกรรมในวิชาภาษาอังกฤษ			
4.1.2 การใช้สื่อสังคมประเภทไลน์ของนักเรียนในการเรียนภาษาอังกฤษ	1) เพื่อแลกเปลี่ยนความรู้และได้ฝึกทักษะทางภาษาอังกฤษ			
	2) เพื่อสร้างปฏิสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนด้วยกัน			
	3) เพื่อสร้างปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน			
	4) เพื่อทำกิจกรรมในวิชาภาษาอังกฤษ			
	5) เพื่อนัดหมายกิจกรรมการเรียน			

ตอนที่ 4 ประเภทของสื่อสังคมที่นักเรียนใช้ในการเรียนวิชาอังกฤษ (ต่อ)

จุดมุ่งหมาย ของการวิจัย	ข้อความ	ความคิดเห็น		
		มีความ เหมาะสม 1	ไม่แน่ใจ 0	ไม่มีความ เหมาะสม -1
4.1.3 การใช้สื่อ สังคมประเภท ทูปของ นักเรียนในการ เรียน ภาษาอังกฤษ	1) เพื่อแลกเปลี่ยนความรู้และได้ฝึกทักษะทาง ภาษาอังกฤษ			
	2) เพื่อสร้างปฏิสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนด้วยกัน			
	3) เพื่อสร้างปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน			
	4) เพื่อทำกิจกรรมในวิชาภาษาอังกฤษ			
	5) เพื่อสืบค้นสารสนเทศในวิชาภาษาอังกฤษ			
4.1.4 การใช้สื่อ สังคมประเภท ทวิตเตอร์ของ นักเรียนในการ เรียน ภาษาอังกฤษ	1) เพื่อแลกเปลี่ยนความรู้และได้ฝึกทักษะทาง ภาษาอังกฤษ			
	2) เพื่อสร้างปฏิสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนด้วยกัน			
	3) เพื่อสร้างปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน			
	4) เพื่อทำกิจกรรมในวิชาภาษาอังกฤษ			
	5) เพื่อนัดหมายกิจกรรมการเรียน			
4.1.5 การใช้สื่อ สังคมประเภท เกิลพลัสของ นักเรียนในการ เรียน ภาษาอังกฤษ	1) เพื่อแลกเปลี่ยนความรู้และได้ฝึกทักษะทาง ภาษาอังกฤษ			
	2) เพื่อสร้างปฏิสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนด้วยกัน			
	3) เพื่อสร้างปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน			
	4) เพื่อทำกิจกรรมในวิชาภาษาอังกฤษ			
	5) เพื่อนัดหมายกิจกรรมการเรียน			

ตอนที่ 4 ประเภทของสื่อสังคมที่นักเรียนใช้ในการเรียนวิชาอังกฤษ (ต่อ)

จุดมุ่งหมาย ของการวิจัย	ข้อความ	ความคิดเห็น		
		มีความ เหมาะสม 1	ไม่แน่ใจ 0	ไม่มีความ เหมาะสม -1
4.1.3 การใช้สื่อสังคมประเภท ทูปของ นักเรียนในการ เรียน ภาษาอังกฤษ	1) เพื่อแลกเปลี่ยนความรู้และได้ฝึกทักษะทางภาษาอังกฤษ			
	2) เพื่อสร้างปฏิสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนด้วยกัน			
	3) เพื่อสร้างปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน			
	4) เพื่อทำกิจกรรมในวิชาภาษาอังกฤษ			

ตอนที่ 5 การใช้สื่อสังคมในการเรียนทักษะภาษาอังกฤษของนักเรียนที่เรียนด้วยสื่อสังคม

จุดมุ่งหมาย ของการวิจัย	ข้อความ	ความคิดเห็น		
		มีความ เหมาะสม 1	ไม่แน่ใจ 0	ไม่มีความ เหมาะสม -1
5. การใช้สื่อสังคมใน การเรียนทักษะ ภาษาอังกฤษของ นักเรียนที่เรียนด้วย สื่อสังคม	1) ทักษะคำศัพท์			
	2) ทักษะไวยากรณ์			
	3) ทักษะการฟัง			
	4) ทักษะการพูด			
	5) ทักษะการอ่าน			
	6) ทักษะการเขียน			

ตอนที่ 6 คุณภาพของบทเรียนและรูปแบบของสื่อสังคมที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียน

จุดมุ่งหมาย ของการวิจัย	ข้อความถาม	ความคิดเห็น		
		มีความ เหมาะสม 1	ไม่แน่ใจ 0	ไม่มีความ เหมาะสม -1
6.1 คุณภาพเนื้อหา ของบทเรียนของสื่อ สังคมที่มีต่อการ เรียนภาษาอังกฤษ ของนักเรียน	1) เนื้อหาครอบคลุมบทเรียน			
	2) เนื้อหาในบทเรียนเหมาะสมกับระดับ นักเรียน			
	3) เนื้อหาปริมาณพอเหมาะ			
	4) เนื้อหาที่น่าสนใจ			
	5) เนื้อหาเข้าใจง่าย			
	6) เนื้อหาสามารถนำความรู้มาใช้ในการ เรียน			
	7) เนื้อหาให้ความรู้เพื่อพัฒนาตนเองในการ ดำเนินชีวิต			
6.2 คุณภาพการ นำเสนอบทเรียน ของสื่อสังคมที่มีต่อ การเรียน ภาษาอังกฤษของ นักเรียน	1) มีความชัดเจนของคำอธิบายในบทเรียน			
	2) มีการสรุปเนื้อหาบทเรียนในบทเรียน			
	3) มีกิจกรรมการเรียนรู้ที่หลากหลาย			
	4) มีการให้ผลย้อนกลับทันทีของกิจกรรม ในบทเรียน			
	5) มีการประเมินผลการเรียนในบทเรียน			
6.3 คุณภาพของ บทเรียนด้านภาพนิ่ง ภาพเคลื่อนไหว และ เสียง ของสื่อสังคมที่ มีต่อการเรียน ภาษาอังกฤษของ นักเรียน	1) ภาพนิ่งมีความชัดเจน			
	2) ภาพนิ่งน่าสนใจ			
	3) ภาพนิ่งช่วยให้เข้าใจเนื้อหาภาษาอังกฤษ			
	4) ภาพเคลื่อนไหวมีความชัดเจน			
	5) ภาพเคลื่อนไหวน่าสนใจ			
	6) ภาพเคลื่อนไหวช่วยให้เข้าใจเนื้อหา ภาษาอังกฤษ			

ตอนที่ 6 คุณภาพของบทเรียนและรูปแบบในสื่อสังคมที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียน (ต่อ)

จุดมุ่งหมาย ของการวิจัย	ข้อคำถาม	ความคิดเห็น		
		มีความ เหมาะสม 1	ไม่แน่ใจ 0	ไม่มีความ เหมาะสม -1
6.3 คุณภาพของ บทเรียนด้านภาพนิ่ง ภาพเคลื่อนไหว และ เสียง ของสื่อสังคมที่ มีต่อการเรียน ภาษาอังกฤษของ นักเรียน	7) ภาพเคลื่อนไหวแสดงวิธีการใช้ทักษะ ภาษาอังกฤษ			
	8) เสียงพูดภาษาอังกฤษใน ภาพเคลื่อนไหวมีความชัดเจน			
6.4 คุณภาพของด้าน การออกแบบทาง เทคนิคในบทเรียน ของสื่อสังคมที่มีต่อ การเรียน ภาษาอังกฤษของ นักเรียน	1) รูปแบบของตัวอักษรอ่านได้ง่าย			
	2) ขนาดตัวอักษรมองเห็นได้ชัดเจน			
	3) สีของตัวอักษรมองเห็นได้ชัดเจน			
	4) สีของจอภาพทำให้สบายตาเมื่อมอง			
	5) การจัดวางภาพวางตำแหน่งได้เหมาะสม			
	6) การวางตำแหน่งของเมนูใช้ง่าย			
	7) การวางตำแหน่งของเนื้อหามองเห็น ได้ชัดเจน			
6.5 รูปแบบของ บทเรียนของสื่อ สังคมที่มีต่อการ เรียนภาษาอังกฤษ ของนักเรียน	1) ละคร			
	2) การ์ตูน			
	3) นิทานในรูปแบบบทเรียน			
	4) การสอนเสมือนในห้องเรียน			
	5) การสอนสด			
	6) การสัมภาษณ์			

ตอนที่ 7 สถานที่ ความถี่ และระยะเวลาที่ใช้สื่อสังคมในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียน

จุดมุ่งหมาย ของการวิจัย	ข้อความ	ความคิดเห็น		
		มีความ เหมาะสม 1	ไม่แน่ใจ 0	ไม่มีความ เหมาะสม -1
7.1 สถานที่ที่ ใช้สื่อสังคม ในการเรียน อังกฤษของ นักเรียน	1) บ้าน			
	2) โรงเรียน			
	3) ห้างสรรพสินค้า			
	4) ร้านอินเทอร์เน็ต			
	5) ทุกสถานที่			
7.2 ความถี่ที่ ใช้สื่อสังคม ในการเรียน อังกฤษของ นักเรียน	1) ใช้วันละ 1 ครั้ง			
	2) ใช้มากกว่าวันละ 1 ครั้ง			
	3) ใช้ทุกวัน			
	4) 1-2 วัน/สัปดาห์			
	5) 3-4 วัน/สัปดาห์			
	6) 5-6 วัน/สัปดาห์			
7.3 ระยะเวลาที่ เข้าใช้สื่อ สังคมในการ เรียน ภาษาอังกฤษ ของนักเรียน	1) เวลา 08.00-12.00 น.			
	2) เวลา 13.00-16.00 น.			
	3) เวลา 17.00-20.00 น.			
	4) ตั้งแต่ เวลา 20.00 น. ขึ้นไป			

ตอนที่ 8 ปัญหาการใช้สื่อสังคมเพื่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียน

จุดมุ่งหมาย ของการวิจัย	ชื่อคำถาม	ความคิดเห็น		
		มีความ เหมาะสม 1	ไม่แน่ใจ 0	ไม่มีความ เหมาะสม -1
8. ปัญหาการใช้สื่อสังคมเพื่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียน	1) ปัญหาการใช้สื่อสังคมของนักเรียนด้าน ความสามารถและทักษะ			
	2) ปัญหาการใช้สื่อสังคมด้านการไม่มีอุปกรณ์ และระบบเครือข่าย			
	3) ปัญหาการใช้สื่อสังคมที่เกิดจากการไม่มี ประสิทธิภาพของระบบเครือข่าย			
	4) ปัญหาจากเนื้อหาของสื่อสังคมขาดการ ปรับแก้ให้ทันสมัย			
	5) ปัญหาของเสียงภาษาอังกฤษที่ชาวต่างชาติ ออกเสียงในสื่อสังคม			
	6) ปัญหาของนักเรียนด้านเวลาในการใช้สื่อ สังคม			
	7) ปัญหาของครูไม่มอบหมายงานที่ให้ค้นคว้า ผ่านสื่อสังคม			

แบบประเมินแบบสอบถาม

เรื่อง การใช้สื่อสังคมเพื่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการปราณบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

คำชี้แจง 1. แบบประเมินมี 2 ขั้นตอน

ตอนที่ 1. คุณภาพของแบบสอบถาม

ตอนที่ 2. ข้อเสนอแนะของการประเมินแบบสอบถาม

2. โปรดใส่เครื่องหมาย (✓) ในระดับตามความคิดเห็นการประเมินของท่าน

ตอนที่ 1. คุณภาพของแบบสอบถาม

รายการประเมิน		ระดับคุณภาพ				
		ดีมาก	ดี	ปานกลาง	น้อย	น้อยมาก
1.	ข้อความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์					
2.	ข้อความมีความชัดเจน					
3.	ข้อความใช้ภาษาที่เข้าใจง่าย					
4.	ข้อความมีความสั้นกะทัดรัด					
5.	ข้อความมีความสัมพันธ์กับหัวเรื่อง					
6.	ข้อความมีความเป็นจริง					
7.	ปริมาณของจำนวนข้อความมีความเหมาะสม					
8.	ข้อความเชิญชวนอยากให้อตอบ					
9.	ข้อความมีการจัดลำดับง่ายต่อการตอบ					
10.	รูปแบบของการจัดคำถามมีความเหมาะสม					

ตอนที่ 2. ข้อเสนอแนะของการประเมินแบบสอบถาม

ข้อเสนอแนะ

.....

โดยภาพรวมคุณภาพของแบบสอบถามอยู่ในระดับใด

() ดีมาก () ดี () ปานกลาง () น้อย () น้อยมาก

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

(.....)

ผู้ทรงคุณวุฒิด้านเทคโนโลยีการศึกษา

แบบประเมินแบบสอบถาม

เรื่อง การใช้สื่อสังคมเพื่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการปราณบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

คำชี้แจง 1. แบบประเมินมี 2 ขั้นตอน

ตอนที่ 1. คุณภาพของแบบสอบถาม

ตอนที่ 2. ข้อเสนอแนะของการประเมินแบบสอบถาม

2. โปรดใส่เครื่องหมาย (✓) ในระดับตามความคิดเห็นการประเมินของท่าน

ตอนที่ 1. คุณภาพของแบบสอบถาม

รายการประเมิน		ระดับคุณภาพ				
		ดีมาก	ดี	ปานกลาง	น้อย	น้อยมาก
1.	ข้อความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์					
2.	ข้อความมีความชัดเจน					
3.	ข้อความใช้ภาษาที่เข้าใจง่าย					
4.	ข้อความมีความสั้นกะทัดรัด					
5.	ข้อความมีความสัมพันธ์กับหัวเรื่อง					
6.	ข้อความมีความเป็นจริง					
7.	ปริมาณของจำนวนข้อความมีความเหมาะสม					
8.	ข้อความเชิญชวนอยากให้อ่าน					
9.	ข้อความมีการจัดลำดับง่ายต่อการตอบ					
10.	รูปแบบของการจัดคำถามมีความเหมาะสม					

ตอนที่ 2. ข้อเสนอแนะของการประเมินแบบสอบถาม

ข้อเสนอแนะ

.....

โดยภาพรวมคุณภาพของแบบสอบถามอยู่ในระดับใด

() ดีมาก () ดี () ปานกลาง () น้อย () น้อยมาก

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

(.....)

ผู้ทรงคุณวุฒิด้านวัดและประเมินผล

แบบประเมินแบบสอบถาม

เรื่อง การใช้สื่อสังคมเพื่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการปราณบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

คำชี้แจง 1. แบบประเมินมี 2 ขั้นตอน

ตอนที่ 1. คุณภาพของแบบสอบถาม

ตอนที่ 2. ข้อเสนอแนะของการประเมินแบบสอบถาม

2. โปรดใส่เครื่องหมาย (✓) ในระดับตามความคิดเห็นการประเมินของท่าน

ตอนที่ 1. คุณภาพของแบบสอบถาม

รายการประเมิน		ระดับคุณภาพ				
		ดีมาก	ดี	ปานกลาง	น้อย	น้อยมาก
1.	ข้อความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์					
2.	ข้อความมีความชัดเจน					
3.	ข้อความใช้ภาษาที่เข้าใจง่าย					
4.	ข้อความมีความสั้นกะทัดรัด					
5.	ข้อความมีความสัมพันธ์กับหัวเรื่อง					
6.	ข้อความมีความเป็นจริง					
7.	ปริมาณของจำนวนข้อความมีความเหมาะสม					
8.	ข้อความเชิญชวนอยากให้อ่าน					
9.	ข้อความมีการจัดลำดับง่ายต่อการตอบ					
10.	รูปแบบของการจัดคำถามมีความเหมาะสม					

ตอนที่ 2. ข้อเสนอแนะของการประเมินแบบสอบถาม

ข้อเสนอแนะ

.....

โดยภาพรวมคุณภาพของแบบสอบถามอยู่ในระดับใด

() ดีมาก () ดี () ปานกลาง () น้อย () น้อยมาก

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

(.....)

ผู้ทรงคุณวุฒิด้านเนื้อหา

ภาคผนวก ง

ค่าความสอดคล้องคำถาม IOC และค่าความเที่ยง

ตารางแสดงการวิเคราะห์ค่าความสอดคล้อง (IOC) ของแบบสอบถาม

ลำดับที่	ข้อที่	ผลการพิจารณาของผู้ทรงคุณวุฒิ			รวม	ค่า IOC
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3		
1. ข้อมูลทั่วไป						
1	1	1	1	1	3	1.00
2	2	1	1	1	3	1.00
3	3	1	1	1	3	1.00
2. วัตถุประสงค์ของการใช้สื่อสังคมเพื่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียน						
ด้านการฝึกทักษะในสื่อสังคมของนักเรียน						
4	1	1	1	1	3	1.00
5	2	1	1	1	3	1.00
6	3	1	1	1	3	1.00
7	4	1	1	1	3	1.00
ด้านการเรียนรู้คำศัพท์ในสื่อสังคมของนักเรียน						
8	1	1	1	1	3	1.00
9	2	1	1	1	3	1.00
ด้านการเรียนหลักไวยากรณ์ในสื่อสังคมของนักเรียน						
10	1	1	1	1	3	1.00
ด้านการศึกษาค้นคว้าข้อมูลในสื่อสังคมของนักเรียน						
11	1	1	1	1	3	1.00
12	2	1	1	1	3	1.00
13	3	1	1	1	3	1.00
ด้านการติดต่อสื่อสารในสื่อสังคมของนักเรียน						
14	1	1	1	1	3	1.00
15	2	1	1	1	3	1.00

ลำดับที่	ข้อที่	ผลการพิจารณาของผู้ทรงคุณวุฒิ			รวม	ค่า IOC
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3		
3. ประโยชน์ของนักเรียนที่เรียนด้วยสื่อสังคมในวิชาภาษาอังกฤษ						
ด้านการเรียนรู้ภาษาอังกฤษในสื่อสังคมของนักเรียน						
16	1	1	1	1	3	1.00
17	2	1	1	1	3	1.00
18	3	1	1	1	3	1.00
19	4	1	1	1	3	1.00
20	5	1	1	1	3	1.00
21	6	1	1	0	2	0.67
22	7	1	1	1	3	1.00
ด้านคุณลักษณะที่พึงประสงค์ในสื่อสังคมของนักเรียน						
23	1	1	1	1	3	1.00
24	2	1	1	1	3	1.00
25	3	1	1	1	3	1.00
26	4	1	1	1	3	1.00
27	5	1	1	1	3	1.00
28	6	1	1	1	3	1.00
29	7	1	1	1	3	1.00
30	8	1	1	1	3	1.00
ด้านการปฏิสัมพันธ์ในสื่อสังคมของนักเรียน						
31	1	1	1	1	3	1.00
32	2	1	1	0	2	0.67
33	3	1	1	0	2	0.67
4. ประเภทของสื่อสังคมที่นักเรียนใช้ในการเรียนภาษาอังกฤษ						
34	1	1	1	0	2	0.67

ลำดับที่	ข้อที่	ผลการพิจารณาของผู้ทรงคุณวุฒิ			รวม	ค่า IOC
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3		
35	2	1	1	0	2	0.67
36	3	1	1	0	2	0.67
37	4	1	1	0	2	0.67
38	5	1	1	0	2	0.67
39	6	1	1	0	2	0.67
4.1 การใช้สื่อสังคมแต่ละประเภทที่นักเรียนใช้ในการเรียนภาษาอังกฤษ						
4.1.1 การใช้สื่อสังคมประเภทเฟซบุ๊กของนักเรียนในการเรียนภาษาอังกฤษ						
40	1	1	1	0	2	0.67
41	2	1	1	0	2	0.67
42	3	1	1	0	2	0.67
43	4	1	1	0	2	0.67
4.1.2 การใช้สื่อสังคมประเภทไลน์ของนักเรียนในการเรียนภาษาอังกฤษ						
44	1	1	1	0	2	0.67
45	2	1	1	0	2	0.67
46	3	1	1	0	2	0.67
47	4	1	1	0	2	0.67
48	5	1	1	0	2	0.67
4.1.3 การใช้สื่อสังคมประเภทยูทูปของนักเรียนในการเรียนภาษาอังกฤษ						
49	1	1	1	0	2	0.67
50	2	1	1	0	2	0.67
51	3	1	1	0	2	0.67
52	4	1	1	0	2	0.67
53	5	1	1	0	2	0.67

ลำดับที่	ข้อที่	ผลการพิจารณาของผู้ทรงคุณวุฒิ			รวม	ค่า IOC
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3		
4.1.4 การใช้สื่อสังคมประเภททวิตเตอร์ของนักเรียนในการเรียนภาษาอังกฤษ						
54	1	1	1	0	2	0.67
55	2	1	1	0	2	0.67
56	3	1	1	0	2	0.67
57	4	1	1	0	2	0.67
58	5	1	1	0	2	0.67
4.1.5 การใช้สื่อสังคมประเภทยูทูปของนักเรียนในการเรียนภาษาอังกฤษ						
59	1	1	1	0	2	0.67
60	2	1	1	0	2	0.67
61	3	1	1	0	2	0.67
62	4	1	1	0	2	0.67
63	5	1	1	0	2	0.67
4.1.6 การใช้สื่อสังคมประเภทอินสตาแกรมของนักเรียนในการเรียนภาษาอังกฤษ						
64	1	1	1	0	2	0.67
65	2	1	1	0	2	0.67
66	3	1	1	0	2	0.67
67	4	1	1	0	2	0.67
5. การใช้สื่อสังคมในการเรียนทักษะภาษาอังกฤษของนักเรียนที่เรียนด้วยสื่อสังคม						
68	1	1	1	0	2	0.67
69	2	1	1	0	2	0.67
70	3	1	1	0	2	0.67
71	4	1	1	0	2	0.67
72	5	1	1	0	2	0.67
73	6	1	1	0	2	0.67

ลำดับที่	ข้อที่	ผลการพิจารณาของผู้ทรงคุณวุฒิ			รวม	ค่า IOC
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3		
6. คุณภาพของบทเรียนและรูปแบบของสื่อสังคมที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียน						
6.1 คุณภาพด้านเนื้อหาของบทเรียนของสื่อสังคมที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียน						
74	1	1	1	1	3	1.00
75	2	1	1	1	3	1.00
76	3	1	1	1	3	1.00
77	4	1	1	1	3	1.00
78	5	1	1	1	3	1.00
79	6	1	1	1	3	1.00
80	7	1	1	0	2	0.67
6.2 คุณภาพการนำเสนอบทเรียนของสื่อสังคมที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียน						
81	1	1	1	1	3	1.00
82	2	1	1	1	3	1.00
83	3	1	1	1	3	1.00
84	4	1	0	1	2	0.67
85	5	1	1	1	3	1.00
6.3 คุณภาพของบทเรียนด้านภาพนิ่ง ภาพเคลื่อนไหว และเสียง ของสื่อสังคมที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียน						
86	1	1	1	1	3	1.00
87	2	1	1	1	3	1.00
88	3	1	1	1	3	1.00
89	4	1	1	1	3	1.00
90	5	1	1	1	3	1.00
91	6	1	1	1	3	1.00
92	7	1	1	1	3	1.00

ลำดับที่	ข้อที่	ผลการพิจารณาของผู้ทรงคุณวุฒิ			รวม	ค่า IOC
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3		
93	8	1	1	1	3	1.00
6.4 คุณภาพของด้านการออกแบบทางเทคนิคในบทของสื่อสังคมที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียน						
94	1	1	0	1	2	0.67
95	2	1	0	1	2	0.67
96	3	1	0	1	2	0.67
97	4	1	0	1	2	0.67
98	5	1	0	1	2	0.67
99	6	1	0	1	2	0.67
100	7	1	0	1	2	0.67
6.5 รูปแบบของบทเรียนของสื่อสังคมที่นักเรียนใช้ในการเรียนภาษาอังกฤษ						
101	1	1	1	1	3	1.00
102	2	1	1	1	3	1.00
103	3	1	1	1	3	1.00
104	4	1	1	1	3	1.00
105	5	1	1	1	3	1.00
106	6	1	1	1	3	1.00
7. สถานที่ ความถี่ และระยะเวลาที่ใช้สื่อสังคมในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียน						
7.1 สถานที่ที่ใช้สื่อสังคมในการเรียนอังกฤษของนักเรียน						
107	1	1	1	1	3	1.00
108	2	1	1	1	3	1.00
109	3	1	1	1	3	1.00
110	4	1	1	1	3	1.00
111	5	1	1	0	2	0.67
7.2 ความถี่ที่ใช้สื่อสังคมในการเรียนอังกฤษของนักเรียน						

ลำดับที่	ข้อที่	ผลการพิจารณาของผู้ทรงคุณวุฒิ			รวม	ค่า IOC
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3		
112	1	1	1	1	3	1.00
113	2	1	1	1	3	1.00
114	3	1	0	1	2	0.67
115	4	1	1	1	3	1.00
116	5	1	1	1	3	1.00
117	6	1	1	1	3	1.00
7.3 ระยะเวลาที่เข้าใช้สื่อสังคมในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียน						
118	1	1	1	1	3	1.00
119	2	1	1	1	3	1.00
120	3	1	1	1	3	1.00
121	4	1	1	1	3	1.00
8. ปัญหาการใช้สื่อสังคมเพื่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียน						
122	1	1	1	1	3	1.00
123	2	1	1	1	3	1.00
124	3	1	1	0	2	0.67
125	4	1	1	1	3	1.00
126	5	1	1	0	2	0.67
127	6	1	1	1	3	1.00
128	7	1	1	1	3	1.00

ค่าความเที่ยง

แบบสอบถามการใช้สื่อสังคมเพื่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน
โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการปราณบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

Case Processing Summary

		N	%
Cases	Valid	30	100.0
	Excluded ^a	0	.0
	Total	30	100.0

a. Listwise deletion based on all variables in the procedure.

Reliability Statistics

Cronbach's Alpha	N of Items
.980	128

ประวัติผู้ศึกษา

ชื่อ	นายศุภชัย พึ่งพงษ์
วัน เดือน ปีเกิด	15 มิถุนายน 2532
สถานที่เกิด	อำเภอเมืองเพชรบุรี จังหวัดเพชรบุรี
ประวัติการศึกษา	ศิลปศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี พ.ศ. 2553
สถานที่ทำงาน	โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการปราณบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์
ตำแหน่ง	ครู

